

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
VI kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 2. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniach 9, 10 i 15 listopada 2005 r.

Warszawa
2005 r.

Porządek obrad

2. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniach 9, 10 i 15 listopada 2005 r.

1. **Drugie** czytanie projektów uchwał w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.
2. **Powołanie** stałych komisji senackich.
3. **Wybór** przewodniczących stałych komisji senackich.
4. **Drugie** czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.
5. **Zmiany** w składzie komisji senackich.

*Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad.*

Obecni senatorowie: *według załączonej do protokołu listy obecności.*

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 07)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Bogdan Borusewicz oraz wicemarszałkowie Krzysztof Putra i Ryszard Legutko)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Otwieram drugie posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej szóstej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy wyznaczam senator Urszulę Gacek oraz senatora Waldemara Kraszkę. Listę mówców prowadzić będzie senator Urszula Gacek. Państwo sekretarze zajęli już miejsce przy stole prezydialnym.

Informuję, że protokół pierwszego posiedzenia Senatu, zgodnie z art. 39 ust. 3 Regulaminu Senatu, jest przygotowany do udostępnienia senatorom. Jeżeli nikt z państwa senatorów nie zgłosi do niego zastrzeżeń, zostanie on przyjęty na kolejnym posiedzeniu.

Doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad drugiego posiedzenia obejmuje:

1. Drugie czytanie projektów uchwał w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.
2. Powołanie stałych komisji senackich.
3. Wybór przewodniczących stałych komisji senackich.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad?

Proszę bardzo, pan senator Mazurkiewicz.

Senator Andrzej Mazurkiewicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W związku z faktem, iż jesteśmy w przeddzień osiemdziesiątej siódmej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości, chciałbym, zgodnie z art. 48 ust. 2 pkt 8 Regulaminu Senatu, złożyć wniosek o uzupełnienie porządku obrad o punkt: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości. Będzie to drugie czytanie, gdyż pierwsze, zgodnie z Regulaminem Senatu, musi się odbyć w komisji.

Składam następujący projekt uchwały.

Uchwała w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, w osiemdziesiątą siódmą rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości, składa hołd pokoleniu Polaków, które doprowadziło do odrodzenia się państwa polskiego.

Droga prowadząca do odzyskania niepodległości po stu dwudziestu trzech latach niewoli wiodła przez konfederację barską, wojny napoleońskie, insurekcję kościuszkowską, powstania narodowe w 1830 i 1863 r. Jej zwieńczeniem była najwyższa ofiara złożona na ołtarzu ojczyzny w walkach toczonych w czasie I wojny światowej. Garstka patriotów, która wyruszyła w 1914 r. z Oleandrów, aby budzić Polskę do walki o wolność, jest dla nas wzorem, jak tak niewielu może uczynić tak wiele.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej wyraża głęboką wdzięczność za czyn zbrojny i przelaną krew w I wojnie światowej, powstaniach wielkopolskim i śląskich. Pamiętamy również o tych, którzy w wojnie polsko-bolszewickiej powstrzymali komunistyczną nawałę, grożącą unicestwieniem odrodzonej ojczyzny. Wyrażamy głęboką wdzięczność zarówno tym, którzy z orężem w ręku szli drogą prowadzącą do niepodległości, jak i tym, którzy poprzez działania dyplomatyczne doprowadzili do uznania bytu niepodległego państwa polskiego.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, iż pokolenie Józefa Piłsudskiego, Romana Dmowskiego, Ignacego Paderewskiego i setek tysięcy innych imiennych i bezimiennych bohaterów tamtych czasów dobrze zasłużyło się Polsce, dając wzór postępowania następnym pokoleniom, jak za ojczyznę walczyć, jak jej bronić i jak ją kochać. *(Oklaski)*

Panie Marszałku, zgodnie z art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu, ze względu na szczególnie charakter tej uchwały, wnoszę o skrócenie terminów określonych w art. 80.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze

Czy ktoś chce w tej kwestii zabrać głos?

Wobec zgłoszenia przez senatora Mazurkiewicza wniosku o uzupełnienie porządku obrad

(marszałek B. Borusewicz)

o nowy punkt, pragnę zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce zgłosić sprzeciw wobec tego wniosku?

Wobec braku głosu sprzeciwu stwierdzam, że Senat przyjął wniosek senatora Mazurkiewicza o uzupełnienie porządku obrad o punkt: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.

Zarządzam przygotowanie przez komisję sprawozdania na dzień jutrzejszy, przez odpowiednią komisję, którą wybierzemy.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad drugiego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej szóstej kadencji.

Wysoki Senacie, chciałbym poinformować, że za chwilę przystąpimy do rozpatrzenia, zgodnie z wnioskami zgłoszonymi na pierwszym posiedzeniu Senatu, punktu pierwszego porządku obrad: drugie czytanie projektów uchwał w sprawie Regulaminu Senatu. Jeżeli w trakcie debaty zostaną zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, zostanie zarządzona przerwa, w trakcie której komisja powinna przygotować dodatkowe sprawozdanie. Po przygotowaniu dodatkowego sprawozdania Senat będzie mógł przystąpić do trzeciego czytania projektów uchwał. Po przyjęciu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu zarządzę przerwę, w trakcie której państwo senatorowie będą mogli zapisać się do komisji senackich. Chciałbym przypomnieć, że zgodnie z art. 20 ust. 2 Regulaminu Senatu senator ma obowiązek zgłosić swoją kandydaturę do jednej komisji stałej i może być członkiem nie więcej niż dwóch komisji stałych.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: drugie czytanie projektów uchwał w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Przypominam, że projekty te zostały wniesione przez grupę senatorów i zawarte są w drukach senackich nr 10, 11 i 12.

Marszałek Senatu, zgodnie z art. 79 ust. 1 oraz art. 84 ust. 4 i 5 Regulaminu Senatu skierował te projekty do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich: projekty zawarte w drukach nr 10 i 11 – w dniu 27 października 2005 r., a projekt zawarty w druku nr 12 – w dniu 3 listopada 2005 r. Pierwsze czytanie projektów uchwał zostało przeprowadzone, zgodnie z art. 80 ust. 1 i 2 oraz art. 84 ust. 4 Regulaminu Senatu, na posiedzeniu komisji w dniu 3 listopada 2005 r. Komisja po rozpatrzeniu projektów uchwał przygotowała sprawozdanie w tej sprawie. Jest ono zawarte w druku nr 10/11/12S.

Przypominam też, że zgodnie z art. 81 ust. 1 Regulaminu Senatu drugie czytanie projektu

uchwały obejmuje: przedstawienie Senatowi sprawozdania komisji o projekcie uchwały oraz przeprowadzenie dyskusji i zgłaszanie wniosków.

Proszę sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich senatora Piotra Łukasza Andrzejewskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji o projektach uchwał.

Senator Piotr Andrzejewski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich przyjęła wnioski dotyczące zmodyfikowania i innego ukształtowania podstawowego artykułu regulaminu, który stanowi o konstrukcji pracy w Senacie, a mianowicie ustala liczbę komisji stałych i kompetencje tych komisji, czyli przedmiotowe zakresy ich działania, zamieszczone w załączniku do regulaminu.

Na wstępie trzeba powiedzieć, że wysłuchaliśmy senatorów wnioskodawców i po kolei rozpoznaaliśmy ich wnioski dotyczące ukształtowania w obecnej kadencji liczby i zakresu kompetencji komisji stałych Senatu. Najpierw poddaliśmy pod dyskusję druk nr 10, w którym senatorowie wnioskodawcy, reprezentowani przez senatora Roberta Smoktunowicza, wnoszą o przywrócenie w Senacie istniejącej przez cztery kadencje i wpisującej się już w historyczny kształt funkcjonowania Senatu Komisji Praw Człowieka i Praworządności. Komisja ta, podobnie jak Komisja Rodziny i Polityki Społecznej, została w poprzedniej kadencji zlikwidowana jako odrębna komisja stała, a to ze względu na taki, a nie inny charakter pracy Senatu i polityczne ukształtowanie działalności organów władzy państwowej, podyktowane ówczesnym układem politycznym. Po dyskusji przegłosowano przywrócenie tej komisji i dołączenie jej do trzynastu istniejących komisji.

Dyskusja toczyła się dalej wokół druku nr 11, gdzie do reprezentowania... Rozpoznaliśmy wtedy wnioski senatorów, którzy wnosili o wydzielenie następnej komisji, a mianowicie Komisji Sportu, jako komisji odrębnej. W czasie rozpoznawania tego zagadnienia powstał następujący problem: czy za punkt wyjścia uznać istniejący art. 15 regulaminu, czy też, w ramach *restitutio in integrum ante*, tradycję Senatu z poprzednich czterech kadencji, czyli sposób ukształtowania komisji w kadencji czwartej i praktykę czterech kadencji. Tak też zrobiliśmy. W związku z tym Komisja Sportu nie powinna być tworzona, zdaniem komisji regulaminowej, wyrażonym w głosowaniu. Komisja przywróciła za to Komisję Rodziny i Polityki Społecznej, wychodząc tym samym, taką uchwałą indykacyjną, naprzeciw wnioskowi senatorów zawartemu w druku nr 12. Za częściową zgodą przedstawiciela tych senatorów

(senator P. Andrzejewski)

rów uznaliśmy po dyskusji, że Komisja Rodziny i Polityki Społecznej w takiej postaci, w jakiej została ukształtowana w czwartej kadencji, z takimi samymi kompetencjami winna istnieć również w tej kadencji.

Dalej senatorowie uznali, iż funkcjonująca poprzednio Komisja Gospodarki Narodowej winna być, tak jak uczyniono to w piątej kadencji, podzielona ze względu na zakres tematyki, tak bardzo aktualnie ważnej, na Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury.

I w tej postaci otrzymujecie państwo sprawozdanie całościowe w druku nr 10/11/12S.

A więc komisja regulaminowa zaproponowała utworzenie szesnastu komisji. Pokróćce ustosunkuję się do motywów, jakie o tym przesądziły w odniesieniu do każdej z tych komisji.

Przypominam Wysokiemu Senatowi, że z każdą z komisji jest integralnie związany przedmiotowy zakres jej działania. Stoimy na stanowisku, że niezależnie od tego, czy komisji będzie dziesięć, czternaście, szesnaście czy jakakolwiek inna liczba, decydujący jest zakres przedmiotowy działania komisji senackich i działania Senatu, zwłaszcza wobec wyzwań i potrzeb, które dzisiaj stoją przed Polską, którym Senat będzie musiał sprostać zarówno w toku procesu legislacyjnego, jak i w wyniku nałożenia na niego ustawowych i konstytucyjnych kompetencji.

Tak więc komisja proponuje, aby ukształtować komisje następująco.

Komisja pierwsza, czyli Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych z przedmiotowym zakresem... Te zakresy przedmiotowe są ważne, dlatego pozwolę sobie zabrać państwu czas i je odczytać, bo nie wiem, czy każdy dokładnie przeanalizował, czy zakres jest wyczerpujący dla pracy danej komisji.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych miałyby następujące kompetencje: bieżąca i perspektywiczna polityka gospodarcza państwa, restrukturyzacja gospodarki, system finansowy państwa, w tym polityka pieniężna – budżet, kredyty, bankowość, polityka podatkowa i celna, fundusze celowe, ubezpieczenia, działania antymonopolistyczne, rynek kapitałowy; stosunki gospodarcze z zagranicą, turystyka, geologia, górnictwo i energetyka.

Komisja druga, czyli Komisja Kultury i Środków Przekazu. W jej przedmiotowy zakres wchodziłyby: kultura i sztuka, rozwój twórczości, upowszechnianie kultury, ochrona dziedzictwa kulturalnego, współpraca kulturalna z zagranicą, organizacja instytucji kulturalnych, polityka informacyjna państwa.

Komisja trzecia, czyli Komisja Nauki i Edukacji Narodowej. W skład jej kompetencji wchodzi-

łyby następujące przedmiotowe zadania: organizacja i rozwój badań naukowych, system kształcenia i wychowania, system doskonalenia zawodowego nauczycieli i kadry naukowej, opieka nad dziećmi i młodzieżą, organizacja instytucji naukowych i oświatowych, współpraca naukowa z zagranicą.

Komisja czwarta, czyli Komisja Obrony Narodowej, w której przedmiotowym zakresie działania tradycyjnie jest obronność i bezpieczeństwo państwa, przemysł zbrojeniowy, działalność i funkcjonowanie sił zbrojnych.

Piąta komisja, czyli Komisja Ochrony Środowiska. Też ukształtowana tradycyjnie w ten sposób, iż w zakres przedmiotowy jej działania wchodzi: ochrona i kształtowanie środowiska, ochrona zasobów naturalnych, gospodarka wodna, geologia, górnictwo i energetyka, leśnictwo i gospodarka leśna, łowiectwo, edukacja ekologiczna, gospodarka finansowa państwa w zakresie ochrony środowiska, atomistyka i ochrona radiologiczna, współpraca z zagranicą w zakresie ekologii.

Szósta komisja, czyli Komisja Praw Człowieka i Praworządności, również otrzymałaby swoje tradycyjne, ukształtowane w praktyce czterech kadencji Senatu, kompetencje w zakresie: praw i wolności obywatelskich i ich instytucjonalnych gwarancji – myślimy tutaj zwłaszcza o legislacji – sprawy związane z funkcjonowaniem wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa publicznego, przestrzeganie prawa, przestrzeganie praw człowieka.

Siódma komisja, ta którą mam zaszczyt z woli Wysokiego Senatu reprezentować, czyli Komisja Regulaminowa i Spraw Senatorskich. Przywróciłiśmy nazwę z czterech poprzednich kadencji, zgodnie z tym co powiedziałem, jako że my, prawnicy, nie będziemy kształtować etyki, z wyjątkiem kształtowania własnej etyki indywidualnie, nie będziemy tworzyć kodeksów moralnych. Kodeksy etyczne są powszechne, oparte na Dekalogu, uczciwości, prawdzie i tych cechach, które nie tylko powinien mieć każdy obywatel, ale które zwłaszcza senator powinien reprezentować. Dlatego dalecy jesteśmy od tego, żeby przy pomocy komisji dzisiaj kształtować etykę. Etyki trzeba przestrzegać, trzeba jej pilnować, ale jej kształtowanie w ramach zakresu działania komisji regulaminowej jest ostatecznością, stosowaną wtedy, kiedy w ramach kompetencji tej komisji badamy naruszenia etyki, tej etyki, która obowiązuje przecież nie tylko senatorów. Przywróciłiśmy zatem dawną nazwę: Komisja Regulaminowa i Spraw Senatorskich, w skład kompetencji której wchodzi również ocena senatorów, w ramach postępowania wewnątrzsenackiego, w zakresie przestrzegania zasad regulaminowych i zasad etycznych.

A więc Komisja Regulaminowa i Spraw Senatorskich miałyby następujące kompetencje: roz-

(senator P. Andrzejewski)

patrywanie wniosków o wyrażenie zgody przez Senat na pociągnięcie senatora do odpowiedzialności karnej, aresztowanie lub zatrzymanie, warunki wykonywania mandatu senatorskiego, wygaśnięcie mandatu, rozpatrywanie zarzutów niewykonywania przez senatora obowiązków senatorskich oraz zachowania nieodpowiadającego godności senatora, analizowanie oświadczeń senatorów o stanie majątkowym i przedstawianie wyników analizy Prezydium Senatu, działalność biur senatorskich, wyrażanie opinii w sprawach określonych w Regulaminie Senatu, dotyczących między innymi wykładni i stosowania regulaminu, dokonywanie analiz skarg i wniosków kierowanych do Senatu i jego organów oraz rozpatrywanie spraw wynikających z funkcjonowania Kancelarii Senatu. Jest to również rozszerzony zakres, jak widać, obejmujący kompetencje bardzo szerokie, które są kompetencjami nie tylko legislacyjnymi, ale także związanymi z pilnowaniem charakteru funkcjonowania Senatu i jego wysokich przedstawicieli.

Ósma komisja, którą proponujemy zgodnie z tym, jak została ukształtowana w poprzednich kadencjach, z wyłączeniem ostatniej, to komisja, o której była już mowa, czyli Komisja Rodziny i Polityki Społecznej. Tej komisji przypisaliśmy ten zakres, jaki miała wtedy, kiedy następowała zmiana układu politycznego w Polsce i kiedy sytuacja rodziny uległa degradacji. Wracamy do pewnej polityki państwa polskiego i to znalazło wyraz w utworzeniu i kompetencjach Komisji Rodziny i Polityki Społecznej.

Kompetencje te wyglądałyby następująco: prawna ochrona rodziny oraz problemy ekonomiczne, mieszkaniowe i wychowawczo-kulturowe rodziny, polityka socjalna państwa, prawo pracy, polityka zatrudnienia i walka z bezrobociem, system ubezpieczeń społecznych, ochrona pracowników – w tym bezpieczeństwo i higiena pracy – problemy osób niepełnosprawnych. Rozpatrywanie tych zagadnień w kontekście i polityki społecznej, i rodziny, z priorytetem i z akcentem położonym na rodzinę, wydaje się ze wszech miar celowe, i tego, wydaje mi się, dalej nie muszę uzasadniać, chyba że będą pytania w tym zakresie.

Jako następna komisja, dziewiąta, pojawia się w sprawozdaniu Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Też jest to komisja ukształtowana tradycyjnie i kompetencje jej są przytoczone zgodnie z ukształtowaniem Senatu w jego czwartej kadencji. Brzmiały one następująco: produkcja rolnicza, przetwórstwo artykułów rolnych, rynek rolny, restrukturyzacja oraz modernizacja rolnictwa i jego otoczenia, wielofunkcyjny rozwój wsi, infrastruktura terenów wiejskich, problemy finansowe rolnictwa oraz przemysłu przetwórczego

i przemysłu pracującego na rzecz rolnictwa, handel zagraniczny artykułami rolnymi i żywnościowymi, kształtowanie własności rolniczej, problemy socjalne ludności rolniczej, organizacje i instytucje rolnicze, kreowanie rynku na nowe produkty i usługi rolnictwa.

Dziesiąta komisja to Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, również obciążona szczególną tradycją pracy Senatu, bo przypomnę, że to pierwszy Senat wtedy, kiedy jego kompetencje były dużo większe, jeżeli chodzi o wiodącą rolę wobec systemu prawa, ukształtował zręby samorządu terytorialnego i nowych zasad administracji państwowej. A więc Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej miałyby następujące kompetencje: organizacja i funkcjonowanie struktur samorządu terytorialnego, finanse gmin, gospodarka mieniem komunalnym, funkcjonowanie organów administracji państwowej.

W zakresie działania komisji jedenastej, wydzielonej z woli komisji regulaminowej, czyli Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, byłyby następujące kompetencje: sprawy Skarbu Państwa, zasady kształtowania stosunków własnościowych i przekształcenia własnościowe, działalność przedsiębiorstw państwowych, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, łączność, budownictwo, transport i gospodarka morską.

Następna komisja, którą proponujemy, to komisja równie ważna dla Senatu, ważna w jego tradycji, w ukształtowaniu jego kompetencji od pierwszej kadencji, jak Komisja Praw Człowieka i Praworządności, a mianowicie Komisja Spraw Emigracji i Polaków za Granicą. Dlaczego tak ważna jest ta komisja? Dlatego, że po pierwszej kadencji Senat objął patronat nad Wspólnotą Polską i finanse Senatu są sprzężone z łącznością z Polakami za granicą. Kształtujemy te finanse między innymi dla Wspólnoty Polskiej – jest to wspólność budżetowa. Stąd wzięła się łączność pierwszego marszałka Senatu, profesora Stelmachowskiego, z prezesurą Wspólnoty Polskiej. Ten stan rzeczy, patronat Senatu nad Polonią i emigracją polską, zarówno dobrowolną, jak i przymusową, datuje się od pierwszych chwil istnienia Senatu i ma szczególne znaczenie w ramach jego kompetencji ustawowych i także już zwyczajowych. Przypomnę, że w czwartej kadencji była to nie tylko łączność z Polakami za granicą, co jest w gestii Wspólnoty Polskiej, ale zwłaszcza kształtowanie prawa w zakresie praw Polaków za granicą, praw do repatriacji, Karty Polaka czy obywatelstwa polskiego. Nie wszystkie te inicjatywy zostały do końca kadencji rozpoznane przez Sejm, niemniej jednak wydaje mi się, że w tej kadencji będą właściwie kontynuowane.

Stąd Komisja Spraw Emigracji i Polaków za Granicą ma następujące zadania: więź z krajem Polaków i osób polskiego pochodzenia zamiesz-

(senator P. Andrzejewski)

kałych za granicą i ich sytuacja prawna, która może być i powinna być kształtowana tutaj w drodze legislacji; inicjowanie i koordynacja współpracy środowisk polonijnych, ochrona dziedzictwa polskiej kultury i historii za granicą oraz opiniowanie dla Prezydium Senatu planu i wykonania zadań zleconych przez Prezydium Senatu w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą.

Komisja trzynasta to komisja nowa, wydzielona w poprzedniej kadencji z Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, czyli Komisja Spraw Unii Europejskiej. Ona jest sprzężona i trzeba ją łącznie rozpatrywać z komisją czternastą, Komisją Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, ukształtowaną i bardzo aktywną w czwartej kadencji. A dlaczego? Komisja regulaminowa przedstawia Wysokiemu Senatowi te zagadnienia, które być może są dyskusyjne, ale tak je widzieliśmy i radzi bylibyśmy, gdyby Senat zajął stanowisko w tym zakresie.

Był projekt, żeby skreślić z nazwy komisji czternastej integrację europejską i zostawić tylko Komisję Spraw Unii Europejskiej. Ale przypominę, bo wydaje mi się, że dzisiaj do tego dojrziewamy, że oznaczałoby to ograniczenie integracji europejskiej tylko do przedmiotowej działalności wspólnot państw, a taką wspólnotą jest Unia Europejska, która nie posiada osobowości prawnej i która jest incydentalnym przedsięwzięciem gospodarczo-integracyjnym w porównaniu do tak tradycyjnego podmiotu prawa międzynarodowego jak Rada Europy i Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy. W Komisji Spraw Unii Europejskiej nie ma miejsca, jak sama nazwa wskazuje, na problemy związane z integracją europejską w szerszym znaczeniu niż to tylko, które wynika z traktatów międzynarodowych kształtujących wspólne przedsięwzięcie państw i wspólnot jako podmiotów, jakim jest Unia Europejska. Niecelowe byłoby, zdaniem komisji, zawężanie integracji europejskiej tylko do problematyki Unii Europejskiej. Dlatego potraktowaliśmy jednak sprawę Unii Europejskiej jako priorytetową w polityce polskiej i kształtowaniu prawa. Jak wszyscy wiemy, istnieje *proprio vigore* przełożenie prawa unijnego, i to nie tylko pierwotnego, traktatowego, ale i wtórnego, czyli wszystkich dyrektyw, postanowień, na polski system prawny z zachowaniem pewnych priorytetów, które wynikają z konstytucji. I aczkolwiek nie możemy mówić w tej chwili, że Polska może scedować na rzecz Unii Europejskiej jakiegokolwiek uprawnienia władzy, bo Unia Europejska nie jest podmiotem prawa międzynarodowego ani organizacją międzynarodową, to jednak może je scedować na wspólnoty z racji prawa traktatowego i na podmioty, które ustanowiły

przedsięwzięcie, jakim jest Unia Europejska. Czyli pośrednio, per analogiam, funkcjonuje już dzisiaj ta bezpośrednia zależność polskiego systemu prawnego od całego systemu prawnego kształtowanego w obrębie Unii Europejskiej.

Dlaczego tak długo się nad tym rozwodzę? Dlatego, że było przedmiotem dyskusji i będzie przedmiotem dyskusji to, czy integrację europejską ograniczyć tylko do Unii Europejskiej, czy też utrzymać, jak to było w kadencji czwartej, Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Jest to problem dla Wysokiego Senatu.

Dalej postanowiliśmy, zgodnie z projektem przedstawionym przez senatorów reprezentowanych przez pana senatora Roberta Smoktunowicza, w tradycyjnej już Komisji Ustawodawczej Senatu wypunktować jeszcze regulacje kodeksowe jako szczególnie ważne w działalności Senatu ze względu na integrację systemową. Proszę pamiętać, że mamy system, w którym pisze się na sali sądowej...

Przepraszam, to zawodowa przypadłość. Proszę mi wybaczyć, Panie Marszałku.

Proszę pamiętać, że często mamy do czynienia z kompleksowymi zagadnieniami kodeksu cywilnego, kodeksu handlowego, kodeksów karnych i innych uregulowań kodeksowych, które są doraznie kształtowane w toku pracy nad nimi w Sejmie. Nie będę się rozwodził nad tym trybem pracy, nad jego plusami i minusami, ale powiem, że wtedy, kiedy taka kodyfikacja przychodzi do Senatu, Senat szczególnie dba o spójność obowiązującego systemu prawnego, o takie jego cechy, które tu niejednokrotnie w Senacie akcentowaliśmy, jak komplementarność, zupełność i niesprzeczność. I to jest między innymi zadanie drugiej izby parlamentu, jaką jest Senat. Po to być może zakres działania Komisji Ustawodawczej został jeszcze uzupełniony tym sformułowaniem „regulacji kodeksowych”, żeby wyakcentować te zadania Senatu.

Wreszcie komisja szesnasta. Tutaj nie został uwzględniony wniosek senatorów, być może będzie jeszcze poprawka w tym zakresie. Myślę, że będzie, dlatego że duża liczba senatorów reprezentowana przez senatora Romana Ludwiczuka wносиła o to, żeby oddzielić Komisję Zdrowia od Komisji Kultury Fizycznej i Sportu. Stanęliśmy na stanowisku, że te dwa zagadnienia mogą funkcjonować wspólnie i że można albo wydzielić zespoły, albo uzupełnić regulamin o możliwość powoływania podkomisji, jeżeli będzie taka potrzeba. I wtedy można rozpatrywać te sprawy w ramach tej jednej komisji.

Jestem jeszcze winien Senatowi przytoczenie – czego nie zrobiłem, mówiąc o podziale tematycznym tych ostatnich komisji – przedmiotowego zakresu działania tych komisji senackich.

A mianowicie w przypadku Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej dotyczyłoby

(senator P. Andrzejewski)

to całości polityki zagranicznej państwa, kontaktów międzyparlamentarnych, integracji europejskiej w szerszym znaczeniu niż tylko Unia Europejska i międzynarodowych stosunków gospodarczych.

Zakres Komisji Spraw Unii Europejskiej związany byłby z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w przedsięwzięciu, jakim jest Unia Europejska, a w szczególności byłoby to zajmowanie stanowiska i wyrażanie opinii na temat projektów aktów prawnych Unii Europejskiej, projektów umów międzynarodowych, których stroną mają być Unia Europejska, Wspólnoty Europejskie lub ich państwa członkowskie oraz planów pracy Rady Unii Europejskiej, rocznych planów legislacyjnych Komisji Europejskiej oraz rozpatrywanie informacji i innych dokumentów przedkładanych przez Radę Ministrów. Jak widać, jest to komisja sięgająca bardzo głęboko w prace samej Unii Europejskiej. Jej celem ma być jednocześnie łączność z naszymi eurodeputowanymi. I wydaje mi się, że na tym polu, ponieważ w tej chwili jest taka dodatkowa konieczność, Senat będzie rozwijał właściwą działalność.

Komisja Ustawodawcza i Regulacji Kodeksowych ma tutaj nieco uzupełniony zakres kompetencji w porównaniu z czwartą kadencją. Należy do niej ogólna problematyka legislacyjna i jednolitości prawa, koordynacja prac ustawodawczych Senatu, rozpatrywanie ustaw uchwalonych przez Sejm i inicjatyw ustawodawczych Senatu, a w szczególności problematyka regulacji kodeksowych oraz analiza – to jest novum – orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego i podejmowanie działań ustawodawczych mających na celu wykonanie wyroków Trybunału Konstytucyjnego. Niezależnie od kompetencji komisji w czwartej kadencji – trudno mi o tym powiedzieć, czy w piątej – formułowano inicjatywy ustawodawcze i już zaistniała taka praktyka na bazie orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego.

Wreszcie Komisja Zdrowia, Kultury Fizycznej i Sportu. Zakres jej kompetencji został określony najbardziej ogólnie – to ochrona zdrowia, upowszechnianie kultury fizycznej, turystyki i sportu. Taka jest propozycja komisji regulaminowej, propozycja, którą państwo macie w druku nr 10/11/12S. Proszę o odpowiednie potraktowanie tej propozycji i ewentualnie wyjście z własnymi propozycjami do czasu następnego czytania przez komisję regulaminową.

Zarazem na podstawie art. 81 ust. 4 składam również wniosek do pana marszałka o wyznaczenie skróconego terminu na przygotowanie sprawozdania po dyskusji i złożenie ewentualnych poprawek w ramach drugiego czytania. Dziękuję bardzo.

A, przepraszam bardzo, jeszcze pytania mogą być.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 81 ust. 2 Regulaminu Senatu chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce skierować trwające nie dłużej niż minutę zapytania w związku z przedstawionym sprawozdaniem do sprawozdawcy komisji oraz upoważnionych przedstawicieli wnioskodawców.

Przypominam, że do reprezentowania wnioskodawców upoważnieni zostali: senator Robert Smoktunowicz reprezentujący wnioskodawców projektu uchwały z druku nr 10, senator Roman Ludwiczuk reprezentujący wnioskodawców projektu uchwały z druku nr 11 i senator Antoni Szymański reprezentujący wnioskodawców projektu uchwały z druku nr 12.

I po tych pytaniach, ewentualnych pytaniach, przejdziemy do dyskusji.

Pan senator Krzysztof Piesiewicz, proszę bardzo.

Senator Krzysztof Piesiewicz:

Panie Senatorze, ja oczywiście podzielam koncepcję tego rozwiązania będącego powrotem do Komisji Praw Człowieka i Praworządności oraz komisji ustawodawczej z dodatkiem tych regulacji kodeksowych. Ale, o ile sobie dobrze przypominam z tradycji funkcjonowania Senatu, problem komisji ustawodawczej polegał na tym, że z uwagi na zapis przedmiotowy działalności tej komisji marszałek był zobligowany, że się wyrażę tak w skrócie, lapidarnie, do „pakowania” wszystkich ustaw do tej komisji. I niestety odbijało to się na jej pracy merytorycznej. Również zapis dotyczący zakresu przedmiotowego działania komisji, który jest w naszym druku, w kontekście Komisji Ustawodawczej i Regulacji Kodeksowych... Podkreślam, uważam, że te regulacje kodeksowe są istotne, ponieważ w praktyce było zawsze tak, iż Senat nie mógł nadażyć za opracowywaniem regulacji kodeksowych, systemowych, a to było bardzo ważne. Ale czy pan nie uważa, Panie Senatorze, że wystarczyłoby wykreślić jedno sformułowanie, żeby uniknąć tej wpadki dotyczącej przerostu zakresu kompetencji tej komisji, zobligowania marszałka do wysyłania wszystkich ustaw do tej komisji? Bo tak... z jednego passusu „rozpatrywanie ustaw uchwalonych przez Sejm”... I po co tutaj jest zapis pktu 15? Po co są te cztery słowa? Po ich wykreśleniu mielibyśmy jasność.

(Senator Piotr Andrzejewski: Mam odpowiedzieć, tak?)

(Marszałek Bogdan Borusewicz: Tak.)

(Senator Piotr Andrzejewski: Panie Senatorze...)

Jeszcze coś dodam.

Tym bardziej że wiemy o tym, iż każdy przewodniczący komisji może zwrócić się do marszałka z prośbą o przejście danej ustawy do rozpatrywania.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo, Panie Przewodniczący.

Senator Piotr Andrzejewski:

Dziękuję bardzo.

Panie Senatorze, mam nadzieję... Jestem sprawozdawcą całej komisji regulaminowej, proszę ewentualnie mnie poprawiać. Komisja mnie poprawi, członkowie komisji, jeżeli moja odpowiedź będzie wykraczała poza problematykę poruszaną w toku naszych obrad, których wynikiem jest ten druk. Ale wydaje mi się, że w tym zakresie mamy jednomyślność, natomiast dane i przesłanki, które pan poruszył, winny być rzeczywiście wyjaśnione na forum Senatu. Tradycyjnie było to rozpoznawanie ustaw uchwalanych przez Sejm i inicjatyw ustawodawczych Senatu. Dawniej ta komisja się nazywała „Komisja Inicjatyw i Prac Ustawodawczych”. Inicjatyw senackich, chodziło o inicjatywy legislacyjne Senatu, które obligatoryjnie przechodziły przez tę komisję. Później, już w czwartej kadencji, przekształcono to... Bo przez pierwsze dwie kadencje to była komisja to inicjatyw ustawodawczych, ustawodawstwa, później przekształcono ją w Komisję Ustawodawczą. To, co dotyczy kodeksów, dotyczy też każdej innej ustawy, nie tylko w zakresie kompetencji poszczególnych komisji, ale i spójności systemowej obowiązującego w Polsce systemu prawnego. W sytuacjach, kiedy nie kierowano... A trudno było zawsze to robić, bo rzeczywiście była to najbardziej obciążona komisja w poprzednich kadencjach, tych przed piątą, nie wiem nic o piątej. A więc w tamtych kadencjach, pierwszej, drugiej, trzeciej i czwartej, zwłaszcza w czwartej, nie wszystkie ustawy były kierowane do tej komisji. I wówczas, kiedy nie były kierowane do tej komisji, okazało się, że nie jest to najlepsze rozwiązanie systemowe. Było to tylko rozwiązanie incydentalne, bo w tej komisji kształtuje się również wizja tego systemu prawa, o którym mówiłem, że musi być zupełny, komplementarny i niesprzeczny jako system, a nie jako jedna ustawa.

W ostatnich czasach, jak wszyscy doświadczamy, mamy inflację prawa, które załatwia jakiś doraźny problem, a tymczasem norma prawna funkcjonuje w systemie i nie zawsze trzeba wszystko, każdą dziedzinę, regulować tak dokładnie jak w dyrektywach unijnych. Nie powiem już o zakresie i o przykładach tego, które czasem mają charakter zupełnie absurdalny. A wystarczy prawidłowo ukształtować normę w systemie i dać władzy wykonawczej czy organom stosującym prawo odpowiedni margines konkretyzacji tej normy prawnej. Stąd Komisja Ustawodawcza miała takie kompetencje. Być może należałoby, oczywiście

przy pomocy... I tu trzeba bardzo podziękować biurowi prawnemu, które w tym zakresie pełni rolę nie tylko służebną, ale i dzwonnka alarmowego, jeżeli między komisjami istnieje nieporozumienie albo jest niezgodność systemowa w tym, co poszczególne komisje proponują do aktów legislacyjnych. Oczywiście jest to tylko sygnał. To Wysocki Senat zdecyduje o tym, jakie poprawki i w jakim zakresie należy sformułować. Stąd wniosek, że komisja o takich kompetencjach powinna zostać zachowana, rzeczą marszałka jest natomiast – bo nie można tu pominąć roli marszałka – kierowanie do określonych komisji. I może on na przykład, tak jak było to w poprzednich kadencjach, nie skierować aktu prawnego do komisji ustawodawczej. Jest to pewne imperium marszałka. Nie jest jednak zapisane w kompetencjach komisji, że jako komisja ustawodawcza rozpoznaje wszystkie ustawy. Bo gdyby było zapisane, że ta komisja rozpatruje wszystkie ustawy uchwalone przez Sejm, inicjatywy ustawodawcze Senatu... Ale takiego zapisu nie ma. Jest napisane wyraźnie: rozpatruje ustawy uchwalone przez Sejm. Nie jest napisane, że wszystkie, jest to zależne od marszałka. Mieliśmy takie sytuacje w poprzednich kadencjach, proszę państwa, że przewodniczący komisji szli do marszałka i wręcz prosili o skierowanie do ich komisji poszczególnych aktów prawnych. Bo zakres regulacji mógł wchodzić w kompetencje trzech komisji, a nawet czterech, i zdarzało się to. Sam prowadziłem takie posiedzenia jako przewodniczący Komisji Ustawodawczej czwartej kadencji, i nie tylko ja, bo także przewodniczący innych komisji przewodniczyli tym wspólnym posiedzeniom. Bardzo często z senatorem Romaszewskim prowadziliśmy takie posiedzenia Komisji Ustawodawczej i Komisji Praw Człowieka i Praworządności, także komisji samorządowej i wielu innych komisji, również komisji spraw zagranicznych. Na zmianę z profesorem Bartoszewskim prowadziliśmy wspólne procedowanie nad aktami prawnymi czy inicjatywami w ramach naszych komisji. Dlatego jest tu zapisana ta kompetencja, która w pewnym sensie jest kompetencją, bo musi być na zasadzie legalizmu zapisana, ale wykorzystywana jest fakultatywnie, w zależności od zdania marszałka Senatu.

Tak by to wyglądało. Myślę, że to, co powiedziałem, jest zgodne z tym, co miała na myśli komisja regulaminowa, sytuując takie kompetencje Komisji Ustawodawczą i Regulacji Kodeksowych.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

(Rozmowy na sali)

Panie i Panowie Senatorowie, dyskusja będzie za chwilę.

(Głos z sali: Jeszcze pan senator Robert Smoktunowicz.)

(marszałek B. Borusewicz)

Tak, tak, pamiętam.

Przypominam tylko, że ta część jest w formie pytań ograniczonych do jednej minuty, tyle to pytanie powinno trwać, a potem jeszcze przejdziemy do dyskusji.

Proszę bardzo, pan senator Robert Smoktunowicz.

Senator Robert Smoktunowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Oczywiście zabieram głos w trybie pytań, bo innego trybu tu nie ma, ale proszę mi pozwolić na minimalne przekroczenie tej minuty z uwagi na to, że w gruncie rzeczy to ja jestem winowajcą.

Panie Senatorze Przewodniczący, w pana sprawozdanie wkraść się pewien błąd. Otóż ja nie proponowałem powrotu do sytuacji czwartej kadencji. Tak nie było. Ja proponowałem, aby istniejącą w piątej kadencji Komisję Ustawodawstwa i Praworządności – która bynajmniej, jak pan senator Romaszewski pamięta, nie była tym workiem bez dna; mimo że była komisją ustawodawczą, nie była workiem, gdzie kierowano wszystkie ustawy – podzielić na dwie różne komisje, nie przywracając bynajmniej stanu czwartej kadencji. Otóż ja proponowałem, aby podzielić ją na dwie: na Komisję Praworządności i Praw Człowieka i taką, którą ja nazwałem, wbrew temu, co ostatecznie znalazło się w sprawozdaniu, Komisją Ustawodawstwa i Wymiaru Sprawiedliwości. Tak więc to nie była moja idea. Oczywiście podzielam głos pana senatora, że jeżeli stworzymy specjalną komisję do spraw najpoważniejszej natury, czyli regulacji kodeksowych, choćby kodeksu karnego, a jednocześnie ta komisja będzie codziennie dwanaście godzin obradować nad każdą ustawą przesyłaną przez Senat, to tak naprawdę istnienie tej komisji nie ma sensu. Tak mi się wydaje. Te słowa mówiące o rozpatrywaniu ustaw uchwalanych przez Sejm są rzeczywiście zbędne.

Ale jakie zadaję pytanie? Otóż oczywiście przede wszystkim powtarzam pytanie, które sformułował senator Piesiewicz. Rozumiem, że to zależy od marszałka, ale użyte sformułowanie narzuca w naturalny sposób myśl, że skoro komisja ma rozpatrywać ustawy uchwalone przez Sejm, to ta komisja ma prawo spodziewać się ustaw, które nie mają nic wspólnego ani z kodeksami, ani z wymiarem sprawiedliwości, również ustaw dotyczących rolnictwa, zdrowia itd., itd.

Jeszcze jedno pytanie. Wbrew mojemu wnioskowi przy szóstej komisji znalazło się sformułowanie dotyczące funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. Czy mam przez to rozumieć, że komisja numer piętnaście, czyli komisja nazwana w sprawozdaniu Komisją Ustawodawczą i Regu-

lacji Kodeksowych, z natury rzeczy nie będzie zajmowała się regulacjami ustawowymi, które nie są w randze kodeksu – o tym doskonale wiemy jako adwokaci – ale dotyczącymi struktury wymiaru sprawiedliwości, czyli ustawy o sądach powszechnych, prokuraturze, korporacjach itd.? Która z tych komisji będzie bardziej właściwa do rozpatrywania spraw dotyczących wymiaru sprawiedliwości w sensie legislacyjnym? Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo.

Senator Piotr Andrzejewski:

Zacznę od ostatniego pytania. Te kompetencje się nie pokrywają. Jeżeli chodzi o Komisję Ustawodawczą i Regulacji Kodeksowych, to zajmuje się ona regulacjami ustawowymi. Z kolei Komisja Praw Człowieka i Praworządności ma w tych regulacjach pilnować gwarancji przestrzegania praw człowieka nie tylko na bazie konwencji międzynarodowych, ale i praktyki orzeczniczej, uregulowania tego, żeby na przykład w kodeksie postępowania karnego znalazły się określone prawa zagwarantowane przez prawo międzynarodowe w paktach praw człowieka i orzecznictwo strasburskie; poza tym komisja kontroluje funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości. Wyraźnie jest powiedziane, że Komisja Praw Człowieka i Praworządności ma kompetencje związane z funkcjonowaniem wymiaru sprawiedliwości, a nie z kształtowaniem. A jeżeli chodzi o kształtowanie, to tej kompetencji nie zapisaliśmy, bo ona implicite wynika z zakresu pilnowania w każdym akcie prawnym przestrzegania tych gwarancji praw człowieka. To tyle, jeżeli chodzi o ostatnie pytanie.

Środkowa część pana wypowiedzi była raczej głosem w dyskusji. Odnośnie do pierwszego zastrzeżenia powiem, że radzę sięgnąć do stenogramu, bo być może nieuważnie pan słuchał, Panie Senatorze, albo uznał pan pewien skrót za potraktowanie pana wniosku w innym aspekcie. Najpierw zrelacjonowałem pana wniosek, a później powiedziałem, że w wyniku jego rozpoznania, zresztą to zdanie podzielił senator Romaszewski, który też wnosił na forum komisji o powrót do *restitutio integrum ante*, podczas gdy pan wnosił o wydzielenie Komisji Praw Człowieka i Praworządności, sztucznie podzielonej, podjęliśmy uchwałę indykacyjną – proszę sięgnąć do protokołu sprawozdania z pracy komisji regulaminowej – o tym, żeby jako punkt wyjścia kształtowania komisji, już po rozpoznaniu pana wniosku, powrócić do ukształtowania składu komisji i kompetencji z czwartej kadencji. I wtedy była rzeczywiście Komisja Ustawodawcza, pan

(senator P. Andrzejewski)

natomiast proponował inną nazwę: Komisja Ustawodawstwa i Wymiaru Sprawiedliwości. Tym samym odrzuciliśmy nazwę, którą pan proponował, akceptując na wstępie wniosku podział na dwie komisje i powrót do dawnej nazwy. Tak to wyglądało. Odsyłam pana do stenogramu, zarówno dzisiejszego mojego wystąpienia, jak i do stenogramu komisji regulaminowej.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Poproszę o zadanie pytania pana senatora Zbigniewa Szaleńca.

Senator Zbigniew Szaleniec:

Panie Senatorze, pan bardzo krótko omówił powody i argumenty, dla których komisja odrzuciła wnioski o wydzielenie odrębnej komisji kultury fizycznej i sportu. Ja bym chciał bardzo prosić pana senatora, aby to poszerzył, aby nieco szerzej omówił te argumenty, które zdecydowały o tym. Szanowni Państwo, od wielu lat kulturę fizyczną i sport dorzuca się a to do oświaty, a to do zdrowia, a to do kultury. Zazwyczaj kończyło się to tym, że sport i kultura jest zepchnięta gdzieś na boczne tor. Teraz sprawy zdrowia będą niezwykle istotne przy jakichś próbach restrukturyzacji i obawiam się, że podobnie może zdarzyć się tym razem. Dlatego prosiłbym, aby pan senator nieco szerzej omówił argumenty, które zdecydowały o odrzuceniu tego wniosku. Dziękuję.

(Senator Piotr Andrzejewski: O odrzuceniu... Można?)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo.

(Senator Piotr Andrzejewski: Można?)

Tak.

Senator Piotr Andrzejewski:

Dziękuję i przepraszam.

...zostały przedstawione... Trzeba powiedzieć, że sprawa jest dyskusyjna. Pan senator Roman Ludwiczuk przedstawił argumenty, które, wydaje mi się, podzielamy, co do rangi, charakteru i zakresu sportu. Komisja tylko zastanawiała się, czy jest konieczne wydzielenie tych zagadnień do osobnej komisji, z całym jej składem i całym sztafetem komisyjnym, czy nie mogą one być rozpatrywane łącznie z zagadnieniami zdrowia, tak jak to było w czwartej kadencji. Były też i głosy, że może to być w komisji edukacji, ale komisja regu-

laminowa, jak to zwykle bywa, w drodze głosowania rozstrzygnęła to tak, a nie inaczej. Zatem podzielamy pana argumentację co do rangi i zakresu tej tematyki, ale uznaliśmy, że ewentualnie dalsza nowelizacja regulaminu zmierzająca do umożliwienia wydzielenia podkomisji mogłaby załatwić ten problem.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Jeszcze pan senator...

(Senator Jerzy Szymura: Szymura.)

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo.

Senator Jerzy Szymura:

Panie Senatorze, chciałbym zapytać, czy w komisji dokonano analizy procesów decyzyjnych, jakie mają miejsce w pracach Senatu, czy też strumieni informacji, które przetwarzane są przez komisje senackie. Bo, analizując materiały, które przygotowała Kancelaria Senatu, Biuro Prac Senackich, nie znalazłem w nich żadnego śladu, aby taka analiza była dokonana. A myślę, że ona ma fundamentalne znaczenie dla ukształtowania struktury organizacyjnej Senatu, w której ramach będziemy pracować przez wiele lat. Dziękuję.

Senator Piotr Andrzejewski:

Panie Senatorze, o ile dobrze zrozumiałem pana wypowiedź, chodzi o to, czy struktura obiegu dokumentów, funkcjonowanie Senatu i pozostałe sprawy spoza art. 15 regulaminu były przedmiotem obrad komisji. Nie, nie były. Tym przedmiotem był tylko ten zakres, którego dotyczyły skierowane przez pana marszałka wnioski senatorów, rozszerzony o sprawę całościowego ukształtowania art. 15, który na wstępie musi zostać ukształtowany po to, żeby powstały komisje stałe i Senat rozpoczął już pracę w komisjach. W związku z tym ograniczyliśmy się tylko do art. 15, tak jak mówiłem. Ta kwestia, o której pan mówi, jest przedmiotem bieżącego monitoringu. Komisja regulaminowa będzie się tym zajmować na bieżąco, a w tych wypadkach, w których wymaga to nowego ukształtowania, innego niż zastane przez nas, będziemy podejmować stosowne decyzje. Ale bardzo chciałbym najpierw poznać zdanie pana marszałka, który jest, no, niejako szefem całej struktury organizacyjnej, i nie chciałbym tego kształtować na podstawie naszych poglądów, zanim nie usłyszymy zdania pana marszałka co do ukształtowania struktury Senatu i charakteru jego pracy w tej kadencji.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Pan senator Władysław Sidorowicz.

Senator Władysław Sidorowicz:

Chciałbym zadać pytanie dotyczące tej szesnastej komisji, w której do zdrowia dodano kulturę fizyczną i sport, czyli złączono te dwa obszary. Z tego, co mi wiadomo, w sporcie i kulturze fizycznej zasadnicze elementy to boiska szkolne, sale gimnastyczne w szkołach, upowszechnianie modelu aktywnego życia, coś, co do tej pory zwykle było łączone z edukacją. Pytanie: czy wobec tego najważniejsze jest dołączanie tej problematyki do zdrowia?

Senator Piotr Andrzejewski:

Znowu...

Można, Panie Marszałku?

(*Marszałek Bogdan Borusewicz:* Tak.)

...będę musiał wyrażać swój pogląd, nieskonsultowany i niebędący wynikiem rozważania tego przez komisję regulaminową. Uznaliśmy w każdym razie, tak jak to pan senator Ludwiczuk to przedstawił, że tak zasadniczą problematykę kultury fizycznej i sportu... W zasadzie podzielimy pogląd, że powinna ona być wydzielona do podkomisji. Czy powinna ona być przy edukacji? Musiałbym wyrazić swój pogląd, a nie komisji. Komisja wróciła... Bo identyczna dyskusja była na początku czwartej kadencji: czy edukacja, czy zdrowie, czy odrębna komisja? I tak wtedy Senat po bardzo długiej dyskusji zdecydował. Proszę pamiętać również, że Senat w przeciwieństwie do Sejmu nie kontroluje resortów czy działów administracji rządowej, tylko kontroluje zakres legislacyjny. Czy zakres legislacyjny edukacji łączy się z zakresem legislacyjnym kultury i sportu, kiedy mamy zupełnie inne ustawy w tych sprawach? Wydaje mi się, że może to być zarówno przy zdrowiu, jak i przy edukacji, bo jest to wyodrębniony dział. On jest połączony ze względów funkcjonalnych, a nie ze względów merytorycznych, tak bym to określił. I tak to przegłosowaliśmy, czyli wróciliśmy do tego, co było w czwartej kadencji.

Myślę, że odpowiedziałem. Reszta to byłyby moje dywagacje czy moje opinie, co wykracza poza zakres mojej roli jako sprawozdawcy komisji.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Pan senator Tomasz Misiak zada pytanie.

Senator Tomasz Misiak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja myślę, że należałoby powiedzieć o jednej ważnej rzeczy, z której tutaj na sali wszyscy, jak

sądzę, zdajemy sobie sprawę. Otóż po zakończeniu prac komisji regulaminowej powstała nowa koncepcja polityczna ukształtowania tych komisji. I niezależnie od tego, jakiebyśmy teraz zadawali pytania, i tak za chwilę pan przewodniczący będzie odpowiadał na te pytania w nowych wersjach, ponieważ z tego, co się orientuję, na posiedzeniu Konwentu była przedstawiana jednak wersja powołania czternastu komisji. W związku z tym może szkoda naszego czasu, może nie warto, żebyśmy w tej chwili pytali o wszystko pana przewodniczącego, bo za pięć minut będziemy pytać o kompletnie inną konstrukcję, i proponowałbym, żebyśmy tę serię pytań dotyczącą tej wersji zakończyli, zrobili ewentualnie przerwę i dali czas na zgłoszenie alternatywnych propozycji. Bo chyba pan przewodniczący zgodzi się ze mną, że jest już inna wersja powołania komisji niż ta, którą w tej chwili prezentujemy, tak?

(*Senator Piotr Andrzejewski:* Czy mam zająć stanowisko, Panie Marszałku? Bo to raczej było zdanie.)

(*Senator Krzysztof Putra:* To było stwierdzenie.)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Nie, nie ma innej wersji powołania komisji. Jeżeli zostanie zgłoszony wniosek, to oczywiście komisja będzie obradować.

Czy są jeszcze jakieś inne pytania?

(*Głos z sali:* Nie ma.)

Nie ma.

To otwieram dyskusję...

(*Senator Stefan Niesiołowski:* Można?)

(*Senator Piotr Andrzejewski:* Czy ja już mogę...)

(*Senator Stefan Niesiołowski:* Wniosek formalny.)

Wniosek formalny, proszę...

(*Senator Piotr Andrzejewski:* Panie Marszałku, czy ja już jestem zwolniony z funkcji sprawozdawcy?)

Jeżeli nie ma innych pytań do pana, to oczywiście tak.

(*Senator Piotr Andrzejewski:* Pozwoli pan marszałek, że zajmę swoje miejsce. Dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Pan senator Niesiołowski, proszę bardzo, wniosek formalny.

Senator Stefan Niesiołowski:

Ja zgodnie z sugestią, którą tu wyraził pan senator Misiak, chciałbym, Panie Marszałku, Wysoka Izbo, w tej sytuacji prosić o przerwę, myślę, że godzinną, żebyśmy mogli przed dyskusją zgłosić wnioski legislacyjne i żeby te wnioski były dyskutowane. Dlatego pozwalam sobie o taką przerwę w imieniu senatorów Platformy Obywatelskiej do pana marszałka się zwrócić.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo, pan marszałek Putra.

Senator Krzysztof Putra:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ja mam wniosek przeciwny. Myślę, że najpierw powinna się odbyć dyskusja, następnie można ogłosić przerwę, bo pewnie w tej dyskusji pojawią się wszelkie propozycje, a potem będziemy mogli dalej procedować. Tak więc byłaby przerwa, ale...

(Rozmowy na sali)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Pan senator Niesiołowski.

Senator Stefan Niesiołowski:

Nie chcę się upierać, ale proszę nas zrozumieć – chcemy zgłosić poprawki, swoje uwagi. Jeżeli dyskusja się odbędzie, to po co jeszcze raz tę dyskusję prowadzić? Lepsza byłaby, jak sądzę, dyskusja łączna. Przecież to nie jest... To jest wyłącznie kwestia techniczna, proszę państwa.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Panie Senatorze, w sytuacji, gdy jest sprzeciw wobec wniosku o ogłoszenie przerwy, będę musiał poddać ten wniosek pod głosowanie.

(Rozmowy na sali)

Tak, tak, jest sprzeciw wobec wniosku o ogłoszenie przerwy.

Proszę bardzo.

Senator Krzysztof Putra:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Faktycznie ten wniosek jest wnioskiem o przerwę dla klubu, ale my nie wyczerpaliśmy tego punktu. Punkt będzie wyczerpany, ale na razie było tylko sprawozdanie szefa komisji z jej prac, zgodnie z regulaminem, były pytania, a teraz ma się odbyć debata i w debacie możemy zgłosić wszystkie wnioski, potem może być przerwa. No, ja proszę o to, żeby procedować i nie wydłużać dzisiejszego posiedzenia.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Panie Senatorze, czy pan podtrzymuje ten wniosek? Bo przecież możemy tę przerwę ogłosić nieco później.

Senator Stefan Niesiołowski:

Mój wniosek służy skróceniu, a nie wydłużeniu obrad...

(Marszałek Bogdan Borusewicz: No, ale...)

...temu, żeby była łączna dyskusja, a nie dwie dyskusje. I tylko temu on służy.

(Senator Krzysztof Putra: To jest łączna dyskusja.)

(Senator Ryszard Bender: To głosujemy.)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Rozumiem. Czyli pan podtrzymuje ten wniosek, tak?

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Włodzimierz Łyczywek:

Proszę państwa, zdaje mi się, że wniosek o ogłoszenie przerwy jest dobrym prawem klubu. Jeżeli pan marszałek będzie poddawał pod głosowanie każdy złożony wniosek o ogłoszenie przerwy inny niż wniosek PiS, to wiadomo, że zawsze przegramy. Chyba to jest bez sensu. Wydaje mi się, że stawianie sprawy na ostrzu noża, w ten sposób, że nie mamy prawa prosić o przerwę w sytuacji, kiedy jej chcemy... No, to byłoby zaprzeczeniem zwyczajów parlamentarnych.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Pan marszałek Putra.

Senator Krzysztof Putra:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Tu nie o to chodzi. Ja absolutnie jestem za tym, żeby klub platformy, skoro chce przerwy...

(Głosy z sali: Chce, chce.)

...mógł uzyskać zgodę na tę przerwę. Mówię o czymś innym...

(Głos z sali: Łaskawca.)

Przepraszam bardzo, możemy się spierać, czy ktoś jest łaskawcą, czy nie, ale ja panom senatorom nie przerywałem, jak panowie przemawialiście. Bardzo bym prosił o umożliwienie mi przemawiania.

(Marszałek Bogdan Borusewicz: Bardzo proszę, Panie Senatorze.)

Mówię o tym, że jest procedura i tej procedury nie zakończyliśmy, a państwo w trakcie tej procedury prosicie o przerwę. Jeśli już ma być przerwa, to – moim zdaniem – wystarczy piętnastominutowa, nie musi być godzinna.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dobrze, podejmuję decyzję: półgodzinna przerwa.

(Przerwa w obradach od godziny 12 minut 11 do godziny 12 minut 43)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam obrady.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówień senatorów w dyskusji, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu.

Proszę o zabranie głosu senatora Jana Szafranca.

Senator Jan Szafraniec:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

W związku z tym, że na posiedzeniu Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich zgłosiłem projekt uchwały Senatu dotyczący powołania komisji rodziny jako odrębnego senackiego podmiotu, pragnę teraz przedstawić Wysokiej Izbie motywy, jakimi się kierowałem zgłaszając ten projekt. Chcę powiedzieć, że – co prawda – projekt jest mojego autorstwa, ale został poparty przez grupę senatorów reprezentujących Ligę Polskich Rodzin.

Dokładnie w dniu 24 października 2001 r., na pierwszym posiedzeniu Senatu Rzeczypospolitej piątej kadencji, Wysoka Izba, podobnie jak dzisiaj, zajmowała się zmianą Regulaminu Senatu. I wówczas postanowiono zlikwidować senacką Komisję Rodziny i Polityki Społecznej, uzasadniając ten krok takim enigmatycznym motywem jak przyporządkowanie zadań komisji działom administracji rządowej. Przypomniałem wówczas senatorom, że komisja ta została powołana na drugim posiedzeniu Senatu czwartej kadencji i uzasadniono jej powołanie wolą objęcia problematyki rodziny szczególną uwagą Senatu. I wówczas w swoim wystąpieniu powiedziałem, że wprowadzenie problematyki rodzinnej do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia raczej zmarginalizuje niż wzmocni rodzinę. Uzasadniając swoją poprawkę, posłużyłem się doniesieniem trzech ekonomistów amerykańskich, którzy w niezależnych od siebie badaniach, z użyciem ścisłych metod badawczych, stwierdzili, że rodzina jest najbardziej ekonomiczną jednostką gospodarczą i jest jednocześnie źródłem ludzkiego kapitału, który stanowi 80% ogólnego bogactwa narodowego. Niestety, przy politycznym wówczas przepychu SLD – 75 senatorów – poprawkę mówiącą o utrzymaniu komisji rodziny poparło zaledwie 16 senatorów, 78 było przeciw, a 3 wstrzymało się od głosu.

Następnie, z siłą lawiny, posypały się propozycje legislacyjne dotyczące bezpośrednio lub pośrednio rodziny, które likwidowały, obniżały, po-

zbawiały, zamrażały, ograniczały, zmniejszały, zaostrzały, znosiły w obrębie dotychczasowych dochodów rodzin. I tym sposobem w czasie kolejnych posiedzeń Wysokiej Izby zlikwidowano dodatki dla kobiet w ciąży i zasiłek porodowy, obniżono wielkość zasiłku chorobowego i świadczenia emerytalnego, pozbawiono prawa do zasiłku chorobowego, a także dodatku kombatanckiego, zamrożono wynagrodzenia dla pracowników służby zdrowia i oświaty, ograniczono prawa do świadczeń dla bezrobotnych, zmniejszono wielkość zasiłku przedemerytalnego, a także ulgi na przejazdy PKP i PKS dla emerytów i studentów, zaostrzono warunki uzyskiwania emerytur, zniesiono ulgi dla pracodawców zatrudniających studentów, a także podatek VAT na zabawki i sprzęt sportowy. Na szóstym posiedzeniu Senatu skrócono długość urlopu macierzyńskiego.

Lewicowa ofensywa wzmogła swoje działania. Przyjęty przez lewicowy rząd Krajowy Program Działań na rzecz Kobiet w latach 2003–2005, zresztą projekt społecznie niekonsultowany, przyjęty w zaciszu ministerialnych gabinetów, zapowiedział i realizował bezpardonową walkę z ugruntowanym od wieków w naszym kraju tradycyjnym modelem rodziny. Lewicowy rząd położył szczególny nacisk na dynamiczny rozwój instytucjonalnej opieki nad małymi dziećmi, poprzez rozbudowę żłobków, przedszkoli, świetlic, zorganizowany wypoczynek, a to w tym celu, aby „uwolnić” kobietę matkę od stereotypu płci, konserwatywnych wzorców kulturowych i tradycyjnego obrazu rodziny, który – ten model właśnie – promuje niepracującą zawodowo matkę, promuje wyłącznie rodziny pełne i jest daleki od tak zwanego układu partnerskiego.

Rząd premiera Belki, uzasadniając swoje działania na rzecz realizacji między innymi partnerskiego modelu rodziny, powołał się na zalecenia unijne. Przytaczam to zalecenie: „państwa strony podejmą wszelkie środki, aby zmienić społeczne i kulturowe wzorce zachowań mężczyzn i kobiet w celu likwidacji przesądów i zwyczajów oraz wszelkich innych praktyk, które opierają się [...] na stereotypach ról mężczyzn i kobiet”. Koniec.

I żeby zburzyć ten tradycyjny model rodziny, pełnomocnik rządu do spraw równego statusu kobiet i mężczyzn zapowiedział ingerencję państwa w dziedzinę wychowania rodzinnego, między innymi poprzez skierowane do kobiet zachęty, aby podejmowały się kariery w nietradycyjnych zawodach, zapewniając im jednocześnie instytucjonalną opiekę nad ich dziećmi. Skąd my to znamy? Rodziców zaś nienawykłych do realizacji partnerskiego modelu rodziny pani Środa uznała za nic nierozumiejących, nie dość dojrzałych i wręcz prymitywnych. I w tych przypadkach powinności wychowawcze, jej zdaniem, powinny przejąć pozarodzinne podmioty, takie jak władza i szkoła, przez stosowną edukację, a prymitywnych rodzi-

(senator J. Szafraniec)

ców należy poddać kampanii podnoszącej świadomość nowoczesnego wychowania. Tyle pani Środa.

W roku 2003 minister edukacji narodowej poddała weryfikacji podręczniki do wychowania w rodzinie. Takie podręczniki jak „Zanim wybierzesz... przygotowanie do życia w rodzinie”, „Wędrując ku dorosłości” czy „Wychowanie do życia w rodzinie” zostały poddane miazdzącej krytyce ówczesnych rzeczoznawców Ministerstwa Edukacji Narodowej. Jeden z nich, profesor doktor habilitowany Andrzej Jaczewski – warto to nazwisko zapamiętać – zarzucił autorowi podręcznika „Wędrując ku dorosłości”, że proponuje wprowadzenie do nauczania wychowania rodzinnego w szkole pojęcia higieny duchowej. Duchowość bowiem, zdaniem profesora, pasuje do katechezy, a nie do realizacji edukacji seksualnej, zaś rozważania o rodzinie i opowieści o pięknie życia rodzinnego mogą być dla młodych ludzi po prostu szkodliwe.

To wszystko jest przecież chore i to właśnie jest objawem ideologicznego zaczerpnięcia i złożoności indoktrynacji, która w tak krótkim czasie poczyniła tak duże krzywdy.

Stąd też pragnę w tym miejscu wyrazić uznanie dla premiera Kazimierza Marcinkiewicza, że podjął decyzję o likwidacji urzędu pełnomocnika rządu do spraw równego statusu kobiet i mężczyzn, urzędu, który w osobach dotychczasowych pełnomocników wyrządził tyle destrukcji i zła polskim rodzinom. (Okłaski)

Na miarę swoich możliwości będę wspomagał rząd w jego poczynaniach na rzecz poprawy kondycji materialnej, duchowej i moralnej polskiej rodziny. Ja nie ponowię dzisiaj wniosku o powołanie specjalnej komisji do spraw rodziny. Ufam, że powołana dzisiaj senacka Komisja Rodziny i Polityki Społecznej nie będzie marginalizować problemów, które zaledwie zasygnalizowałem w swoim wystąpieniu, ale zajmie się naprawą wyrządzonych polskiej rodzinie krzywd – krzywd poczynionych przez lewicowe rządy. Dziękuję za uwagę, Panie Marszałku. Dziękuję bardzo. (Okłaski)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Proszę pana marszałka Krzysztofa Putrę o zabranie głosu.

Senator Krzysztof Putra:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W imieniu senatorów z Klubu Prawo i Sprawiedliwość chciałbym złożyć wniosek do projektu uchwały w sprawie zmian Regulaminu Sena-

tu. Nasz klub gruntownie przedyskutował sprawę. Szanujemy i doceniamy dorobek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, ale nasze propozycje będą odmienne od tych, które są w sprawozdaniu komisji, przedstawionym przez pana przewodniczącego senatora Andrzejewskiego.

Generalnie proponujemy, żeby w Senacie było czternaście komisji. Jest to spowodowane, po pierwsze, tym że poważnie podchodzimy do spraw oszczędności, a po drugie, tym że bardzo chcemy, aby tradycja Senatu została utrzymana, a od pierwszej kadencji Senatu komisji było nie więcej niż czternaście.

I tak proponujemy w art. 1 lit. a skreślenie pktu 1.

W pktcie 2 wyrazy „Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą” zastępuje się wyrazami „Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą”.

W pktcie 3, w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Ustanawia się następujące komisje stałe.” I teraz przeczytam państwu naszą pełną propozycję wszystkich komisji: Komisja Gospodarki Narodowej, Komisja Kultury i Środków Przekazu, Komisja Nauki, Edukacji i Sportu, Komisja Obrony Narodowej, Komisja Praw Człowieka i Praworządności, Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich, Komisja Rodziny i Polityki Społecznej, Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, Komisja Spraw Unii Europejskiej, Komisja Spraw Zagranicznych, Komisja Ustawodawcza i Komisja Zdrowia.

W pktcie 4 skreśla się wyrazy „i Regulacji Kodeksowych”, czyli zostaje tylko sama Komisja Ustawodawcza, bez tego drugiego członu – Regulacji Kodeksowych.

A w pktcie 4a, w art. 73 ust. 2 wyrazy „Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych” zastępuje się wyrazami „Komisji Gospodarki Narodowej”. W art. 73 ust. 3 wyrazy „Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych” zastępuje się wyrazami „Komisji Gospodarki Narodowej”.

W pktcie 5 załącznik do uchwały otrzymuje następujące brzmienie... To jest już szczegółowy zakres działania poszczególnych komisji, który teraz Wysokiej Izbie przedstawię.

I tak Komisja Gospodarki Narodowej: bieżąca i perspektywiczna polityka gospodarcza państwa, zasady kształtowania stosunków własnościowych i przekształcenia własnościowe, restrukturyzacja gospodarki, system finansowy państwa – w tym polityka pieniężna, budżet, kredyty, bankowość, polityka podatkowa i celna, fundusze celowe, ubezpieczenia, działania antymonopolistyczne, rynek kapitałowy – sprawy Skarbu Państwa, działalność przedsiębiorstw

(senator K. Putra)

państwowych, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, łączność, budownictwo, transport i gospodarka morska, górnictwo i energetyka, turystyka i stosunki gospodarcze z zagranicą.

Komisja Kultury i Środków Przekazu: kultura i sztuka, rozwój twórczości, upowszechnianie kultury, ochrona dziedzictwa kulturalnego, współpraca kulturalna z zagranicą, organizacja instytucji kulturalnych, polityka informacyjna państwa.

Komisja Nauki, Edukacji i Sportu: organizacja i rozwój badań naukowych, system kształcenia i wychowania, system doskonalenia zawodowego nauczycieli i kadry naukowej, opieka nad dziećmi i młodzieżą, kultura fizyczna i sport, organizacja instytucji naukowych i oświatowych, współpraca naukowa z zagranicą.

Komisja Obrony Narodowej: obronność i bezpieczeństwo państwa, przemysł zbrojeniowy, działalność i funkcjonowanie sił zbrojnych.

Komisja Praw Człowieka i Praworządności: prawa i wolności obywatelskie i ich instytucjonalne gwarancje, sprawy związane z funkcjonowaniem wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa publicznego, przestrzeganie prawa, przestrzeganie praw człowieka.

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich: rozpatrywanie wniosków dotyczących immunitetu parlamentarnego, czynności związane z wnioskiem o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej senatora przed Trybunałem Stanu, warunki wykonywania mandatu senatorskiego, wygaśnięcie mandatu, rozpatrywanie zarzutów niewykonywania przez senatora obowiązków senatorskich oraz zachowania nieodpowiadającego godności senatora oraz innych spraw z zakresu etyki senatorskiej, analizowanie oświadczeń senatorów o stanie majątkowym i przedstawianie wyników analizy Prezydium Senatu, działalność biur senatorskich, wyrażanie opinii w sprawach określonych w Regulaminie Senatu dotyczących w szczególności wykładni i stosowania regulaminu, dokonywanie analiz skarg i wniosków kierowanych do Senatu i jego organów oraz rozpatrywanie spraw wynikających z funkcjonowania Kancelarii Senatu.

Komisja Rodziny i Polityki Społecznej: prawna ochrona rodziny oraz problemy ekonomiczne, mieszkaniowe i wychowawczo-kulturalne rodziny, polityka socjalna państwa, prawo pracy, polityka zatrudnienia i walka z bezrobociem, system ubezpieczeń społecznych, ochrona pracowników, w tym bezpieczeństwo i higiena pracy, problemy osób niepełnosprawnych.

Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska: produkcja rolnicza, przetwórstwo artykułów rolnych, rynek rolny, restrukturyzacja oraz modernizacja rolnictwa i jego otoczenia, wielofunkcyj-

ny rozwój wsi, infrastruktura terenów wiejskich, problemy finansowe rolnictwa oraz przemysłu przetwórczego i przemysłu pracującego na rzecz rolnictwa, handel zagraniczny artykułami rolnymi i żywnościowymi, kształtowanie własności rolniczej, problemy socjalne ludności rolniczej, organizacje i instytucje rolnicze, kreowanie rynku na nowe produkty i usługi rolnictwa, ochrona i kształtowanie środowiska, ochrona zasobów naturalnych, gospodarka wodna, geologia, leśnictwo i gospodarka leśna, łowiectwo, edukacja ekologiczna, gospodarka finansowa państwa w zakresie ochrony środowiska, atomistyka i ochrona radiologiczna, współpraca z zagranicą w zakresie ekologii.

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej: organizacja i funkcjonowanie struktur samorządu terytorialnego, rozwój regionalny, finanse samorządu terytorialnego, gospodarka mieniem komunalnym, funkcjonowanie organów administracji państwowej.

Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą: więzi z krajem Polaków i osób polskiego pochodzenia zamieszkałych za granicą i ich sytuacja prawna, inicjowanie i koordynacja współpracy środowisk polonijnych, ochrona dziedzictwa polskiej kultury i historii za granicą oraz opiniowanie dla Prezydium Senatu planu i wykonania zadań zleconych przez Prezydium Senatu w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą.

Komisja Spraw Unii Europejskiej: sprawy związane z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, w szczególności zajmowanie stanowisk i wyrażanie opinii na temat projektów aktów prawnych Unii Europejskiej, projektów umów międzynarodowych, w których stroną mają być Unia Europejska, Wspólnoty Europejskie lub ich państwa członkowskie oraz planów pracy Rady Unii Europejskiej, rocznych planów legislacyjnych Komisji Europejskiej, rozpatrywanie informacji i innych dokumentów przedkładanych przez Radę Ministrów.

Komisja Spraw Zagranicznych: polityka zagraniczna państwa, kontakty międzyparlamentarne i międzynarodowe stosunki gospodarcze.

Komisja Ustawodawcza: ogólna problematyka legislacyjna i jednolitości prawa, koordynacja prac ustawodawczych Senatu, rozpatrywanie ustaw uchwalonych przez Sejm i inicjatyw ustawodawczych Senatu, w szczególności problematyka regulacji kodeksowych, analiza orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego i podejmowanie działań ustawodawczych mających na celu wykonanie wyroków Trybunału Konstytucyjnego.

I ostatnia komisja, Komisja Zdrowia: jej zakresem ma być ochrona zdrowia, szeroko rozumiana.

Podsumowując, chcę jeszcze raz podkreślić: z jednej strony kierujemy się tutaj zasadą pod-

(senator K. Putra)

trzymania tradycji Senatu, z drugiej strony chcemy, aby nie mnożyć kosztów. Ponadto przedstawione w naszej propozycji przesunięcie spraw sportu w kierunku nauki i edukacji uważamy za bardziej zasadne, niż gdyby były one razem ze sprawami zdrowia.

Zaproponowaliśmy też połączenie dwóch komisji gospodarczych. Uważamy, że Senat nie nadzoruje bezpośrednio resortów, ponadto gdybyśmy mogli komplementarnie dyskutować o gospodarce narodowej, to byłoby to z dużym pożytkiem. Na wypadek gdyby była potrzeba bardzo konkretnych działań, takich jak w tych komisjach, regulamin stwarza możliwości powoływania podkomisji, które mogłyby się zająć konkretnymi sprawami.

Najdalej idącą propozycją z naszej strony jest połączenie spraw rolnictwa i ochrony środowiska. Myślimy jednak, że nie będzie w niczym żadną przeszkodą, gdy te zagadnienia połączymy.

Bardzo dziękuję. Liczę na wsparcie przez państwa senatorów naszej propozycji. Będzie ona jeszcze przedmiotem prac Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Teraz poproszę o zabranie głosu pana senatora Adama Biela.

Senator Adam Biela:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym zaproponować poprawkę dotyczącą przedmiotowego zakresu działania komisji senackiej, która w obecnie przedłożonym dokumencie sprawozdania nosi nazwę „Komisja Nauki i Edukacji Narodowej”. Przed chwilą została zgłoszona propozycja zmiany nazwy tej komisji na „Komisja Nauki, Edukacji i Sportu”. Jakkolwiek byłaby oficjalna nazwa tej komisji, proponuję w odpowiednim punkcie określającym zakres przedmiotowy tej komisji dodać słowa: „poradnictwo zawodowe dla młodzieży oraz zatrudnianie absolwentów szkół średnich i wyższych”.

Pozwolę sobie na szersze uzasadnienie tej propozycji. Jakkolwiek dramatycznie przeżywane byłyby stresy związane z bezrobociem przez osoby, które utraciły pracę w wieku dojrzałości zawodowej czy też przez osoby będące u schyłku pracy zawodowej, to jednak problemy te przyćmiewa rozmiar frustracji i deprawacji, na jakie narażona jest młodzież kończąca szkołę średnią lub wyższą i niekontynuująca dalszej nauki, a nie będąca w stanie pomimo aktywnych poszukiwań znaleźć stałej pracy zarobkowej. Problemy te można skrótowo określić jako bezrobocie mło-

dzieży w wieku lat osiemnastu – dwudziestu pięciu. Istota tych problemów polega na tym, że młodzież bezrobotna po ukończeniu szkoły nie ma w Polsce możliwości nauczyć się żadnych akceptowanych społecznie nawyków zawodowych, standardów czy wzorców behawioralnych związanych z regularną i stałą pracą. Zamiast tego młodzież ta uczy się nawyków związanych z tymczasowością, niestabilnością, pozorantwem i wchodzi przez to coraz bardziej w obszar patologii i deprawacji społecznej.

Niestety, problem bezrobocia młodzieży w Polsce nie jest marginalny. Obejmuje on, według oficjalnych statystyk Eurostat za rok 2004, aż 43%. Przykładowo we Francji, w której takie wskaźniki też są wysokie, wynosi on 17%. W Hiszpanii, która kiedyś też miała wysokie bezrobocie wśród młodzieży, po wprowadzeniu określonych programów osiągnęło w tej kwestii pułap 8–9%. Proszę więc zauważyć, jaka to jest różnica! Oznacza to, że 43% polskiej młodzieży, która nie uczęszcza już do szkół – to znaczy jest albo po szkole średniej, zawodowej lub wyższej – nie znajduje nigdzie stałego zatrudnienia zarobkowego!

Skala problemu bezrobocia polskiej młodzieży jest na tyle poważna, iż sytuację obecną należy uznać za sygnalizującą najwyższe zagrożenie dla stabilności, bezpieczeństwa społecznego i gospodarczego, a nawet dla ciągłości pokoleniowej państwa.

Dlatego pozwoliłem sobie na szersze uzasadnienie tego wniosku, że pragnę wskazać, iż należy te sprawy potraktować systemowo – bo to właśnie szkoły czy uczelnie wyższe powinny się o to zatroszczyć, tak jak jest to w innych krajach. Jest skala porównawcza – gdzie indziej wprowadzono określone programy dotyczące poradnictwa zawodowego, rozwoju kariery, u nas zaś jest to w powiśkach, nie ma to żadnego instytucjonalnego ani prawnego zakotwiczenia. Wróciłem niedawno z Francji, gdzie wprawdzie skala problemów społecznych z innego powodu jest poważna, ale jeśli chodzi o poradnictwo zawodowe, to wzory francuskie mogłyby być u nas uznane za godne co najmniej naśladowania. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Krzysztofa Piesiewicza.

Senator Krzysztof Piesiewicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja zabieram głos może nie w takich bardzo ważnych i wielkich jak do tej pory omawiane sprawach, ale w sprawach czysto organizacyjnych, które wbrew pozorom mogą mieć wpływ na

(senator K. Piesiewicz)

merytoryczną pracę Senatu – i mówię to z punktu widzenia swojego wieloletniego doświadczenia.

Chcę powiedzieć, że zapewne między mną, moją wypowiedzią, a Prawem i Sprawiedliwością i ich stanowiskiem nie ma sporu co do istoty, niemniej jednak wydaje mi się, że jest tu pewne nieporozumienie. Prosiłbym więc, aby Klub Prawa i Sprawiedliwości jako większość to rozważył, bo, doprawdy, wydaje mi się, że chodzi o trzy słowa, które mogą bardzo skomplikować merytoryczną pracę dwóch komisji, a być może nawet sparaliżować w ogóle pracę jednej komisji.

Cały czas wracam do problematyki słusznego rozdzielania Komisji Praw Człowieka i Praworządności i Komisji Ustawodawczej; według propozycji komisji regulaminowej jest to Komisja Ustawodawcza i Regulacji Kodeksowych. Powiadam: nie ma żadnego znaczenia, czy to będzie nazwa „Komisja Ustawodawcza”, czy też będzie to nazwa „Komisja Ustawodawcza i Regulacji Kodeksowych”. To nie jest żaden problem. No, być może jaśniej, czyściej i dobitniej byłoby, gdyby napisać: „Komisja Ustawodawcza”. No dobrze. Ale istota zagadnienia sprowadza się do zapisu o przedmiotowym zakresie działalności Komisji Ustawodawczej.

Myślę, że Komisja Praw Człowieka i Praworządności w tym zapisie, jaki jest, pod względem przedmiotowym została dobrze określona; myślę, że to jest bardzo ważna komisja, in statu nascendi, teraz w Polsce, w związku z tym, co prawdopodobnie, z uwagi na program rządu, będzie się działo. A więc dobrze, że ta komisja jest. Ona musi bardzo intensywnie pracować. Zapewne będzie miała bardzo dużo pracy, bo jej działanie obejmuje zakres wszystkich resortów związanych z tak zwanym wymiarem sprawiedliwości, szeroko pojętym, a więc chodzi i o sądownictwo, i o prokuraturę, i o adwokaturę, i o radców prawnych, i o korporacje zawodowe, i o policję, i o służby itd., itd.

Jeżeli jednak chodzi o Komisję Ustawodawczą, to jeszcze raz prosiłbym państwa senatorów, aby zważyli na to, iż utrzymanie w pkcie 15, tak jak to jest w propozycji komisji i w propozycji PiS... To nie chodzi o nazwę tej komisji – ona może nazywać się „Ustawodawcza” – tylko o to, że zapis przedmiotowy jest obligacją dla marszałka. Ten zapis przedmiotowy jest obligacją dla marszałka! To znaczy, że marszałek musi wykonać ten zapis regulaminowy. Skoro w pkcie 15 i w propozycji, którą zgłosił przewodniczący klubu, są następujące określenia: „rozpatrywanie ustaw uchwalonych przez Sejm”, to znaczy to, że marszałek Senatu będzie musiał – nie „będzie mógł”, ale będzie musiał – wysłać do Komisji Ustawodawczej każdą ustawę. Każdą ustawę! To nie będzie kwestia woli marszałka, ale obowiązku marszałka. W związku

z tym będziemy mieli na każdym posiedzeniu Senatu dwa sprawozdania: sprawozdanie komisji branżowej – tak ją nazwijmy – i sprawozdanie Komisji Ustawodawczej. Proszę mi wierzyć, gdyby nawet ta komisja zatrudniała piętnastu prawników i miała trzydziestu członków, to nie będzie ona w stanie merytorycznie pracować w sposób, nazwijmy to, skrupulatny, tylko będzie musiała to robić po łebkach.

Dlatego proponuję wykreślić te wymienione słowa i taką też będę składał poprawkę. Pamiętajmy też o tym – i to jest zastrzeżenie – iż każdą ustawę marszałek może, na wniosek Komisji Ustawodawczej, przekazać tej komisji. Notabene każda komisja senacka może wystąpić, za pośrednictwem przewodniczącego, o rozpatrywanie każdej ustawy, jeżeli oczywiście nie będzie to absurdalne, prawda, na przykład jak to, że komisja do spraw zdrowia będzie chciała zajmować się problematyką budownictwa... No, chociaż może być też tak, że chodziłoby o budownictwo szpitali. W związku z tym proponowałbym jednak, dla dobrej pracy Senatu, dla dobrej pracy merytorycznej, w celu zlikwidowania wszystkiego, co jest pozorną pracą, a nie faktyczną pracą, aby tych... raz, dwa, trzy, cztery... pięć słów wykreślić i żeby w zapisach o przedmiotowym zakresie działania Komisji Ustawodawczej – niech ona się tak nazywa – wprowadzić następujące zmiany: wyrazy „ustaw uchwalonych przez Sejm” zastępuje się wyrazami „regulacji kodeksowych” oraz skreśla się wyrazy „w szczególności problematyka regulacji kodeksowych”. I to jest jasne.

(Senator Krzysztof Putra: Zgoda, Panie Senatorze.)

To jest jasne. Jeżeli jest zgoda, to dziękuję bardzo. Skracam wystąpienie. Dziękuję uprzejmie.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję bardzo.

Poproszę o zabranie głosu pana senatora Roberta Smoktunowicza.

Senator Robert Smoktunowicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Jeżeli ja dobrze usłyszałem... Właściwie chciałem potraktować swoje wystąpienie, bardzo, bardzo krótkie, wyłącznie jak uzupełnienie wystąpienia senatora Piesiewicza, z którym całkowicie się zgadzam. Otóż jeżeli ja dobrze usłyszałem, to większość Prawa i Sprawiedliwości zgadza się z tą zaproponowaną poprawką, a więc być może mój głos jest już niepotrzebny.

Ja tylko chciałbym przypomnieć, proszę państwa, jedno. Czuję się do tego zobligowany. Moją intencją nie było jakiegokolwiek okrajanie Komisji Ustawodawczej. Uważam, że jest to komisja szalenie potrzebna i ma dość kompetencji. Uznałem

(senator R. Smoktunowicz)

jednak – i był to jedyny i wyłączny motyw mojego działania, mojego wniosku – pamiętając praktykę, którą pamięta też pan senator Romaszewski, praktykę działania Komisji Ustawodawstwa i Praworządności z poprzedniej kadencji, iż nie da się bardzo wielu ustaw, również inicjatyw ustawodawczych Senatu, połączyć z olbrzymią, ciężką, czasami całonocną pracą dotyczącą regulacji kodeksowych. Dlatego też proponowałbym, żebyśmy wykreślili te słowa związane z rozpatrywaniem ustaw uchwalonych przez Sejm. No, proszę państwa, po to przecież uchwalamy czternaście czy piętnaście – ja już nie wiem w tej chwili, ile – komisji resortowych, żeby one, dzięki gronu fachowców, tymi sprawami się rzeczywiście zajęły.

Ja chcę państwu przypomnieć jeszcze jedno. Ja rozumiem, że każdy jest w jakiś specjalny sposób przywiązany do pewnych spraw ze swojego życia, do zasiadania w parlamencie, ale... Skoro w pewnych rozmowach, które prowadziłem, słyszałem argumenty i powoływanie się na trzecią, czwartą kadencję, to ja powołuję się na tę, w której byłem, czyli tę poprzednią. Otóż, proszę państwa, w poprzedniej kadencji istniała Komisja Ustawodawstwa i Praworządności, tylko że w żaden sposób – i mam na to jeszcze jednego świadka, panią senator Kurską, z którą znakomicie mi się współpracowało – nie znajdziecie państwo w kompetencjach tejże komisji słów „rozpatrywanie ustaw uchwalonych przez Sejm”. Bo coś takiego jest po prostu niemożliwe. Bo, proszę państwa, co to znaczy „rozpatrzenie ustawy”? Rozpatrzenie ustawy tak naprawdę przez komisję – bo myślę, że dość istotnym gronem byłoby tu grono prawnicze zajmujące się sprawami budownictwa, służby zdrowia, rolnictwa – to jest debata z przedstawicielami rządu, to jest zajęcie merytorycznego stanowiska. I to jest po prostu niemożliwe. Co więcej, jeżeli ta komisja ma się zająć spodziewanymi kodeksami – ja się tu powołuję na doniesienia prasowe dotyczące tego, co resort sprawiedliwości zamierza uchwalić – a przy okazji rozpatrywać setki ustaw ... I tu potwierdzam słowa pana senatora, że jest to obligacja dla pana marszałka – gdyby taki zapis rzeczywiście miał się tu znaleźć – obligacja do kierowania wszelkich ustaw, wszelkich ustaw, bo tu nie jest napisane: niektórych ustaw, tu jest napisane tylko: rozpatrywanie ustaw, czyli rozumiemy przez to, że wszystkich. Jeśli tak będzie, to naprawdę ta komisja nie będzie w stanie wykonać swego zadania i wtedy jest po prostu niepotrzebna.

A więc może wróćmy, jeżeli tutaj propozycja pana senatora Piesiewicza nie znajdzie uznania, do tej poprzedniej komisji z piątej kadencji, która zajmie się wszystkim. Z tym że, powtarzam, w regulaminie, który zmieniamy, w regulaminie piątej kadencji, w Komisji Ustawodawstwa i Pra-

worządności nie było takich słów jak „rozpatrywanie ustaw uchwalanych przez Sejm”. Jest to pewna nowość, która pochodzi z czwartej kadencji. Nie to było moją intencją. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Poproszę o zabranie głosu pana senatora Ryszarda Bendera.

Senator Ryszard Bender:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ja chcę wyrazić wdzięczność Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, która pod prezydencją pana senatora Piotra Łukasza Andrzejewskiego wniosła taki duży wkład do naszych spraw związanych ze stałymi komisjami senackimi.

Tych komisji, według propozycji przedstawionych przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich, byłoby szesnaście. A więc wchodzimy w taki bieg spraw, że z każdą kadencją zwiększa się liczba komisji. Czy musimy być tymi, którzy w tym biegu uczestniczą? Czy rzeczywiście nie przychylić się do propozycji pana senatora Krzysztofa Putry, do propozycji Prawa i Sprawiedliwości, żeby jednak poprzestać na czternastu komisjach? Ci, którzy interesują się filozofią średniowiecza, wiedzą, co to brzytwa Ockhama: ciąć te byty niekonieczne. Może to jest potrzebne, żeby ich było szesnaście, ale w naszej sytuacji tyle komisji chyba nie byłoby koniecznych, choć rzeczywiście niektóre kwestie wymagają... W naszym gronie, gronie członków Porozumienia Ludowo-Narodowego, też zastanawialiśmy się, dlaczego sport nie miałby być razem ze zdrowiem. Pan senator Szafraniec przed chwilą wyłożył nam, jak ważna jest sprawa rodziny, i ile głupstw, żeby nie powiedzieć draństw nawet, popełniono wcześniej, przy innym spojrzeniu ówczesnego Senatu na sprawy rodziny. Ileż to bolesnych sytuacji przedstawił. Chociaż tutaj tego nie dopowiedział, troszkę tylko napomknął, wiem, że zgadza się, aby to była Komisja Rodziny i Polityki Społecznej, niemniej jednak byłoby bardziej efektywne w działaniu i bardziej zrozumiałe, gdyby to była wyłącznie Komisja Rodziny.

Ale skoro trzeba, żeby tych bytów nie mnożyć – wiem, że i senator, i nasze Porozumienie Ludowo-Narodowe do tego się przychylają – to miałbym właśnie do państwa senatorów taką prośbę, żeby jednak nie upierać się przy tych szesnastu komisjach, które przedstawiła nam komisja regulaminowa, i jeśli to możliwe, przyjąć czternaście komisji, które Prawo i Sprawiedliwość, poprzez wniosek pana senatora Krzysztofa Putry, zgłosiło Wysokiemu Senatowi. Skończyłem.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Krzysztof Putra)

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Głos zabierze pan senator Zbigniew Romaszewski.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja nie będę ukrywał, że jednak jestem zwolennikiem szesnastu komisji. To się nam bardzo dobrze podzieliło i może tylko nie wiedzieliśmy, co zrobić z tym sportem, gdzie go przylepić. Został przylepiony do zdrowia. Ja myślę, że chyba lepiej będzie się czuł w oświacie. Takie jest moje zdanie. No, nie bardzo sobie wyobrażam, żeby przy tej sytuacji, która panuje w tej chwili w służbie zdrowia, minister mógł się zajmować problemami sportu. To już jakieś zupełne nieporozumienie. Chyba lepiej byłoby, żeby ten sport wszedł do szkół i tam funkcjonował.

Proszę państwa, niewątpliwie podział, którego dokonaliśmy, był, powiedziałbym, dobry. Dobry, adekwatny do pracy. No cóż, problem jest tylko jeden: istnieją pewne przesłanki materialne, których przeskoczyć po prostu nie można. Ja nie wiem, czy gdyby postawić administracji Kancelarii Senatu takie zadanie, to tych szesnastu komisji nie udałoby się jednak utrzymać. Ja, proszę państwa, nie wierzę, żeby to w jakikolwiek sposób mogło wpływać na koszty. Powstają po prostu pewne problemy, przy czym niektóre są rozwiązywalne, a niektóre są trudne do rozwiązania. No, na przykład, jeżeli mówimy o Komisji Gospodarki, to będzie to komisja moloch. Ja państwa bardzo zachęcam, żebyście się państwo do prac tej komisji włączyli, bo jak tam nie będzie trzydziestu ludzi, to ja nie wiem, czy ta komisja w ogóle da radę ruszyć, bo ona ma właściwie wszystko...

(Głos z sali: Dwudziestu pięciu, Panie Senatorze.)

Dwudziestu pięciu, no, o czymś takim można mówić, w tym momencie ona może zacząć pracować.

Proszę państwa, art. 64 pozwala na powołanie podkomisji i one oczywiście zostaną powołane, bo nie sposób będzie pracować w komisji nad wszystkim. Te podkomisje będą musiały mieć swoich sekretarzy, bo tych dwóch sekretarzy komisji oszaleje, gdy będzie miało nad tym wszystkim pracować. A więc tutaj wielkich oszczędności nie zrobimy, ale tu widzę, jak to może funkcjonować. W podziale na podkomisje, przy zatrudnieniu odpowiedniej liczby pracowników, to może funkcjonować.

Największe moje obawy, proszę państwa, budzi łączenie komisji rolnictwa i komisji środowiska. A z jakiego powodu? No przede wszystkim ze względu na charakter tych komisji. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi kojarzy się nam jakoś bar-

dzo, że tak powiem, sielsko. I w związku z tym, jak do rolnictwa i wsi dołączymy środowisko, to środowisko też będzie takie dosyć sielskie, sprządzające się do lasów, parków narodowych itd., itd. I może się okazać, że w tej komisji w gruncie rzeczy nie będzie ludzi, którzy potrafiliby się zajmować geologią, górnictwem i energetyką, atomistyką i ochroną radiologiczną. A to, proszę państwa, są w tej chwili najpoważniejsze, w gruncie rzeczy, problemy ekologiczne. I tu, jeżeli tak decydujemy, to ja bym po prostu chciał zwrócić państwa uwagę na to, że Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska to wcale nie będzie komisja sielska, że w jakiś sposób ona się tutaj znowu podzieli. Niezależnie od tego, jak ważne są problemy wsi, nastąpi pewne przesunięcie w kierunku ochrony środowiska, i niezależnie od tego, jak ważne są problemy środowiska, zostaną one przesunięte w kierunku wsi. A więc to jest pewne niebezpieczeństwo, przed którym ja ostrzegam, a przede wszystkim apeluję do państwa senatorów, żeby jednak pamiętali, że jest to Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska i wobec tego żeby ludzie, którzy nie są specjalnie zainteresowani rolnictwem, nie są z nim związani, do tego się włączyli, bo inaczej te przemysłowe molochy rzeczywiście mogą nam kompletnie zniszczyć środowisko. I to jest ten problem, to niebezpieczeństwo, które tutaj powstaje. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Głos zabierze pan senator Mariusz Witczak.

Senator Mariusz Witczak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mnie bardzo ucieszył głos mojego zacnego poprzednika, pana senatora Romaszewskiego, bo w tym wystąpieniu chciałbym skoncentrować się właśnie na propozycji Klubu Prawa i Sprawiedliwości, która dotyczy utworzenia megakomisji. Ja bym nawet określił tę komisję nie tyle mianem molocha, ile mianem megakomisji ze względu na cztery istotne i bardzo bogate w merytoryczną aktywność obszary. Tak sobie myślę, proszę państwa, że tego typu komisja obejmęłaby właśnie obszar gospodarczy, na którym musi się w jakimś sensie walczyć z bezrobociem poprzez dobre, mądre koncepcje wspierania małej i średniej przedsiębiorczości, a to jest ponad 97%, czyli prawie 100%, przedsiębiorstw, obejmęłaby finanse publiczne, budżet. Fakt, że w Senacie sprawy budżetowe rozpatrywane są w dwadzieścia, trzydzieści dni, ale jednak są. Nie wspomnę tu już, proszę państwa, o Skarbie Państwa, o wspieraniu pewnych mądrych prywatyzacji czy koncepcji prywatyzacyjnych i oczywiście o jakiejś współpracy w obszarze tych firm, które prywaty-

(senator M. Witczak)

zowane nie będą. No i wreszcie, proszę państwa, będzie tu infrastruktura. No to jest już przebogata dziedzina. I tak szczerze mówiąc, trochę dziwię się Klubowi Prawa i Sprawiedliwości. W świetle bowiem tych ambitnych planów budowy trzech milionów mieszkań w tej kadencji, nawet jeśli abstrahować od tego, że komisja nie ma funkcji kontrolnej wobec rządu, i tak wytężenie umysłów będzie musiało przechodzić wszelkie pojęcie.

Kumulowanie zatem tak aktywnych i tak bogatych obszarów, proszę państwa, może dobre w jakichś innych obszarach – co również pan senator sygnalizował, a ja się z tym głęboko zgadzam – tutaj w jakimś momencie może okazać się bardzo niefunkcjonalne. Szczególnie wtedy, kiedy będziemy zajmować się budżetem. To wówczas, nie wiem, ta komisja będzie chyba permanentnie pracować. Bo jak nałożą się na to i inne problemy, i jeszcze sprawy budżetowe... to rzeczywiście jest to chyba nieracjonalna propozycja. Ja bym zachęcał, ale oczywiście nie składam tutaj wniosku natury legislacyjnej... Klub Senatorów Platformy Obywatelskiej zgadza się bowiem z propozycją zawartą w druku nr 10, aby pozostawić Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury.

I kończąc, powiem teraz, trochę chcę się narażać panu senatorowi Romaszewskiemu. Jeżeli chcemy utrzymać jak najmniejszą liczbę komisji, co jest zasadne – my jesteśmy za tym, żeby nie mnożyć zbędnych bytów – to z dwojga złego ja wolę, Panie Senatorze, połączyć obszar rolnictwa i ochrony środowiska, bo myślę, że to będzie mniej kolizyjne i nie będzie wpływało na taką afunkcjonalność, jaka powstanie przy łączeniu tych bardzo bogatych obszarów. Dziękuję serdecznie.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.
Głos zabierze pan senator Kazimierz Wiatr.

Senator Kazimierz Wiatr:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Po przeanalizowaniu zapisu w art. 15 naszego regulaminu chciałbym poprzeć, w dużej mierze, wniosek zaprezentowany w imieniu klubu przez pana marszałka Putrę.

Otóż ja byłbym daleki od tego, żeby mierzyć aktywność Senatu liczbą komisji senackich. Wiadomo, że liczba senatorów jest stała i to właśnie wyznacza, ile mamy czasu i ile pracy możemy wykonać. Ja rozumiem, że to liczba komisji decyduje o równomierności rozłożenia pewnych zadań i jest rzeczywiście ważne, żeby jedno komisje nie

były przeciążone, a inne były niedociążone. A zatem powinniśmy, jak się zdaje, bardziej skoncentrować się na tym, jak poszczególne komisje będą obciążone poszczególnymi zadaniami niż na przesadnym mnożeniu komisji. Można sobie oczywiście wyobrazić taką sytuację, że jak jest więcej komisji, to poszczególne zagadnienia można bardziej szczegółowo omówić. Ale wtedy czas pracy komisji ulega skróceniu w związku z tym, iż jest tych komisji więcej. To jest poparcie dla wniosku, by jednak liczby komisji nie zwiększać.

Jestem przekonany natomiast, że równie ważny jak liczba komisji i ich nazwy jest zakres przedmiotowy działania komisji. Dlatego chciałbym zgłosić pewne uzupełnienia do przedmiotowego zakresu działania komisji senackich.

Nawiązując do moich przedmówców, którzy mówili tutaj o rodzinie, powiem, że polityka prorodzinna wydaje mi się najlepszym programem społecznym i że łączenie jej z polityką społeczną ma sens. Często traktuje się to jako jakiś pomysł wyborczy, a tymczasem warto się nad tym pochylić, a więc dobrze, że tu zostały przywołane prace wybitnych zachodnich naukowców, także i laureatów Nagrody Nobla, związane z tym potencjałem ludzkim, który ma przełożenie i na gospodarkę, i na kondycję społeczną.

Ważnym fragmentem funkcjonowania społeczeństwa i rodziny są sprawy młodzieży. Ja muszę powiedzieć, że byłem przy tej młodzieży przez ostatnie lata i mam poczucie, że niewiele dla niej zrobiono po 1989 r. Sama młodzież może dla siebie zrobić więcej, natomiast z punktu widzenia państwa, organów państwa, za mało, jak się wydaje, pochylano się nad jej sprawami. Dużo jest piętnowania zła i agresji, a zbyt mało konstatacji, że młodzież sama w sobie, w swojej istocie, jest dobra i że należy jej pomóc jak najdłużej to dobro zachować, przenieść je do dorosłego społeczeństwa. Najlepszym tego dowodem jest trzykrotny wzrost liczby studiujących przez piętnaście lat. A zatem młodzi ludzie czegoś chcą i trzeba im pomóc. I to, o czym pan senator mówił – bezrobocie wśród młodzieży, to jest rzeczywiście ważny problem.

Analizując sprawy młodzieży czy też dzieci i młodzieży muszę powiedzieć, że największy problem, który od piętnastu lat pozostaje nierozwiązany, to pilnie potrzebna społeczna zgoda na dobre wychowanie młodego pokolenia. Jeżeli nawet udaje się rozwiązać jakiś fragment spraw dzieci czy młodzieży, to wszystko to niknie, bo nie ma społecznej zgody, że jest to ważne, że potrzeba tutaj wspólnych wysiłków wielu podmiotów. Wydaje się, że taka społeczna zgoda na dobre wychowanie istniała w dwudziestolecu międzywojennym. Jak wiemy, zaowocowało to i Polskim Państwem Podziemnym, i tym wszystkim co znamy – niektórzy z nas znają z autopsji, a większość z literatury. Wydaje się, że istotna mogłaby tu być

(senator K. Wiatr)

rola Senatu jako pewnego katalizatora. To nie są proste sprawy, mam tego świadomość. Dlatego chciałbym, przechodząc do szczegółów, powiedzieć tak: jeśli chodzi o wychowanie młodzieży, to przede wszystkim jest to sprawa rodziny, ale przecież także i szkoły, i zajęć pozaszkolnych, których ostatnio jest tak mało, i zajęć sportowych. A jeśli chodzi o szkołę, to jest to nie tylko kwestia kształcenia i edukacji, ale też wychowania, współpracy z rodzicami, i formacji, także etycznej, samych nauczycieli.

Moje dwa wnioski są następujące.

Chciałbym, aby w załączniku do uchwały Senatu w przedmiotowym zakresie działania komisji w pkt 3 słowa „opieka nad dziećmi i młodzieżą” zastąpić sformułowaniem „sprawy dzieci i młodzieży”. Myślę, że to jest pojęcie szersze, że komisja zajmie się tymi sprawami w miarę swoich możliwości, a tu będzie to wskazanie, że nie tylko opieka nad dziećmi i młodzieżą jest ważna. Wydaje się, że pozostawienie tego obszaru działań przy edukacji jest dobre, ponieważ wiemy, że wiele tych spraw wiąże się ze szkołą, z edukacją, a więc takie umiejscowienie jest jak najbardziej uzasadnione. To jest także kwestia współpracy ze stowarzyszeniami wychowawczymi, które przecież działają w dużej mierze na terenie szkoły.

Kolejne moje uzupełnienie dotyczy czegoś innego, a mianowicie pktu 2, czyli Komisji Kultury i Środków Przekazu. Otóż chciałbym, żeby po trzech wyrazach, które dotyczą środków przekazu, „polityka informacyjna państwa”, po przecinku dopisać jeszcze dwa słowa: etyka mediów. Wydaje się, że potrzeby w tym zakresie są ogromne. Ja wielokrotnie uczestniczyłem w posiedzeniach komisji senackich i sejmowych na temat mediów i obserwowałem zachwyty osób związanych z mediami, że wprowadzono trójką i kółeczka, że zrobiono już wszystko. A w zasadzie zrobiono niewiele, to był pierwszy krok i myślę, że tu jest naprawdę dużo do zrobienia. Jeśli mówimy o przyszłości naszego społeczeństwa, jeśli mówimy o rodzinie, o młodzieży, to jest to bardzo ważne. Dlatego bardzo proszę o te uzupełnienia. Dziękuję państwu za uwagę.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Głos zabierze pan senator Dariusz Bachalski.

Senator Dariusz Bachalski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Postaram się mówić zwięźle niż wcześniej koledzy. Chciałbym zwrócić uwagę na to, że pomysł na komisje i zakres ich kompetencji, szczególnie

niektórych komisji, tak jakby nie nadała za życiem. Chciałbym państwa przekonać do tego – nie jest jeszcze za późno – żeby pewne rzeczy skojarzyć z pracą w parlamencie.

Chciałbym mianowicie odnieść się do pomysłu PiS na gospodarkę, konkretnie do pomysłu premiera Marcinkiewicza, który zapowiada w gospodarce wiele zmian. Dla nas, parlamentarzystów, czyli również senatorów, będą one oznaczać ekstra godziny pracy, będą oznaczać wiele nowych poprawek do ustaw już istniejących czy też zniesienie starych ustaw i tworzenie nowych. W kontekście tego planu, który jest planem rządu mniejszościowego – choć premier Marcinkiewicz zapewne w niego wierzy – i w kontekście tych zapowiadanych zmian łączenie w jednej komisji tak ogromnych obszarów jak infrastruktura, finanse, Skarb Państwa i gospodarka będzie oznaczać po prostu albo powolną pracę i brak progresji, albo może nawet, jak powiedzieliby prawnicy, nie należyte dochowanie staranności.

W związku z tym chciałbym państwa prosić, jako przedsiębiorca, jako człowiek, którego gospodarka dotyczy na co dzień, a także jako były poseł, o przemyślenie tej decyzji. Nie ukrywam, że z pomysłu na tworzenie hiperkomisji wysnuwam wnioski, iż kryje się za tym jakby chęć przywłaszczenia sobie tych obszarów przez dominującą większość, czyli przedstawicieli jednej partii – partii PiS.

Ja wiem, że wiele spraw, takich jak kwestie infrastruktury, sprawy finansowe czy chociażby sprawy budżetowe, nie musi mieć bezpośrednio tak wielkiego przełożenia na gospodarkę i można by je rozpatrywać w oddzielnych komisjach. Już nie wspomnę o potrzebnym czasie ani o niezbędnej liczbie osób w tejże komisji, żeby w ogóle coś się w niej działo. Chodzi o to, żeby nie było tak, że po prostu każdy będzie w stanie zainteresować się jedynie paroma procentami tej materii, bo przecież będzie jej bardzo dużo. To mój pierwszy wniosek.

I kolejna sprawa. Skoro już inicjatorzy tej zmiany, czyli łączenia tych komisji, chcieliby zamknąć sprawy gospodarcze w jedną wielką komisję, którą nazywają Komisją Gospodarki Narodowej, to żeby zachować konsekwencję, należałoby również dostrzec takie obszary życia gospodarczego jak chociażby produkcja rolna, przetwórstwo artykułów rolnych, rynek rolny, restrukturyzacja czy modernizacja rolnictwa. To są rzeczy, które w dzisiejszym świecie są już ściśle związane z biznesem i gospodarką. Wydzielanie tej tematyki z owej hiperkomisji jest nie tylko niekonsekwencją, ale – moim zdaniem – jest dowodem na to, że po prostu nie nadażamy za czasami. Przecież mamy świadomość tego, co się będzie działo w dziedzinie rolnictwa w Europie. Na pewno będzie ono coraz bardziej urynkwione. Gospodarki narodowe będą się coraz bardziej otwierać

(senator D. Bachalski)

i prędzej czy później rolnictwo będzie się musiało stać działem gospodarki. Łączenie teraz tej tematyki z ochroną środowiska jest, moim zdaniem, po prostu krokiem wstecz. Mamy czas na to, żeby jeszcze się nad tym zastanowić, dlatego proszę, żeby państwo przemyśleli ten mój postulat.

Na koniec chcę dodać, że byłoby chyba mądrze oddzielić w Polsce również politykę gospodarczą od polityki społecznej. Ja wiem, że to jest trudne do wykonania, bo jesteśmy przywiązani historycznie do tego, że i w Sejmie, i w Senacie komisja polityki społecznej – my mamy mieć Komisję Rodziny i Polityki Społecznej – zajmuje się problemem, powiedzmy, zatrudnienia czy bezrobocia. Ale żeby działać skutecznie, Szanowni Państwo – mówię to również jako praktyk – pomysły na likwidację bezrobocia muszą być raczej częścią polityki gospodarczej. Ja nie wierzę w to, że fachowcy, którzy będą członkami Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, będą czuli gospodarke na tyle, żeby wypracować pomysły na walkę z bezrobociem. Jeżeli więc znowu chcemy być tak bardzo konsekwentni, to przenieśmy akurat ten zakres przedmiotowy do tej wielkiej komisji – Komisji Gospodarki Narodowej. Bo ja widzę tu wielkie niekonsekwencje.

To są moje uwagi. Nie zdążyłem przygotować na piśmie poprawek, chciałbym jednak te kwestie poddać państwu pod rozważenie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Rozumiem, że skonkretyzowanych wniosków pan senator nie składa?

(Senator Dariusz Bachalski: Jeśli zdążę, to złożę je na piśmie.)

Dobrze, dziękuję.

Głos zabierze teraz pan senator Władysław Sidorowicz.

Senator Władysław Sidorowicz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Chcę zabrać głos w sprawie zakresu działań komisji zdrowia, chociaż wniosłem już na piśmie poprawkę do propozycji przedłożonej nam w druku nr 10/11/12S.

Dzisiejsza sytuacja służby zdrowia powoduje, że w gruncie rzeczy patrzymy na ten obszar pod kątem dramatu organizacyjnego. Tymczasem w tej komisji – oprócz tego, że będziemy się w niej zajmować organizacją ochrony zdrowia – powinniśmy rzucić sobie pewne kotwice w celu poszerzenia problematyki o promocję zdrowia, profilaktykę, bezpieczeństwo zdrowotne i współpracę z zagranicą. Jeśli tych kotwic nie rzucimy, to zostaniemy zepchnięci do narożnika, którym jest

tylko i wyłącznie sprawa złego systemu funkcjonowania służby zdrowia. Tymczasem już od roku 1974 wiemy, że opieka medyczna to zaledwie fragment problematyki zdrowotnej, a takie kwestie jak styl życia, środowisko, genetyka odgrywają dominującą rolę w organizacji opieki medycznej, są wręcz najważniejsze. Świadomość społeczna jest pod tym względem ciągle niezbyt duża, a niedofinansowanie sektora powoduje, że przechylamy się w naszym myśleniu o zdrowiu w kierunku wyłącznie medycznym. Tymczasem szalenie ważne jest to, żebyśmy umieli mocniej zaznaczyć w naszych działaniach to, co rzeczywistość decyduje o zdrowiu publicznym.

Stąd moja propozycja poprawki, którą wniosłem na piśmie. Dziękuję bardzo państwu za uwagę.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Głos zabierze pan senator Piotr Andrzejewski. Bardzo proszę.

Senator Piotr Andrzejewski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Proponuję, aby do tego, co jest najistotniejsze – bo przecież nie chodzi tylko o nazwy komisji, ale głównie o przedmiotowy zakres ich działania – dopisać element, który rzeczywistość narzuciła nam jako nasz chleb codzienny. Chodzi mianowicie o subsydiarność państwa w stosunku do samorządów, instytucji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych, w tym związków zawodowych. Myślę, że jest to kompetencja, która nie powinna ująć z pola widzenia Senatu w kształtowaniu przedmiotowego zakresu jego działania, zwłaszcza w legislacji. Dlatego też proponuję, aby do kompetencji Komisji Praw Człowieka i Praworządności dopisać na końcu instytucje społeczeństwa obywatelskiego i organizacje pozarządowe, jako mieszczące się w zakresie kontaktów i konsultacji legislacyjnych w każdym akcie prawnym. Oczywiście mam tu na myśli również związki zawodowe.

Łączy się to zarazem z programem PiS, które widzi, jak ogromną, pozytywną rolę w kształtowaniu prawa i funkcjonowaniu prawa odgrywa konsensus społeczny osiągnięty poprzez umowy społeczne. Przypomnę, że to właśnie złamanie umowy społecznej, jaką był „Pakt o przedsiębiorstwie”, zaowocowało swego czasu stanowiskiem komisji krajowej, która postawiła – ustami pana posła Pietrzyka – wotum nieufności rządowi Suchockiej, dlatego że łamano umowę społeczną zawartą w „Pakcie o przedsiębiorstwie”.

Wydaje mi się, że dzisiaj dbanie o kontakt z instytucjami, które powinny zastępować państwo w jego działaniu, w ramach programu „Tanie państwo” i zasady subsydiarności – im mniej

(senator P. Andrzejewski)

państwa, tym lepiej dla społeczeństwa – warunkuje postawienie takiego zadania Senatowi, a najwłaściwszą komisją do realizacji tego zadania byłaby Komisja Praw Człowieka i Praworządności. I taki wniosek pozwalam sobie złożyć na ręce pana marszałka.

Teraz jeszcze dwa słowa polemiki. Dosyć rewolucyjnie zabrzmiały tutaj propozycje pana senatora Piesiewicza i pana Smoktunowicza, którzy usiłują wywrócić pewną praktykę. Mam za sobą przynajmniej jedenaście lat praktyki w komisji ustawodawczej i mogę powiedzieć, że tylko przez cztery lata obowiązywał taki zapis, który stanowił, że komisja ustawodawcza jest powołana – nie wyłącznie, ale ma takie kompetencje – do rozpoznawania uchwalonych przez Sejm ustaw i inicjatyw ustawodawczych Senatu. Owszem, każda komisja ma taką kompetencję, ale nie w każdej jest to tak wyraźnie, priorytetowo traktowane. Nie ma tu nigdzie słowa o tym – ja się go nie doszukałem i państwo też go nie znajdziecie – że chodzi o wyłączność. Nie ma wyłączności, a to, co nie jest napisane, nie może być domniemywane ponad tekst prawa.

Przypomnę raz jeszcze, że w zakresie legalizmu leży... Chyba zdajemy sobie z tego wszyscy sprawę, ale chciałbym przypomnieć kolegom, że jest to uprawnienie. Organy władzy państwowej – w przeciwieństwie do obywateli, którzy mogą robić wszystko, z wyjątkiem tego, czego prawo im zabrania – mogą działać tylko w zakresie przypisanym im kompetencji, co nie oznacza, jeżeli prawo tego nie precyzuje, że te kompetencje należą do ich wyłącznej właściwości. Praktyka czterech lat być może wypaczyła zdanie kolegów – mam na myśli tę ostatnią kadencję, w której uczestniczyli. Widzę, że ona wywarła zgubny wpływ chyba również na to, czego przez cztery lata dopracował się Senat – jakich kompetencji i co wynika z przepisów.

Moja jedenastoletnia praktyka wskazuje na odmienne doświadczenia, ale być może teraz będzie trzeba zmienić te poglądy, więc z całą pokorą podejść do takiego zdania i będę starał się te doświadczenia skonfrontować. Być może to ja jestem w błędzie. Myślę, że w toku pracy komisji i w toku dalszych debat będziemy te kwestie rozpatrywać, bo dotyczą one zasadniczych kwestii, między innymi tego, jak należy interpretować prawo i na czym polega zasada legalizmu. Wróciliśmy więc do elementarza prawnego, co ma również jakiś charakter edukacyjny. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Głos zabierze teraz pani senator Ewa Tomaszewska.

Bardzo proszę.

Senator Ewa Tomaszewska:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Chciałabym wypowiedzieć się w sprawie, a raczej na rzecz podzielenia dawnej Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia na Komisję Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisję Zdrowia.

Otóż w sytuacji, w której bezpieczeństwo zdrowotne narodu zostało naruszone, to zagrożenie, powstałe w wyniku różnych działań w czasie poprzedniej kadencji, trzeba dziś usunąć. Trzeba podejmować bardzo poważne działania na rzecz wydobycia się z tej zapaści. Oznacza to, że bardzo poważne zadania staną przed tymi, którzy będą się zajmować w szczególności sprawą ochrony zdrowia.

Z drugiej strony mamy też zapaść demograficzną w kraju, od trzech lat spada liczba ludności Polski i nawet ci, którzy dawniej wypowiadali się przeciw zabieganiu o prawa rodziny i zajmowaniu się tym, jak ta rodzina się rozwija, którzy nie zważali na to, że należy ją wspierać, dziś zmieniają zdanie, ponieważ nastąpił moment, kiedy zagrożone jest bezpieczeństwo bytu, narodu. Zarazem kontynuowana jest bardzo poważna i zamierzona na dziesięciolecia reforma systemu ubezpieczeń społecznych, co oznacza w budżecie każdego roku kilkanaście miliardów złotych wydatków, jeszcze przez lata. Potrzeba tych środków coraz mniej, niedługo będzie widoczny ten spadek, ale będzie to trwało lata.

Są to ogromne problemy i dlatego połączenie tego w jednej komisji może być trudne, może nie pozwolić racjonalnie tych problemów rozwiązywać. Dlatego też rozumiem i podzielam niepokój kolegów, którzy wypowiadali się na temat szans pracy komisji gospodarki, która jest bardzo przeciążona zadaniami, a także tych, którzy mówili o trudnościach z rozwiązywaniem w jednej komisji problemów rolnictwa i ochrony środowiska, albowiem czasem bywają tam interesy sprzeczne i takie usytuowanie może spowodować zaniedbania ochrony środowiska na obszarach miejskich, co też jest groźne.

Konkludując, powiem, że dla mnie jest niezmiernie przykre to, że musimy o tych sprawach rozmawiać w taki sposób, że względy lokalowe, niemożność wygospodarowania pokoju na ulokowanie sekretariatu komisji, przeważają nad względami merytorycznymi i chęcią wykonywania dobrej pracy. (Oklaski) Bo można wprowadzić zaoszczędzić parę złotych na jednym etacie sekretarki, a stracić bardzo wiele przez to, że nie dość rozważnie będzie się prowadzić te prace. Mówię to, zachowując ogromny szacunek dla pracy sekretariatów, właśnie ze względu na zaufanie do nich i przekonanie, że bardzo nam pomogą w tych pracach. Wydaje mi się, że to nie jest dobry początek prac Senatu, jeżeli ta presja zwycięży. Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.
Głos zabierze pan senator Krzysztof Piesiewicz.
Bardzo proszę.

Senator Krzysztof Piesiewicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Drugi raz zabieram głos, zgodnie z regulaminem, polemicznie, a może nawet niepolemicznie, tylko doprecyzowująco.

Ja nie wiem, czy pan senator Andrzejewski był obecny w czasie mojego wystąpienia... (*wesołość na sali*) ...ponieważ nie bardzo rozumiem, o czym mówił. Ja nigdy nie kwestionowałem tego, że komisja ustawodawcza w dużej części zajmuje się tym wszystkim, co zawiera w sobie pojęcie inicjatywy ustawodawczej. Oczywiście, że tak. Oczywiście. Myślę jednak, że w tym wystąpieniu zostało powiedziane o jedno zdanie za dużo, zdecydowanie za dużo. Zostało powiedziane to, że moja obecność w ostatniej kadencji spowodowała wypaczenie mojego punktu widzenia.

(*Senator Piotr Andrzejewski: To pan tak uważa.*)
(*Wesołość na sali*)

Nie.

(*Senator Piotr Andrzejewski: Pan senator tak uważa.*)

Nie, tak to zostało powiedziane.

(*Senator Piotr Andrzejewski: Nie.*)

Ja mogę powiedzieć, że czasami nieobecność powoduje też wypaczenie spojrzenia na to, co powinno być, co jest logiczne, co jest nielogiczne i jak powinien pracować parlament. Ja muszę powiedzieć, że z różnych powodów w czwartej kadencji było nas tylko piętnastu w opozycji. Dlatego trzeba myśleć logicznie, precyzyjnie i dla dobra parlamentu. Nie ma innej możliwości odczytania słów „rozpatrywanie ustaw uchwalonych przez Sejm”, jak tylko taka, że marszałek Senatu będzie musiał przesłać każdą ustawę do komisji ustawodawczej. To jest język polski – logiczny, konkretny i precyzyjnie sformułowany.

W związku z tym, Szanowni Państwo, jeżeli godzimy się na to, żeby w komisji ustawodawczej była rozpatrywana każda ustawa, dotycząca każdego problemu naszego kraju, jeżeli zatem godzimy się na to, żeby do każdej ustawy były sporządzane dwa sprawozdania, komisji ustawodawczej i odpowiedniej komisji resortowej, to uchwalmy to. Jeśli chcemy zamulić prace tej komisji, która będzie miała mniej możliwości badania inicjatyw ustawodawczych, mniej możliwości badania kodeksów, mniej możliwości normalnej pracy, związanej przecież z orzeczeniami trybunału, to zrobmy to, proszę bardzo. Ja tylko ostrzegam, że to ograniczy energię merytoryczną tej komisji.

Myślę też, że czasami, obradując wspólnie, dla dobra tej Izby nie powinniśmy nadużywać pewnych zdań i sugerować pewnych rzeczy, bo akurat dla tych piętnastu osób, które reprezentowały opozycję w poprzedniej kadencji, była to bardzo trudna kadencja. Między innymi dlatego, że w poprzedniej kadencji ktoś działał w taki sposób, iż było nas tylko piętnastu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi. (*Oklaski*)
Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Stanisława Koguta.

Senator Stanisław Kogut:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Wydaje mi się, że przede wszystkim sami, wszyscy senatorzy, powinniśmy sobie powiedzieć, iż przyszliśmy tutaj, aby służyć wyborcom, służyć Polsce, dla dobra naszej ojczyzny. Ja bardzo popieram przedstawioną przez Prawo i Sprawiedliwość propozycję ograniczania pewnych kosztów. Bardzo spodobały mi się wypowiedzi pana profesora Bieli, pana profesora Wiatra, którzy bardzo mocno zwracali uwagę na temat młodzieży. Jan Paweł II jasno powiedział, że młodzież jest skarbem naszej ojczyzny i świata.

Jednak, Drodzy Państwo, nie możemy zapominać o jednym. My wszyscy pięknie mówimy o polityce prorodzinnej, o wielu innych sprawach, mówimy o nauce, o edukacji, to bardzo dobrze, ale trzeba także pamiętać o kulturze fizycznej i sporcie. 80% młodzieży w naszym kraju ma skoliozę. Będziemy zatem musieli zmierzyć się z bardzo trudnym problemem, czy cztery godziny wychowania fizycznego w szkole to faktycznie wystarczająco dużo, czy mamy wystarczającą liczbę sal gimnastycznych, a także z wieloma innymi problemami.

Sprawa następna. Ja się całkowicie zgadzam ze zdaniem na temat sportu kwalifikowanego, że to jest ogromny biznes, ale jako senatorzy, wybrańcy narodu, nie możemy patrzeć na totalne klęski naszych sportowców, na układy korupcyjne, na to, co ostatnio miało miejsce w Polskim Związku Narciarskim, na to, że sprawy kierowane są do prokuratora. Ja apelowałbym i prosił, żeby faktycznie nie zapominać również o tych sprawach, bo to jest walka z patologiami społecznymi takimi, jakimi są narkomania, nikotynizm, alkoholizm. Gdy ktoś uprawia sport, także wychynowo, to nim się zajmuje, a nie rozróbami.

Drodzy Państwo, ja naprawdę proszę i apeluję, żeby traktować naszą pracę jako służbę, a nie prezentować populistyczne wypowiedzi, bo przez cztery lata będziemy zdani jedni na drugich, tak, jedni na drugich. Ja słuchałem i podczas pierwszego posiedzenia, i podczas drugiego, i cza-

(senator S. Kogut)

sem... Drodzy Państwo, nie ośmieszajmy się. Gdy po pierwszym posiedzeniu przyjechałem do domu, to nawet żona do mnie powiedziała tak: Drodzy Państwo, wy jesteście wybrani przez naród i nie ośmieszajcie się.

Ja naprawdę jestem za oszczędnym państwem. Tylko że jedna strona, jak jej pasuje, gdy jest powoływany następny wicemarszałek, atakuje to, bo to są koszty, ale gdy faktycznie mówi się o funkcjonowaniu naszego Senatu, to wielu nie patrzy na koszty, a tymczasem czternaście komisji to są naprawdę oszczędności. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Głos zabierze teraz pan senator Mieczysław Augustyn.

Bardzo proszę.

Senator Mieczysław Augustyn:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Rzeczywiście trzeba się sprzeciwić marnotrawstwu, zwłaszcza marnotrawstwu energii i marnotrawstwu czasu, dlatego od razu na początku proponuję: gdy Prawo i Sprawiedliwość ma coś przemyśleć, to niech przemyśli to do końca i wprowadzi pod obrady komisji wtedy, kiedy jest na to czas, a wówczas wiele zaoszczędzimy.

Jeśli chodzi zaś o prace komisji, to napracowaliśmy się. Dziękuję za te głosy, które chwaliły nas za tę robotę. Praca w Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich doprowadziła do określonych rezultatów, popartych przez większość tej komisji z PiS. Zatem trzymajmy się czegoś. My tam pod okiem pana przewodniczącego naprawdę bardzo zważaliśmy na to, ażeby cały zakres tego, co mamy do rozpatrzenia, był rzeczywiście do strawienia, biorąc pod uwagę także plany, które przedstawiane były przez premiera podczas jego różnych wystąpień. Nie kierowaliśmy się tu żadnymi innymi względami oprócz merytorycznych. To państwu przedłożyliśmy i do przyjęcia tego zachęcamy. Cieszę się, że także senatorowie z PiS, przynajmniej niektórzy, podtrzymują takie stanowisko, bo, Drogi Kolego Przedmówco, Drogi Senatorze, skoro mówimy o kosztach, to koszty nieprzemyślanych decyzji parlamentu to są dopiero prawdziwe koszty. (Oklaski)

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Bardzo serdecznie dziękuję panu senatorowi.

(Rozmowy na sali)

(Senator Stanisław Kogut: Mniej złościwości, Panie Senatorze.)

Sam również chciałbym zabrać głos, zgodnie z procedurą.

Senator Krzysztof Putra:

Wysoka Izbo!

Bardzo cieszę mnie dzisiejsze postawy przedstawicieli Platformy Obywatelskiej, bardzo cieszy mnie to, że teraz państwo tak bardzo interesujecie się Senatem. I bardzo mnie cieszy także ta ostatnia wypowiedź, aby nie marnować energii ani Senatu, ani społeczeństwa. Przypomnę, że to Platforma Obywatelska wezwała do likwidacji Senatu, a dziś wzywa do tego, żeby mnożyć byty w Senacie. Cieszę się, że tacy dzisiaj jesteście.

(Głos z sali: To komisja...)

To pierwsza sprawa. Te uszczypliwości... Panie Senatorze, to są uszczypliwości, nazwijmy to po imieniu.

Do czego zmierzam? Otóż zmierzam do tego – Klub Prawa i Sprawiedliwości dyskutował wczoraj nad tą sprawą ponad trzy godziny, do godziny 1.00 w nocy, różne były zdania w tym zakresie – że jest jednak taka propozycja, aby koncentrować się na utrzymaniu pewnej tradycji polskiego Senatu.

Skoro dziś, Panowie, mówicie, że nie zapanuje się nad gospodarką, to przypomnę, że w pierwszej kadencji Senatu była Komisja Gospodarki Narodowej, a gospodarka leżała w gruzach, powtarzam: w gruzach, nie było żadnej gospodarki, i Senat tamtej kadencji poradził sobie z tym, nie mnożąc bytów. Te byty pojawiły się w poprzedniej, w piątej kadencji, kiedy senatorowie z SLD, którzy zdominowali tę Izbę, zaproponowali podział tej komisji na dwie, dlatego że nie mogły zostać zaspokojone aspiracje personalne. Nazywajmy rzeczy po imieniu. Mnożenie komisji przypomina mi trochę dawne czasy peerelowskie: gdy pojawia się problem, powołajmy następną komisję. Gospodarka musi działać komplementarnie i najważniejsza jest tu rola Rady Ministrów, odpowiednich ministerstw i komisji sejmowych, które nadzorują poszczególne resorty. Senat musi inicjować wiele działań, które wspomagałyby Radę Ministrów i Sejm. Tu nie ma sytuacji, w której Senat może na przykład kontrolować, współpracować z kimś w jakiś sposób czy nadzorować Najwyższą Izbę Kontroli bądź poszczególnych ministrów. Dlatego generalnie się z tym nie zgadzam.

Oczywiście byłoby lepiej, i to też podkreślę, gdyby komisji było więcej, ale dzisiaj funkcjonujemy w jasno określonej strukturze parlamentarnej, w jasno określonych uwarunkowaniach ekonomicznych i również tych, które można zaliczyć do technicznych. I nie wierzę w to, nie zgodzę się z żadną wypowiedzią zawierającą stwierdzenie, że to ilość będzie decydowała o jakości. Jakość będzie wynikiem dobrej pracy poszczególnych senatorów, pań senator i panów senatorów, a nie będzie zależała od liczby komisji. Tak naprawdę ważne są zakresy kompetencji i zgadzam

(wicemarszałek K. Putra)

się z każdą wypowiedzią przedstawioną z tej mównicy, która doprecyzowywała zakres działalności komisji, nie zgadzam się natomiast z tym, że można powiedzieć, iż mnożenie komisji przyniesie nam efekty.

Jeszcze raz zwracam się do koleżanek i kolegów z Platformy Obywatelskiej: chodzi mi o utrzymanie tej waszej linii, o której mówili najmocniej, najbardziej dobitnie wasz szef Donald Tusk i Jan Maria Rokita, którzy wzywali do referendum i zebrali osiemset tysięcy podpisów pod tym, żeby zlikwidować Izbę. My tej likwidacji nigdy nie popieraliśmy i nie będziemy popierali, ale nie jesteśmy też zwolennikami mnożenia kosztów. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos? Lista mówców została wyczerpana.

Ponieważ podczas drugiego czytania zostały złożone wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 81 ust. 3 Regulaminu Senatu kieruję przedstawiony projekt uchwały do Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w celu ustosunkowania się do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków.

Przypominam, że pan senator Piotr Łukasz Juliusz Andrzejewski zgłosił wniosek o wyznaczenie komisji terminu przygotowania dodatkowego sprawozdania tak, aby trzecie czytanie projektu uchwały zostało przeprowadzone jeszcze na tym posiedzeniu, w dniu dzisiejszym.

Jeżeli nie usłyszę głosów sprzeciwu, uznam, że Senat przyjął przedstawiony wniosek. Sprzeciwu nie słyszę.

Stwierdzam, że Senat wyznaczył komisji termin przedstawienia dodatkowego sprawozdania i zobowiązał ją, aby przygotowała to sprawozdanie jeszcze w trakcie odbywającego się posiedzenia tak, aby trzecie czytanie projektu uchwały mogło się odbyć jeszcze na tym posiedzeniu Senatu.

Przed zarządzeniem przerwy proszę o przeczytanie komunikatów.

Ale przed odczytaniem komunikatów muszę jeszcze stwierdzić, zgodnie z regulaminem – po raz pierwszy prowadzę posiedzenie – zamknięcie dyskusji w tym punkcie obrad.

Bardzo proszę o przedstawienie komunikatów.

Senator Sekretarz Waldemar Kraska:

Panie i Panowie Senatorowie! Są dwa komunikaty.

Uprzejmie informuję, iż marszałek Senatu zwołuje posiedzenie Prezydium Senatu w dniu dzisiejszym bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach.

I drugi komunikat. Uprzejmie informuję, że posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich odbędzie się pół godziny po ogłoszeniu przerwy w obradach. Porządek obrad obejmuje rozpatrzenie wniosków zgłoszonych w toku dyskusji w drugim czytaniu do projektów uchwał Senatu w sprawie zmiany Regulaminu Senatu, druk senacki nr 10/11/12S. Przewodniczącym komisji jest Piotr Andrzejewski.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Ogłaszam przerwę w obradach do godziny 16.45.

(Przerwa w obradach od godziny 14 minut 12 do godziny 16 minut 46)

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: drugie czytanie projektów uchwał w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Przypominam, że Senat po przeprowadzeniu drugiego czytania skierował projekty do Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich oraz zobowiązał komisję do przedstawienia jeszcze na obecnym posiedzeniu Senatu dodatkowego sprawozdania. Komisja w przerwie w obradach ustosunkowała się do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków i przygotowała dodatkowe sprawozdanie.

Przypominam, że sprawozdanie to zawarte jest w druku nr 10/11/12X.

Wobec przygotowania przez komisję dodatkowego sprawozdania Senat może przystąpić do trzeciego czytania projektu uchwały.

Przystępujemy więc do trzeciego czytania projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Przypominam, że zgodnie z art. 82 ust. 1 Regulaminu Senatu trzecie czytanie projektu uchwały obejmuje: po pierwsze, przedstawienie Senatowi dodatkowego sprawozdania komisji o projekcie uchwały i, po drugie, głosowanie.

Proszę sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, pana senatora Piotra Łukasza Andrzejewskiego, o zabranie głosu i przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Senator Piotr Andrzejewski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich po przeanalizowaniu tych poprawek, kierując się dobrze pojętym poczuciem spójności merytorycznej i politycznej, wszystkie je przegło-

(senator P. Andrzejewski)

sowała pozytywnie. W związku z tym macie państwo porządek... I rekomenduje ich przyjęcie Wysokiemu Senatowi. Porządek głosowań był taki, że zaczęliśmy od poprawek incydentalnych, a skończyliśmy na poprawce generalnej pana marszałka Putry, uzupełnionej o te poprawki poprzednio przegłosowane pozytywnie. Sprawozdanie macie państwo w druku nr 10/11/12X i tam są pokazane skutki głosowania. Przyjęcie którejkolwiek z poprawek od pierwszej do siódmej powoduje odpowiednią modyfikację poprawki ósmej, a poprawka ósma to jest ta generalna, całościowa poprawka marszałka Putry.

To tyle. Dziękuję, Panie Marszałku, dziękuję państwu za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję panu senatorowi.

Przypominam, że zgodnie z art. 82 ust. 2 w związku z art. 52 ust. 6 po przerwie głos mogą zabrać sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Czy ktoś z państwa chce zabrać głos?

Pan senator Edmund Wittbrodt?

(Senator Edmund Wittbrodt: Nie, dziękuję bardzo.)

Pan senator Kazimierz Wiatr?

(Senator Kazimierz Wiatr: Dziękuję bardzo.)

Pan senator Adam Biela?

(Senator Adam Biela: Też dziękuję bardzo.)

Pan senator Piotr Łukasz Andrzejewski?

(Senator Piotr Andrzejewski: Dziękuję.)

Pan senator Krzysztof Piesiewicz?

(Senator Krzysztof Piesiewicz: Dziękuję bardzo.)

Pan senator Ryszard Górecki?

(Senator Ryszard Górecki: Dziękuję.)

Pan senator Robert Smoktunowicz?

(Senator Robert Smoktunowicz: Dziękuję.)

Pan senator Andrzej Owczarek?

(Senator Andrzej Owczarek: Dziękuję.)

Pan senator Marek Ziółkowski?

(Senator Marek Ziółkowski: Dziękuję.)

Pani senator Urszula Gacek?

(Senator Urszula Gacek: Dziękuję.)

Pan senator Andrzej Łuczycki?

(Senator Andrzej Łuczycki: Dziękuję bardzo.)

Pan senator Roman Ludwiczuk?

(Senator Roman Ludwiczuk: Dziękuję bardzo.)

Pan senator Włodzimierz Łyczywek?

(Senator Włodzimierz Łyczywek: Dziękuję.)

Pan senator Piotr Wach?

(Senator Piotr Wach: Dziękuję.)

Pan senator Przemysław Berent?

(Senator Przemysław Berent: Dziękuję bardzo.)

Pan senator Władysław Sidorowicz?

(Senator Władysław Sidorowicz: Dziękuję.)

Pan senator Krzysztof Putra?

(Senator Krzysztof Putra: Dziękuję.)

Zgodnie z art. 82 ust. 3 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do głosowania senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawców i wnioskodawców w związku z przedstawionym dodatkowym sprawozdaniem. Przypominam: trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawców i wnioskodawców w związku z przedstawionym dodatkowym sprawozdaniem.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zgłosić takie zapytania?

Proszę bardzo, pan senator Szymański.

Senator Antoni Szymański:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Chodzi mi o poprawkę zgłoszoną przez pana senatora Sidorowicza, popartą zresztą przez komisję. Proponuje się w niej zastąpić bardzo ogólne sformułowanie „ochrona zdrowia” wyrazami „promocja zdrowia, profilaktyka, system organizacji ochrony zdrowia, bezpieczeństwo zdrowotne i współpraca z zagranicą w zakresie zdrowia”.

Wszystko jest dobrze, ale to miało być rozszerzenie problematyki – jak zrozumiałem z argumentacji, która była wskazana – a faktycznie jest to jej zawężenie. Bo gdyby to brzmiało: „ochrona zdrowia oraz”, to mielibyśmy rozszerzenie, które jest zasadne. A w tej sytuacji nie mamy tego ogólnego sformułowania „ochrona zdrowia” i mamy zawężenie tematyki, co prawdopodobnie jest sprzeczne z intencją pana senatora Sidorowicza.

Wobec tego możemy ewentualnie przyjąć albo odrzucić tę poprawkę bądź zapytać pana senatora, czy ją wycofuje. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

To jest, jak rozumiem, pytanie do pana senatora Sidorowicza.

Senator Władysław Sidorowicz:

Szanowni Państwo!

W zapisie... Panie Marszałku i Wysoki Senacie, nie podzielam opinii mojego przedmówcy, że problematyka, którą zawarłem w poprawce, zawęża zapis ogólny „ochrona zdrowia”, bo tak naprawdę w tym ogólnym zapisie... Zadajmy sobie pytanie: co składa się na ochronę zdrowia? Na ochronę zdrowia składają się: promocja zdrowia, profilaktyka, bezpieczeństwo zdrowotne, system świadczeń zdrowotnych.

Proszę zwrócić uwagę, że w rozwinięciu wszystkie te elementy są. Można jeszcze, jeśli chcielibyśmy być bardzo dokładni, napisać „polityka zdrowotna”, ale wtedy byśmy troszeczkę powta-

(senator W. Sidorowicz)

rzali te elementy, które wynikają z profilaktyki i promocji zdrowia.

Chciałbym zwrócić uwagę, że w mojej poprawce mówiłem o współpracy zagranicznej w zakresie ochrony zdrowia. Nie wiem, czemu gdzieś to umknęło państwu uwadze...

(Głosy z sali: Jest.)

A, jest. Dobrze.

Krótko mówiąc: od wielu lat zajmuję się tą branżą i boję się tego, że zapis „ochrona zdrowia” może być właśnie nazbyt ogólnikowy. Odwracając to pytanie, chciałbym zapytać, jakiej to problematyki z zakresu ochrony zdrowia w tym moim zapisie nie uwzględniam. Bo jeśli państwo uważają, że coś pomijam, to proponowałbym dodać to, czego państwu brakuje, a nie wycofywać się z czegoś, co nawet w encyklopedii sześciotomowej – mówię o haśle „promocja zdrowia” – zostało zamieszczone dopiero w siódmym tomie, w aneksie.

Dlatego obawiam się, że promocja zdrowia i profilaktyka ciągle będą gdzieś dopisywane do czegoś, co tak czy inaczej jest obecnie przesunięte w kierunku dramatycznej sytuacji służby zdrowia. Ja jestem lekarzem, to, co mówię, nie jest próbą zaprzeczenia randze sytuacji służby zdrowia. Chciałbym jednak, abyśmy dobrze rozumieci, że próbowałem państwu dać w bloku to, co wyczerpuje tę definicję. Jeśli czegoś zabrakło, to proponowałbym to dodać, poszerzyć ten zapis, ale nie zawężać tego tylko do ochrony zdrowia. Konkludując: nie wycofuję się z poprawki.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś pytania?

Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 2 Regulaminu Senatu przystępujemy do głosowania w sprawie projektów uchwał w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Informuję, że zgodnie z art. 82 ust. 6 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności przeprowadzimy głosowania nad poprawkami do poszczególnych artykułów, według kolejności przepisów projektu, druk nr 10/11/12X, a następnie nad przyjęciem projektu w całości, w brzmieniu zaproponowanym przez komisję, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi przez senatorów wnioskodawców wnioskami o wprowadzenie poprawek do projektów uchwał, druk nr 10/11/12X.

Poprawka pierwsza, senatora Wittbrodta, poparta przez komisję, ma na celu zmianę nazwy i przedmiotowego zakresu działania Komisji Spraw Zagranicznych.

Proszę państwa senatorów o naciśnięcie przycisku obecności.

(Senator Andrzej Mazurkiewicz: Panie Marszałku, w kwestii formalnej. Można?)

Proszę.

Senator Andrzej Mazurkiewicz:

Panie Marszałku, mam taką propozycję, aby zgodnie z art. 54 jako pierwszą poddać pod głosowanie poprawkę pana senatora Putry, która jest poprawką najdalej idącą i która wykluczy głosowanie, oczywiście w wypadku jej przyjęcia, nad pozostałymi poprawkami.

(Głosy z sali: Nie, nie.)

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Proponuję, żeby nie zmieniać porządku ustalonego przez komisję, bo to nam wywróci różne rzeczy i skomplikuje całą sprawę. To znaczy, być może jest to pewne przedłużenie. Jeśli pan senator nie będzie nalegał, proponuję, żebyśmy procedowali według ustalonego porządku.

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Głosujemy.)

Kto jest za...

(Głos z sali: Ale coś jest z urządzeniami...)

(Głos z sali: Aparatura nie działa.)

(Głos z sali: Już działa.)

(Głos z sali: Już jest w porządku.)

(Głos z sali: To trzeba dobrze włożyć.)

Kto jest za, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 89 obecnych senatorów 89 głosowało za, nikt nie był przeciw i nikt nie wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 1)**

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Poczekajmy do końca.)

(Głos z sali: Do końca kadencji). (Wesołość na sali)

Czy jest tu prasa?

Poprawka druga, wniesiona przez senatora Wiatra i poparta przez komisję, ma na celu uzupełnienie przedmiotowego zakresu działania Komisji Kultury i Środków Przekazu o sprawy związane z etyką mediów.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie odpowiedniego przycisku i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

(wicemarszałek R. Legutko)

Na 91 obecnych senatorów 90 głosowało za, 1 – przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 2)**

Dziękuję bardzo.

Poprawka trzecia, senatora Bieli, poparta przez komisję, uzupełnia przedmiotowy zakres działania Komisji Nauki i Edukacji Narodowej o poradnictwo zawodowe dla młodzieży oraz przygotowanie absolwentów szkół średnich i wyższych do zatrudnienia.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 92 obecnych senatorów 87 było za, 5 wstrzymało się od głosu, nikt nie głosował przeciw. **(Głosowanie nr 3)**

Dziękuję bardzo.

Poprawka czwarta, senatora Wiatra, poparta przez komisję, zmienia przedmiotowy zakres Komisji Nauki i Edukacji Narodowej w ten sposób, że w miejsce słów „opieka nad dziećmi i młodzieżą” wprowadza słowa „sprawy dzieci i młodzieży”.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 92 obecnych senatorów 91 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu, nikt nie głosował przeciw. **(Głosowanie nr 4)**

Dziękuję bardzo.

Poprawka piąta, senatora Andrzejewskiego, poparta przez komisję, uzupełnia przedmiotowy zakres działania Komisji Praw Człowieka i Praworządności o problematykę instytucji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 92 senatorów 90 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu, nikt nie był przeciw. **(Głosowanie nr 5)**

Dziękuję bardzo.

Poprawka szósta to poprawka senatorów: Piesiewicza, Góreckiego, Smoktunowicza, Owczarka, Ziółkowskiego, Gacek, Łuczycykiego, Ludwiczuka, Łyczynka, Wacha, Berenta, poparta przez komisję. Poprawka ta modyfikuje przedmiotowy zakres działania Komisji Ustawodawczej w ten sposób, że w miejsce rozpatrywania ustaw uchwalonych przez Sejm wprowadza rozpatrywanie regulacji kodeksowych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

Na 92 obecnych senatorów 62 głosowało za, 9 – przeciw, 21 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 6)**

Poprawka siódma, poprawka senatora Sidorowicza, poparta przez komisję, uszczegółowia przedmiotowy zakres działania Komisji Zdrowia.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 92 obecnych senatorów 88 głosowało za, nikt nie był przeciw, 4 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 7)**

Poprawki ósma i dziewiąta, nad którymi należy głosować łącznie, poprawki senatora Putry, poparte przez komisję, zmniejszają liczbę komisji z szesnastu do czternastu i modyfikują ich nazwy oraz przedmiotowy zakres ich działania.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

Na 92 obecnych senatorów 62 głosowało za, 29 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 8)**

Poprawki przeszły.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

(wicemarszałek R. Legutko)

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 92 obecnych senatorów 91 głosowało za, nikt nie głosował przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 9)**

(Oklaski)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Wysoki Senacie, chciałbym teraz poinformować, że za chwilę zostanie zarządzona przerwa, w trakcie której państwo senatorowie będą mogli zapisywać się do komisji senackich.

Chciałbym przypomnieć...

(Rozmowy na sali)

Chciałbym przypomnieć...

(Rozmowy na sali)

Nadal chciałbym przypomnieć, że zgodnie z art. 20 ust. 2 Regulaminu Senatu senator ma obowiązek zgłosić swoją kandydaturę do jednej komisji stałej i może być członkiem nie więcej niż dwóch komisji stałych.

Odpowiednie formularze zostały państwu senatorom dostarczone na ławy senatorskie. Uprzejmie proszę o oddawanie wypełnionych formularzy pracownikom Biura Prac Senackich, którzy będą przebywać poza salą obrad Senatu. Wypełnione formularze proszę składać do godziny 18.10.

(Rozmowy na sali)

Nie, wypełnione formularze należy składać do godziny 18.10.

Zarządzam przerwę w obradach do dnia 10 listopada do godziny 10.00 rano.

Aha, jeszcze jeden komunikat, przepraszam bardzo.

(Rozmowy na sali)

Przepraszam bardzo, jeszcze jeden komunikat.

Senator Sekretarz Waldemar Kraska:

Uprzejmie informuję, że posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich odbędzie się dzisiaj o godzinie 20.30, w sali nr 182. Porządek obrad: przygotowanie projektu uchwały w sprawie powołania i ustalenia składów komisji senackich.

(Senator Piotr Andrzejewski: Dla tych, którzy nie słyszeli: komisja regulaminowa, godzina 20.30. Dziękuję.)

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 17 minut 11)

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 12 minut 34)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Bogdan Borusewicz oraz wicemarszałek Maciej Płażyński)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam posiedzenie.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: powołanie stałych komisji senackich.

Przypominam, że wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w tej sprawie zawarty jest w druku nr 14.

Proszę sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, senatora Piotra Łukasza Andrzejewskiego, o zabranie głosu i przedstawienie wniosku komisji w sprawie powołania komisji senackich.

Senator Piotr Andrzejewski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Przedstawiam panu marszałkowi i Wysokiemu Senatowi do przyjęcia wnioski, zawarty w druku nr 14, dotyczący składu personalnego powołanych przez Wysoką Izbę komisji senackich. Moje sprawozdanie ograniczę do przedstawienia tego, co jest we wniosku, do odczytania tego wniosku, bo taka jest jego istota.

„Na posiedzeniu w dniu 10 listopada 2005 r. komisja rozpatrzyła zgłoszenia senatorów do stałych komisji Senatu RP i na podstawie art. 14 ust. 1 Regulaminu Senatu przedstawia następujący projekt uchwały.

Uchwała w sprawie powołania komisji senackich.

Art. 1. Senat Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 13 ust. 1 Regulaminu Senatu powołuje komisje senackie w następującym składzie:

Komisja Gospodarki Narodowej – Dorota Arciszewska-Mielewczyk, Przemysław Berent, Adam Biela, Jarosław Chmielewski, Andrzej Gołaś, Stanisław Kogut, Bronisław Korfanty, Jarosław Lasecki, Bogdan Lisiecki, Andrzej Łuczycki, Tadeusz Maćkała, Marian Miłek, Tomasz Misiak,

Antoni Motyczka, Mirosława Nykiel, Andrzej Owczarek, Lesław Podkański, Krzysztof Putra, Jerzy Szmit, Jerzy Szymura, Marek Waszkowiak, Roman Wierzbicki, Jacek Włosowicz;

Komisja Kultury i Środków Przekazu – Krystyna Bochenek, Piotr Boroń, Krzysztof Cugowski, Kazimierz Kutz, Adam Massalski, Maria Pańczyk-Pozdziej, Krzysztof Piesiewicz, Czesław Ryszka, Jacek Sauk, Jan Szafraniec, Elżbieta Więclawska-Sauk;

Komisja Nauki, Edukacji i Sportu – Przemysław Alexandrowicz, Adam Biela, Janina Felińska, Jarosław Gowin, Ryszard Górecki, Waldemar Kraska, Kazimierz Kutz, Roman Ludwiczuk, Adam Massalski, Marian Miłek, Andrzej Person, Zbigniew Rau, Marek Rocki, Czesław Rybka, Zbigniew Szaleniec, Mieczysław Szyszka, Ewa Tomaszewska, Zbigniew Trybuła, Piotr Wach, Kazimierz Wiatr;

Komisja Obrony Narodowej – Franciszek Adamczyk, Henryk Górski, Tadeusz Lewandowski, Władysław Ortyl, Czesław Rybka, Rafał Ślusarz, Piotr Wach, Ludwik Zalewski;

Komisja Praw Człowieka i Praworządności – Aleksander Bentkowski, Andrzej Kawecki, Ryszard Legutko, Krzysztof Piesiewicz, Zbigniew Romaszewski, Kosma Złotowski;

Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska – Mirosław Adamczak, Jerzy Chróścikowski, Elżbieta Gelert, Andrzej Gołaś, Henryk Górski, Józef Łyczak, Paweł Michalak, Lesław Podkański, Marek Waszkowiak, Roman Wierzbicki, Michał Wojtczak;

Komisja Rodziny i Polityki Społecznej – Mieczysław Augustyn, Stanisław Kogut, Elżbieta Rafalska, Władysław Sidorowicz, Jan Szafraniec, Antoni Szymański, Ewa Tomaszewska, Zbigniew Trybuła;

Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą – Mirosław Adamczak, Dorota Arciszewska-Mielewczyk, Dariusz Bachalski, Ryszard Bender, Piotr Boroń, Krzysztof Cugowski, Urszula Gacek, Dariusz Górecki, Bronisław Korfanty, Anna Kurska, Roman Ludwiczuk, Włodzimierz Łyczywek, Tadeusz Maćkała, Andrzej Mazurkiewicz, Michał Okła, Andrzej Person, Sta-

(senator P. Andrzejewski)

nisław Piotrowicz, Maciej Płażyński, Jadwiga Rudnicka, Czesław Ryszka, Sławomir Sadowski, Jacek Sauk, Kazimierz Wiatr, Elżbieta Więclawska-Sauk, Ludwik Zalewski, Piotr Zientarski;

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – Przemysław Alexandrowicz, Jerzy Chróścikowski, Jarosław Gowin, Andrzej Jaroch, Stanisław Karczewski, Janusz Kubiak, Andrzej Owczarek, Elżbieta Rafalska, Sławomir Sadowski, Marian Sebastian Witczak, Marek Ziółkowski, Czesław Żelichowski;

Komisja Spraw Unii Europejskiej – Przemysław Berent, Margareta Budner, Urszula Gacek, Paweł Michalak, Mirosława Nykiel, Zbigniew Szaleniec, Jerzy Szymura, Mieczysław Szyszka, Edmund Wittbrodt, Jacek Włosowicz, Kosma Złotowski;

Komisja Spraw Zagranicznych – Franciszek Adamczyk, Ryszard Górecki, Andrzej Jaroch, Andrzej Kawecki, Jarosław Lasecki, Andrzej Mazurkiewicz, Stefan Niesiołowski, Zbigniew Rau, Marek Rocki, Radosław Sikorski, Marek Ziółkowski;

Komisja Ustawodawcza – Piotr Łukasz Juliusz Andrzejewski, Aleksander Bentkowski, Jarosław Chmielewski, Janusz Gałkowski, Stanisław Piotrowicz, Robert Smoktunowicz, Michał Wojtczak;

Komisja Zdrowia – Margareta Budner, Janina Fetlińska, Elżbieta Gelert, Stanisław Karczewski, Waldemar Kraska, Józef Łyczak, Mieczysław Maziarz, Michał Okła, Jadwiga Rudnicka, Władysław Sidorowicz, Rafał Ślusarz, Czesław Żelichowski.”

Przedstawiłem ten wniosek i, jeżeli nie wpłynęły żadne zastrzeżenia bądź nie pojawiły się zmiany w zakresie deklarowanej przynależności poszczególnych pań i panów senatorów do komisji, wnoszę o uchwalenie takich składów komisji stałych Senatu. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie?

Proszę bardzo, pan senator Wittbrodt.

Senator Edmund Wittbrodt:

Panie Marszałku, mam tylko drobną uwagę: nie Marian Sebastian Witczak, ale Mariusz Sebastian Witczak, chodzi o skład Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, bo było przejęzyczenie.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Jest przejęzyczenie, które trzeba poprawić, możliwe, że...

(Rozmowy na sali)

Błąd w druku, tak?

(Głosy z sali: Nie, nie.)

Nie?

(Senator Edmund Wittbrodt: W druku jest dobrze, to było przejęzyczenie.)

Aha, w druku jest dobrze, a to było przejęzyczenie? Dobrze.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektem uchwały w sprawie powołania komisji senackich.

Przypominam, że zgodnie z art. 53 ust. 6 Regulaminu Senatu głosowanie w sprawie składów komisji senackich zostanie przeprowadzone przy użyciu aparatury do głosowania.

Przypominam, że projekt uchwały zawarty jest w druku nr 14.

Proszę o naciśnięcie przycisku „obecny”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektu uchwały, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 92 obecnych senatorów 92 głosowało za, nikt nie głosował przeciw, nikt się nie wstrzymał od głosu. **(Głosowanie nr 10)**

Wobec wyników głosowania, stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie powołania komisji senackich.

Panie i Panowie Senatorowie! Chciałbym poinformować, że za chwilę zostanie zarządzoną przerwa w obradach na posiedzenia komisji senackich i wybór kandydatów na przewodniczących komisji.

Proszę senatora sekretarza o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Waldemar Kraska:

Uprzejmie informuję, że pierwsze posiedzenia komisji senackich...

(Głosy z sali: Głośniej.)

...poświęcone wyborom kandydatów na przewodniczących komisji odbędą się w następującym porządku. W sali nr 182: o godzinie 14.00 – posiedzenie Komisji Spraw Unii Europejskiej; o godzinie 14.30...

(Senator Władysław Sidorowicz: 13.00.)

(Senator Stefan Niesiołowski: 13.00.)

(Rozmowy na sali)

Powtórzę wobec tego. W sali nr 182: o godzinie 14.00 – Komisji Spraw Unii Europejskiej, o godzinie 14.30 – Komisji Rodziny i Polityki Społecznej,

(senator sekretarz W. Kraska)

o godzinie 15.00 – Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska. W sali nr 179: o godzinie 14.00...

(Senator Rafał Ślusarz: Rafał Ślusarz. Przepraszam bardzo, czy może pan najpierw podawać nazwę komisji, a potem godzinę i salę?)

Dobrze.

(Głos z sali: I powtórzyć.)

(Rozmowy na sali)

Komisja Praw Człowieka i Praworządności – o godzinie 14.00 w sali nr 179, Komisja Obrony Narodowej – o godzinie 14.30 w sali nr 179, Komisja Ustawodawcza – o godzinie 15.00 w sali nr 179, Komisja Zdrowia – o godzinie 15.30 w sali nr 179, Komisja Gospodarki Narodowej – o godzinie 14.00 w sali nr 217, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – o godzinie 14.30 w sali nr 217, Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą – o godzinie 15.00 w sali nr 217, Komisja Nauki, Edukacji i Sportu – o godzinie 14.00 w sali nr 176, Komisja Spraw Zagranicznych – o godzinie 14.30 w sali nr 176, Komisja Kultury i Środków Przekazu – o godzinie 15.00 w sali nr 176.

Zebrań Klubu Prawa i Sprawiedliwości – po ogłoszeniu przerwy w sali nr 217.

(Głos z sali: Przepraszam bardzo...)

(Senator Roman Wierzbicki: A komisja rolnictwa?)

(Głos z sali: A komisja rodziny?)

(Rozmowy na sali)

(Senator Robert Smoktunowicz: A może byśmy jeszcze to wszystko powtórzyli?)

(Głos z sali: Właśnie, bo informacja dotycząca komisji rodziny też nie była podana po raz drugi.)

(Rozmowy na sali)

Jeszcze raz podaję godziny spotkań komisji.

Komisja Spraw Unii Europejskiej – o godzinie 14.00 w sali nr 182, Komisja Rodziny i Polityki Społecznej – o godzinie 14.30 w sali nr 182, Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska – o godzinie 15.00 w sali nr 182, Komisja Praw Człowieka i Praworządności – o godzinie 14.00 w sali nr 179, Komisja Obrony Narodowej – o godzinie 14.30 w sali nr 179, Komisja Ustawodawcza – o godzinie 15.00 w sali nr 179, Komisja Zdrowia – o godzinie 15.30 w sali nr 179, Komisja Gospodarki Narodowej – o godzinie 14.00 w sali nr 217, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – o godzinie 14.30 w sali nr 217, Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą – o godzinie 15.00 w sali nr 217, Komisja Nauki, Edukacji i Sportu – o godzinie 14.00 w sali nr 176, Komisja Spraw Zagranicznych – o godzinie 14.30 w sali nr 176, Komisja Kultury i Środków Przekazu – o godzinie 15.00 w sali nr 176. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Zarządzam przerwę w obradach do godziny 17.00.

(Rozmowy na sali)

Senator Marek Ziółkowski:

Panie Marszałku, ja chciałbym jeszcze o coś prosić, bo to, zdaje się, nie jest tylko mój przypadek. Otóż ja mam dwa posiedzenia o tej samej godzinie i chodzi o to, żebyśmy wszyscy zastosowali jakąś elastyczność, jeśli chodzi o czas, zwłaszcza podczas głosowań. Rozumiem, że posiedzenia muszą odbywać się równolegle, żeby było szybciej, ale nie można też się rozdzielić. Chciałbym więc, żebyśmy wszyscy mieli tego świadomość.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dobrze, marszałkowie będą prowadzić te posiedzenia komisji, będą sprawdzać, kogo nie ma, i ewentualnie przed głosowaniami zarządzać przerwą. Dziękuję bardzo.

Przerwa do 17.00.

(Przerwa w obradach od godziny 12 minut 49 do godziny 17 minut 00)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Wznawiam obrady.

Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydialnym. Już je zajęli, dziękuję.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: wybór przewodniczących stałych komisji senackich.

Informuję, że w przerwie w obradach odbyły się posiedzenia komisji senackich, które wybierały kandydatów na przewodniczących komisji.

Następujące komisje senackie zakończyły posiedzenia i dokonały wyborów kandydatów na przewodniczących komisji: Komisja Kultury i Środków Przekazu, Komisja Nauki, Edukacji i Sportu, Komisja Praw Człowieka i Praworządności, Komisja Rodziny i Polityki Społecznej, Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, Komisja Spraw Zagranicznych, Komisja Ustawodawcza, Komisja Spraw Unii Europejskiej.

Wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich zawierający projekt uchwały z nazwiskami kandydatów na przewodniczących tych komisji zawarty jest w druku nr 15.

Pragnę ponadto poinformować, że zgodnie z art. 14 ust. 2 Regulaminu Senatu ze zgłoszony-

(wicemarszałek M. Płażyński)

mi kandydaturami zapoznał się Konwent Seniorów i zaopiniował je pozytywnie.

Informuję, że wobec niedokonania wyboru kandydatów na przewodniczących Komisji Gospodarki Narodowej, Komisji Obrony Narodowej, Komisji Zdrowia przejdziemy obecnie do wyboru kandydatów już wyłonionych przez komisje, a następnie odroczyliśmy obrady nad tym punktem do czasu wyłonienia kandydatów na przewodniczących komisji, które nie zakończyły jeszcze pierwszych posiedzeń.

Proszę sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, pana senatora Mieczysława Augustyna, o zabranie głosu i przedstawienie wniosku komisji w sprawie wyboru przewodniczących następujących komisji senackich: Komisji Kultury i Środków Przekazu, Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, Komisji Praw Człowieka i Praworządności, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Ustawodawczej, Komisji Spraw Unii Europejskiej. Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Mieczysław Augustyn:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Przedstawiam państwu wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w sprawie wyboru przewodniczących komisji senackich.

„Na posiedzeniu w dniu 10 listopada 2005 r. Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich rozpatrzyła wnioski komisji w sprawie wyboru kandydatów na przewodniczących komisji senackich na podstawie art. 14 ust. 2 Regulaminu Senatu. Komisja przedstawia następujący projekt uchwały:

Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, z dnia dzisiejszego, w sprawie wyboru przewodniczących komisji senackich:

Art. 1. Senat Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu wybiera: panią senator Krystynę Bochenek na przewodniczącą Komisji Kultury i Środków Przekazu; pana senatora Kazimierza Wiatra na przewodniczącego Komisji Nauki, Edukacji i Sportu; pana senatora Zbigniewa Romaszewskiego na przewodniczącego Komisji Praw Człowieka i Praworządności; pana senatora Antoniego Szymańskiego na przewodniczącego Komisji Rodziny i Polityki Społecznej; pana senatora Jerzego Chróścikowskiego na przewodniczącego Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska; panią senator Elżbietę Rafalską na przewodniczącą Komisji Samorządu Terytorialnego

i Administracji Państwowej; pana senatora Ryszarda Bendera na przewodniczącego Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą; pana senatora Edmunda Wittbrodta na przewodniczącego Komisji Spraw Unii Europejskiej; pana senatora Stefana Niesiołowskiego na przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych; pana senatora Janusza Gałkowskiego na przewodniczącego Komisji Ustawodawczej.

Art. 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.” Dziękuję.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Obecnie proszę przedstawicieli poszczególnych komisji o przedstawienie kandydatów na przewodniczących komisji.

Proszę panią senator Marię Pańczyk-Pozdziej o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senator Krystyny Bochenek na przewodniczącą Komisji Kultury i Środków Przekazu. Proszę bardzo.

Senator Maria Pańczyk-Pozdziej:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałabym zarekomendować panią senator Krystynę Bochenek na przewodniczącą komisji kultury i mediów. Przede wszystkim dlatego, że w ostatnich wyborach uzyskała na Śląsku największą liczbę głosów. Ma zatem znakomite poparcie. Ponadto jest autorką wielu cyklicznych programów radiowych, telewizyjnych, w ogóle współpracuje z mediami, jest bowiem od prawie trzydziestu lat dziennikarką Radia Katowice.

Ma ogromny dorobek, jest osobą rozpoznawalną. Ja powiem tylko, że wśród jej licznych nagród dziennikarskich jest między innymi Nagroda Literacka imienia Bolesława Prusa, zdobyła także w plebiscycie Mistrz Mikrofonu tytuł Osobowości Radiowej. Otrzymała za upowszechnianie kultury i za ogólnopolskie Dyktando nagrodę prezydenta Katowic. Dwukrotnie była nominowana do Nagrody imienia Dariusza Fikusa. Jest profesjonalną publicystką, zwłaszcza jeśli chodzi o tematykę medyczną. Przygotowała dziesiątki tysięcy godzin programów radiowych poświęconych tej właśnie tematyce.

Mogę jeszcze tylko dodać, że żywię osobistą nadzieję, iż jej nominacja sprawi – jeśli ta kandydatura przejdzie – że nareszcie kultura na Śląsku zyska odpowiednią rangę i przestanie być postrzegana tylko przez pryzmat familoków, wież wyciągowych i, jak co poniektórzy mówią, „byle jakiego godania”. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana senatora Adama Massalskiego o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury

(wicemarszałek M. Płażyński)

senatora Kazimierza Wiatra na przewodniczącego Komisji Nauki, Edukacji i Sportu. Proszę bardzo.

Senator Adam Massalski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam szczególną przyjemność zarekomendować pana profesora Kazimierza Wiatra na przewodniczącego Komisji Nauki, Edukacji i Sportu.

Pan profesor Kazimierz Wiatr urodził się w roku 1955. Ukończył Akademię Górniczo-Hutniczą, gdzie zdobywał kolejne stopnie naukowe. Jest profesorem zwyczajnym Akademii Górniczo-Hutniczej, specjalistą w zakresie technik cyfrowych i informatyki. Pan profesor Wiatr wypromował kilku doktorów i kilkudziesięciu magistrów inżynierów. Jest autorem wielu prac naukowych i uznanym autorytetem w swojej dziedzinie naukowej.

Chcę również poinformować państwa, że pan profesor Wiatr jest zaangażowany od lat młodzieńczych w ruchu harcerskim. Obecnie pełni funkcję przewodniczącego Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej. Należy do grona tych instruktorów, którzy od lat osiemdziesiątych tworzyli struktury kręgów instruktorskich imienia Andrzeja Małkowskiego w Związku Harcerstwa Polskiego, a następnie tworzyli zręby Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej. Był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski przez prezydenta Rzeczypospolitej na Uchodźstwie pana Kaczorowskiego.

Pan profesor Wiatr jest autorem wielu opracowań dotyczących edukacji i szkolnictwa. Był ekspertem w czasie licznych debat na temat ustaw edukacyjnych i wszelkiego rodzaju aktów prawnych także w Sejmie i w Senacie, podczas których podejmowano tematy edukacyjne i wychowawcze. Jest znanym autorytetem w tej dziedzinie.

Mam wielką przyjemność rekomendować pana profesora Kazimierza Wiatra na przewodniczącego komisji nauki. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę senatora Krzysztofa Piesiewicza o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senatora Zbigniewa Romaszewskiego na przewodniczącego Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

Senator Krzysztof Piesiewicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja Praw Człowieka i Praworządności jednogłośnie rekomenduje pana senatora Zbigniewa Romaszewskiego na przewodniczącego komisji.

Tak czasami bywa, że najlepszą rekomendacją są doświadczenia życiowe. A skoro mówimy o prawach człowieka, to taką najlepszą rekomendacją może być osobiste doznanie, na czym polega nieprzestrzeganie praw człowieka. Wydaje mi się, że pan senator Romaszewski sam przez wiele lat jest takim znakiem, który wskazuje, czym jest walka o prawa człowieka, o przestrzeganie praw człowieka, czym jest budowanie państwa oparte go na zasadach, które ogólnie nazywamy respektowaniem praw człowieka. Jest takim właśnie znakiem, który pozwala przyjąć tę rekomendację bez żadnego zastrzeżenia.

Jednocześnie chcę powiedzieć, że nie zawsze tradycja jest dobra, czasami trzeba ją łamać. Ale w tym wypadku – przez wszystkie kadencje oprócz ostatniej, w której komisja została zlikwidowana, pan senator Romaszewski przewodniczył tej komisji – myślę, że nie potrzeba nic więcej oprócz tej rekomendacji. Co do reszty opisu sylwetki pana senatora Zbigniewa Romaszewskiego to odsyłam do ostatniej encyklopedii PWN. I to wszystko, co mam do powiedzenia. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę senatora Jana Szafranca o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senatora Antoniego Szymańskiego na przewodniczącego Komisji Rodziny i Polityki Społecznej.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie i Panowie Senatorowie!

Chcę w imieniu Komisji Rodziny i Polityki Społecznej zarekomendować kandydaturę senatora Antoniego Szymańskiego na stanowisko przewodniczącego tejże komisji. Nadmieniam, że w komisji został wybrany jednogłośnie.

Pan senator Szymański z wykształcenia jest socjologiem i w związku z tym para się również publicystyką w zakresie spraw społecznych. Jest autorem licznych artykułów z zakresu polityki społecznej. Współuczestniczy w przygotowywaniu publikacji, książek i broszur dotyczących problematyki kultury masowej. Jednym słowem pana senatora Szymańskiego cechuje zaangażowanie w cały wachlarz przedsięwzięć tak na niwie parlamentarnej, jak i samorządowej.

Jego kandydatura na stanowisko przewodniczącego Komisji Rodziny i Polityki Społecznej jest merytorycznie w pełni uzasadniona. Pan senator przewodniczył bowiem Komisji Rodziny Sejmu trzeciej kadencji. Był także przewodniczącym Komisji Zdrowia, Polityki Społecznej i Rodziny Sejmiku Województwa Pomorskiego. Przewodniczył Radzie do spraw Rodziny przy Wojewodzie Gdańskim – w pracach tej rady uczestniczyło kilkadziesiąt or-

(senator J. Szafraniec)

ganizacji pozarządowych, przedstawiciele samorządów i administracji publicznej. Szczególnie miło mi też wspomnieć naszą współpracę w Stowarzyszeniu Ochrony Radiosłuchacza i Telewidza, którego byłem swego czasu inicjatorem i współzałożycielem.

Reasumując, można powiedzieć, że zasadniczą treścią działalności społecznej senatora była i jest rodzina, że zajmuje się on rodziną z przekonaniem, że to właśnie ona jest podstawą pomyślności naszego społeczeństwa. Dziękuję bardzo za uwagę. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę senatora Marka Waszkowiaka o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senatora Jerzego Chróścikowskiego na przewodniczącego Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska.

Senator Marek Waszkowiak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W imieniu Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska pragnę krótko przedstawić sylwetkę pana senatora Jerzego Chróścikowskiego, kandydata na przewodniczącego komisji.

Pan senator Chróścikowski urodził się 24 sierpnia 1953 r. w Michalinowie w województwie lubelskim. Ukończył studia w Centrum Studiów Samorządu Terytorialnego i Rozwoju Lokalnego na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1974 r. pracował w różnych miejscach: w kopalni węgla kamiennego, w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych, w Urzędzie Gminy Zamość. Od 2001 r. pracował w Gospodarstwie Gruntów Marginalnych i Mieszkaniowych Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa w Michałowie.

W 1980 r. zaangażował się w działalność Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Pełnił funkcję przewodniczącego Zarządu Gminnego tego związku w Zamościu. W 1991 r. został przewodniczącym Rady Wojewódzkiej NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” w Zamościu, a od 1992 r. był członkiem i sekretarzem Prezydium Rady Krajowej tego związku. W latach 1995–2005, z ramienia Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” Rolników Indywidualnych, był członkiem Rady Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, a w latach 1998–2002 jej przewodniczącym. Był delegatem pierwszej kadencji do Lubelskiej Izby Rolniczej.

W Senacie czwartej kadencji był członkiem Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Pań-

stwowej. Pan senator Chróścikowski, pomimo że w tych komisjach nie pełnił żadnej funkcji, potrafił wnieść ogromny wkład merytoryczny, a także, poprzez swoją aktywność, zainteresować senatorów ważnymi problemami polskiej wsi. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę senatora Stanisława Karczewskiego o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senator Elżbiety Rafalskiej na przewodniczącą Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Senator Stanisław Karczewski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Jest mi niezmiernie miło przedstawić kandydaturę pani senator Elżbiety Rafalskiej na przewodniczącą Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Pani Elżbieta Rafalska jest senatorem z okręgu zielonogórskiego. Ma olbrzymie doświadczenie w pracy samorządowej. Przez jedenaście lat była radną Gorzowa, była wiceprzewodniczącą Rady Miasta ostatniej kadencji. Była przewodniczącą opozycyjnego Klubu Radnych Prawa i Sprawiedliwości. Przewodniczyła komisjom w Radzie Miasta w latach 1998–2002. Była dyrektorem Wydziału Spraw Społecznych Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego. Kandydowała w wyborach na urząd prezydenta miasta Gorzowa w roku 2002.

Rekomenduję panią senator na przewodniczącą naszej komisji. Otrzymała ona stuprocentowe poparcie. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę senatora Ludwika Zalewskiego o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senatora Ryszarda Bendera na przewodniczącego Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą.

Senator Ludwik Zalewski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Chciałbym przedstawić kandydaturę pana senatora Bendera na przewodniczącego Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą.

Pan senator Bender urodził się w 1932 r. w Łomży. Zaangażowany w działalność patriotyczną w liceum nie uzyskał politycznej akceptacji niezbędnej do rozpoczęcia studiów prawniczych i podjął studia historyczne na jedynym, można

(senator L. Zalewski)

powiedzieć, wolnym wówczas uniwersytecie, to jest na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie przeszedł wszystkie szczeble kariery naukowej aż do profesora zwyczajnego włącznie.

Jako senator Wyborczej Akcji Katolickiej w drugiej kadencji, w latach 1991–1993, kierował klubem Akcji w Senacie. Wniósł istotny wkład do pracy Komisji Spraw Zagranicznych Senatu. Z ramienia Senatu uczestniczył w pracach Rady Europy, pełniąc funkcję wiceprzewodniczącego Klubu Europejskich Demokratów.

Był członkiem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, a w 1994 r. jej przewodniczącym.

W latach 2001–2005 był sędzią Trybunału Stanu z ramienia Ligi Polskich Rodzin, której jest współzałożycielem.

Profesor Bender jest autorem kilkunastu monografii naukowych oraz kilkuset rozpraw z historii nowożytnej Polski i historii powszechnej. Z jego seminarium wyszło ponad trzystu magistrów i dwudziestu jeden doktorów. Wykładał na uniwersytetach europejskich, między innymi w Belgii, w Holandii, oraz w Stanach Zjednoczonych, w University of Minnesota.

Senator Bender należy do Rycerstwa Orderu Jasnogórskiej Bogarodzicy.

Do dnia uzyskania mandatu senatora pełnił funkcję przewodniczącego sejmiku w województwie lubelskim.

Był stypendystą fundacji polonijnych takich, jak Fundacja Kościuszkowska w Stanach Zjednoczonych czy Fundacja Polskiego Towarzystwa Naukowego w Anglii, gdzie prowadził wykłady.

Jest znawcą środowisk polonijnych, co stanowi rękojmię, iż może dobrze pokierować pracami komisji.

Profesor Bender, jeszcze raz powiem, uzyskał jednogłośnie poparcie jako kandydat na stanowisko przewodniczącego. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę senator Urszulę Gacek o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senatora Edmunda Wittbrodta na przewodniczącego Komisji Spraw Unii Europejskiej.

Senator Urszula Gacek:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mam przyjemność zarekomendować pana senatora Edmunda Wittbrodta na przewodniczącego Komisji Spraw Unii Europejskiej.

Pan senator Wittbrodt jest doświadczonym parlamentarzystą. To senator czwartej i piątej kadencji Senatu Rzeczypospolitej.

Jest absolwentem Wydziału Mechaniczno-Technologicznego Politechniki Gdańskiej. Ma stopień naukowy doktora habilitowanego i tytuł naukowy profesora. Od 1972 r. pracuje na Politechnice Gdańskiej. W latach 1990–1996 był rektorem tej uczelni. Od lipca 2000 r. do października 2001 r. był ministrem edukacji narodowej.

W Senacie czwartej kadencji przewodniczył Komisji Nauki i Edukacji Narodowej. Był również członkiem Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy. Przewodniczył także polskiej delegacji parlamentarnej na Konferencji Parlamentarnej Państw Morza Bałtyckiego.

W Senacie piątej kadencji był zastępcą przewodniczącego Komisji Spraw Unii Europejskiej i członkiem Komisji Nauki, Edukacji i Sportu. Był też przedstawicielem Senatu w Konwencji Europejskiej i obserwatorem, jak również członkiem Parlamentu Europejskiego w latach 2003–2005.

Należy do NSZZ „Solidarność” i jest bezpartyjny.

Jego doświadczenie, szczególnie w sprawach europejskich, jest gwarancją, iż komisja będzie działała pod jego przywództwem nie tylko sprawnie, ale i prężnie. Dziękuję państwu. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę senatora Marka Rockiego o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senatora Stefana Niesiołowskiego na przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych.

Senator Marek Rocki:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Pozwolę sobie krótko zarekomendować kandydaturę senatora Stefana Niesiołowskiego na przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych.

Jest doświadczonym parlamentarzystą, we wszystkich kadencjach pracował w komisjach spraw zagranicznych. Jest autorem licznych publikacji, projektów uchwał, stanowisk parlamentu właśnie w dziedzinie spraw zagranicznych. Myślę, że jego życiorysu nie trzeba przedstawiać, bo był już w tej Izbie omawiany.

Dodam tylko, że komisja jednogłośnie zarekomendowała tę kandydaturę. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę senatora Piotra Łukasza Juliusza Andrzejewskiego o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senatora Janusza Gałkowskiego na przewodniczącego Komisji Ustawodawczej.

Senator Piotr Andrzejewski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Nasz kolega senator Janusz Gałkowski jest adwokatem. Ukończył z wyróżnieniem Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego. Po odbyciu aplikacji adwokackiej oraz zdaniu egzaminu adwokackiego rozpoczął prowadzenie kancelarii adwokackiej.

Jednocześnie jest działaczem społecznym, działa na niwie ochrony praw człowieka. Między innymi robił to poprzez udzielanie w swoim czasie bezpłatnych porad prawnych w biurze rady osiedla Górne Przedmieścia w Bielsku Białej. Prowadził także wykłady na kursach dla kandydatów na członków rad nadzorczych spółek municypalnych, zajmował się prowadzeniem kursów dla likwidatorów przedsiębiorstw, wykładów dla adwokatów i prawników ukraińskich z zakresu praw człowieka. Reprezentował obywateli polskich przed Trybunałem Praw Człowieka w Strasburgu. Jest również arbitrem sądu arbitrażowego.

Swoją działalność społeczną zaczynał jako przewodniczący rady osiedla w Bielsku Białej. Później był radnym miasta w Bielsku Białej i przewodniczącym Komisji Bezpieczeństwa i Samorządności, a następnie radnym Sejmiku Śląskiego i wiceprzewodniczącym Komisji Rewizyjnej. To członek Komisji Praw Człowieka przy Naczelnej Radzie Adwokackiej w Warszawie i członek założyciel Instytutu Praw Człowieka Adwokatury Polskiej, członek założyciel Stowarzyszenia „Bezpieczna Wieś, Bezpieczne Miasto, Bezpieczna Polska” w Bielsku Białej.

Jego praca społeczna i zawodowa daje gwarancję profesjonalizmu i miarodajności w rzetelnym wykonywaniu obowiązków przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu szóstej kadencji.

Rekomenduję Wysokiemu Senatowi jego kandydaturę na to stanowisko. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z pań senator i panów senatorów chce zabrać głos w sprawie przedstawionych kandydatur na przewodniczących komisji senackich? Nikt. Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania w sprawie wyboru przewodniczących następujących komisji senackich: Komisji Kultury i Środków Przekazu, Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, Komisji Praw Człowieka i Praworządności, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, Ko-

misji Spraw Zagranicznych, Komisji Ustawodawczej, Komisji Spraw Unii Europejskiej.

Przypominam, że zgodnie z art. 53 ust. 6 Regulaminu Senatu głosowanie w sprawach personalnych jest tajne i odbywa się przy użyciu opieczętowanych kart do głosowania.

Przystępujemy więc do głosowania tajnego.

Proponuję przeprowadzenie głosowania odrębnie nad każdym kandydatem, ale na jednej, wspólnej karcie do głosowania.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to głosowanie zostanie przeprowadzone w przedstawiony przeze mnie sposób.

Wobec braku sprzeciwu stwierdzam, że Senat przedstawioną propozycję przyjął.

Do przeprowadzenia głosowania tajnego powołuję sekretarzy: senator Urszulę Gacek, senatora Waldemara Krasę i senator Margaretę Budner.

Za chwilę senatorowie sekretarze wręczą państwu opieczętowane karty do głosowania tajnego. Karta zawiera nazwiska wszystkich zgłoszonych kandydatów na przewodniczących komisji.

Informuję, że na karcie do głosowania tajnego przy każdym nazwisku należy postawić tylko jeden znak „x”. Postawienie więcej niż jednego znaku „x” przy nazwisku danego kandydata spowoduje, że głos oddany na tego kandydata będzie uznawany za nieważny. Niepostawienie żadnego znaku „x” przy nazwisku kandydata oznacza wstrzymanie się od głosu.

Przypominam, że po wypełnieniu kart do głosowania tajnego państwo senatorowie w kolejności alfabetycznej będą wrzucać karty do urny. Następnie zostanie zarządzona przerwa w obradach, w trakcie której powołani do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze dokonają obliczeń głosów oraz sporządzą protokół głosowania tajnego.

Proszę teraz senatorów sekretarzy o rozdanie kart do głosowania, a państwa senatorów – o wypełnienie tych kart.

Czy wszyscy państwo senatorowie otrzymali karty do głosowania tajnego?

(Głosy z sali: Tak.)

To proszę wypełniać.

Proszę senator sekretarz Margaretę Budner o odczytanie kolejno nazwisk senatorów, zaś państwa senatorów, po wyczytaniu ich nazwisk, proszę o wrzucenie do urny wypełnionych kart do głosowania tajnego. Proszę bardzo.

**Senator Sekretarz
Margareta Budner:**

Mirosław Jan Adamczak

Franciszek Adamczyk

Przemysław Józef Alexandrowicz

Piotr Łukasz Juliusz Andrzejewski

Dorota Irvina Arciszewska-Mielewczyk

(senator sekretarz M. Budner)

Mieczysław Augustyn
 Dariusz Jacek Bachalski
 Ryszard Janusz Bender
 Aleksander Bentkowski
 Przemysław Berent
 Adam Biela
 Krystyna Bochenek
 Piotr Marian Boroń
 Bogdan Michał Borusewicz
 Jarosław Marian Chmielewski
 Ryszard Ciecierski
 Jerzy Mieczysław Chróścikowski
 Krzysztof Piotr Cugowski
 Janina Fetlińska
 Urszula Józefa Gacek
 Janusz Piotr Gałkowski
 Elżbieta Gelert
 Andrzej Maria Gołaś
 Jarosław Gowin
 Dariusz Maciej Górecki
 Ryszard Józef Górecki
 Henryk Górski
 Andrzej Stanisław Jaroch
 Stanisław Karczewski
 Andrzej Jerzy Kawecki
 Stanisław Kogut
 Bronisław Jan Korfanty
 Waldemar Jerzy Kraska
 Janusz Kubiak
 Anna Maria Kurska
 Kazimierz Julian Kutz
 Jarosław Waclaw Lasecki
 Ryszard Antoni Legutko
 Tadeusz Stefan Lewandowski
 Bogdan Lisiecki
 Roman Edward Ludwiczuk
 Andrzej Łuczycki
 Józef Mikołaj Łyczak
 Włodzimierz Łyczewek
 Tadeusz Maćkała
 Adam Massalski
 Mieczysław Stanisław Maziarz
 Andrzej Tadeusz Mazurkiewicz
 Paweł Michałak
 Marian Miłek
 Tomasz Wojciech Misiak
 Antoni Andrzej Motyczka
 Stefan Konstanty Niesiołowski
 Mirosława Nykiel
 Michał Okła
 Władysław Ortyl
 Andrzej Owczarek
 Maria Pańczyk-Pozdziej
 Andrzej Person
 Krzysztof Marek Piesiewicz
 Stanisław Piotrowicz
 Maciej Płażyński
 Lesław Paweł Podkański

Krzysztof Jakub Putra
 Elżbieta Rafalska
 Zbigniew Włodzimierz Rau
 Marek Dariusz Rocki
 Zbigniew Romaszewski
 Jadwiga Julia Rudnicka
 Czesław Rybka
 Czesław Wincenty Ryszka
 Sławomir Sadowski
 Jacek Sauk
 Władysław Sidorowicz
 Radosław Tomasz Sikorski
 Robert Maciej Smoktunowicz
 Jan Szafraniec
 Zbigniew Marian Szaleniec
 Jerzy Szmit
 Antoni Szymański
 Jerzy Marek Szymura
 Mieczysław Szyszka
 Rafał Józef Ślusarz
 Ewa Tomaszewska
 Zbigniew Andrzej Trybuła
 Piotr Wach
 Marek Waszkowiak
 Kazimierz Wiatr
 Roman Władysław Wierzbicki
 Elżbieta Więclawska-Sauk
 Mariusz Sebastian Witeczak
 Edmund Kazimierz Wittbrodt
 Michał Józef Wojtczak
 Jacek Władysław Włosowicz
 Ludwik Zalewski
 Piotr Benedykt Zientarski
 Marek Ziółkowski
 Kosma Tadeusz Złotowski
 Czesław Marek Żelichowski

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Czy już wszyscy państwo senatorowie oddali głosy?

Dziękuję.

Proszę teraz senatorów sekretarzy o obliczenie głosów i sporządzenie protokołu głosowania tajnego.

Zarządzam przerwę w obradach do godziny 18.00 na obliczenie głosów oraz sporządzenie protokołu.

(Przerwa w obradach od godziny 17 minut 34 do godziny 18 minut 00)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: wybór przewodniczących stałych komisji senackich.

Przypominam, że powołani do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze zakończyli obliczanie głosów i sporządzili protokół tajnego głosowania.

(marszałek B. Borusewicz)

Ogłaszam wyniki tajnego głosowania nad wyborem przewodniczących komisji senackich.

„Protokół głosowania tajnego z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie wyboru przewodniczących komisji senackich.

Powołani przez marszałka Senatu do przeprowadzenia głosowania tajnego sekretarze: senator Urszula Józefa Gacek, senator Margareta Budner i senator Waldemar Jerzy Kraska stwierdzają, że w głosowaniu tajnym:

— nad wyborem senator Krystyny Bochenek na przewodniczącą Komisji Kultury i Środków Przekazu oddano głosów 91, głosów nieważnych – 0; za głosowało 85 senatorów, przeciw głosowało 5 senatorów;

— nad wyborem senatora Kazimierza Wiatra na przewodniczącego Komisji Nauki, Edukacji i Sportu oddano głosów 91, głosów nieważnych – 0; za głosowało 88 senatorów, przeciw głosowało 3 senatorów;

— nad wyborem senatora Zbigniewa Romaszewskiego na przewodniczącego Komisji Praw Człowieka i Praworządności oddano głosów 91, głosów nieważnych – 0; za głosowało 85 senatorów, przeciw głosowało 5 senatorów;

— nad wyborem senatora Antoniego Szymańskiego na przewodniczącego Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oddano głosów 91, głosów nieważnych – 0; za głosowało 81 senatorów, przeciw głosowało 7 senatorów;

— nad wyborem senatora Jerzego Chróścickiego na przewodniczącego Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska oddano głosów 91, głosów nieważnych – 0; za głosowało 85 senatorów, przeciw głosowało 5 senatorów;

— nad wyborem senator Elżbiety Rafalskiej na przewodniczącą Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oddano głosów 91, głosów nieważnych – 0; za głosowało 85 senatorów, przeciw głosowało 3 senatorów;

— nad wyborem senatora Ryszarda Bendera na przewodniczącego Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą oddano głosów 91, głosów nieważnych – 0; za głosowało 69 senatorów, przeciw głosowało 17 senatorów;

— nad wyborem senatora Edmunda Wittbrodta na przewodniczącego Komisji Spraw Unii Europejskiej oddano głosów 91, głosów nieważnych – 0; za głosowało 87 senatorów, przeciw głosowało 3 senatorów;

— nad wyborem senatora Stefana Niesiołowskiego na przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych oddano głosów 91, głosów nieważnych – 0; za głosowało 80 senatorów, przeciw głosowało 8 senatorów;

— nad wyborem senatora Janusza Gałkowskiego na przewodniczącego Komisji Ustawodawczej oddano głosów 91, głosów nieważnych –

0; za głosowało 75 senatorów, przeciw głosowało 9 senatorów.

Warszawa, dnia 10 listopada 2005 r.”

Popisano: pani senator Urszula Józefa Gacek, senator Waldemar Jerzy Kraska i pani senator Margareta Budner.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie wyboru przewodniczących następujących komisji senackich: Komisji Kultury i Środków Przekazu, Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, Komisji Praw Człowieka i Praworządności, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Ustawodawczej, Komisji Spraw Unii Europejskiej.

Proszę o podejście do stołu prezydyjnego wybranych w dniu dzisiejszym przewodniczących komisji, ponieważ nastąpi teraz wręczenie uchwały. (Oklaski)

(Rozmowy na sali)

Dziękuję.

Panie i Panowie Senatorowie, wobec tego, że nie wszystkie komisje senackie wybrały kandydatów na przewodniczących, informuję, że do rozpatrywania punktu trzeciego porządku obrad powrócimy po wyborze kandydatów na pozostałych przewodniczących komisji i po przygotowaniu przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich, zgodnie z art. 14 ust. 2 Regulaminu Senatu, projektu uchwały w tej sprawie.

Wysoki Senacie, chciałbym też poinformować, że za chwilę zostanie zarządzona przerwa, w trakcie której Komisja Ustawodawcza przeprowadzi pierwsze czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości, druk senacki nr 13. Po przerwie w obradach i przygotowaniu przez Komisję Ustawodawczą sprawozdania o projekcie uchwały przystąpimy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.

Proszę senatora sekretarza o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Waldemar Kraska:

Uprzejmie informuję członków Komisji Spraw Unii Europejskiej, że do skrytek senatorskich zostały dostarczone materiały dotyczące pracy komisji.

Posiedzenie Komisji Ustawodawczej, podczas którego zostanie przeprowadzone pierwsze czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Nie-

(senator sekretarz W. Kraska)

podległości – druk senacki nr 13 – odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach w dniu dzisiejszym, to jest 10 listopada, w sali nr 179.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Zarządzam przerwę do godziny 19.15.

(Przerwa w obradach od godziny 18 minut 13 do godziny 19 minut 18)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Przystępujemy do rozpatrzenia...

(Rozmowy na sali)

Panowie senatorowie, proszę zająć miejsca.

(Rozmowy na sali)

Proszę zająć miejsca.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.

Przypominam, że projekt ten został wniesiony przez senatora Andrzeja Mazurkiewicza i zawarty jest w druku nr 13. Marszałek Senatu w dniu 10 listopada 2005, zgodnie z art. 79 ust. 1 oraz art. 84 ust. 5 Regulaminu Senatu, skierował projekt do rozpatrzenia w pierwszym czytaniu do Komisji Ustawodawczej.

Pierwsze czytanie projektu uchwały zostało przeprowadzone, zgodnie z art. 80 ust. 1 i 2 oraz art. 84 ust. 4 Regulaminu Senatu, na posiedzeniu komisji w dniu 10 listopada 2005 r. Komisja po rozpatrzeniu projektu uchwały przygotowała sprawozdanie w tej sprawie, które jest zawarte w druku nr 13S.

Przypominam też, że zgodnie z art. 81 ust. 1 Regulaminu Senatu drugie czytanie projektu uchwały obejmuje przedstawienie Senatowi sprawozdania komisji o projekcie uchwały, a także przeprowadzenie dyskusji oraz zgłoszenie wniosków.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawczej senatora Janusza Gałkowskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji o projekcie uchwały.

Senator Janusz Gałkowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja na posiedzeniu w dniu 10 listopada 2005 r. po rozpatrzeniu projektu uchwały w pierwszym czytaniu wprowadziła do niego poprawki i wnosi o przyjęcie przez Senat jednolitego załączonego projektu uchwały.

„Uchwała w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej w 87. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości składa hołd pokoleniu Polaków, które doprowadziło do odrodzenia się Państwa Polskiego.

Droga prowadząca do odzyskania niepodległości po stu dwudziestu trzech latach niewoli wiodła przez wojny, powstania, a także przez działania na rzecz narodowej świadomości i tożsamości. Jej uwieńczeniem była najwyższa ofiara złożona na ołtarzu Ojczyzny w walkach toczonych w czasie I wojny światowej. Niewielka grupa patriotów, która wyruszyła w 1914 r. z Oleandrów, aby obudzić Polskę do walki o wolność, powinna być dla nas wzorem, jak tak niewielu może uczynić tak wiele.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej wyraża głęboką wdzięczność za czyn zbrojny i przelaną krew w I wojnie światowej, powstaniach wielkopolskim i śląskich. Pamiętamy również o tych, którzy w wojnie polsko-bolszewickiej uratowali zagrożoną niepodległość Polski, osłaniając Europę przed Armią Czerwoną.

Wyrażamy głęboką wdzięczność zarówno tym, którzy z orężem w ręku szli drogą prowadzącą do niepodległości, jak i tym, którzy poprzez działania dyplomatyczne doprowadzili do uznania bytu niepodległego Państwa Polskiego.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, iż pokolenie Józefa Piłsudskiego, Romana Dmowskiego, Ignacego Paderewskiego i setek tysięcy innych – imiennych i bezimiennych – bohaterów tamtych czasów, dobrze zasłużyło się Polsce, dając wzór postępowania następnym pokoleniom, jak za Ojczyznę walczyć, jak jej bronić i jak ją kochać.”

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Zgodnie z art. 81 ust. 2 Regulaminu Senatu pytam, czy ktoś z państwa senatorów chce zgłosić trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawcy komisji, w związku z przedstawionym sprawozdaniem, oraz do senatora Andrzeja Mazurkiewicza jako wnioskodawcy?

Proszę bardzo, pan senator Kutz.

Senator Kazimierz Kutz:

Ja mam następujące pytanie. Jest to bardzo patriotyczna uchwała związana z rocznicą, ale szalenie ograniczająca historię Polski do tego, co popularnie nazywa się Kongresówką. A chcę zwrócić państwa uwagę, że w tym samym czasie miały miejsce ogromnie ważne wydarzenia na granicach zachodnich, powstania itd., dzięki którym zostały przyłączone do Polski ziemie – właśnie w powstaniu wielkopolskim i śląskich.

(Głos z sali: Ślęzak mówi.)

(senator K. Kutz)

Tak, Ślązak. A po co ja tutaj jestem?

I w związku z tym uważam, że jeśli się już mówi o powstaniach wielkopolskim i śląskich i o tym wielkim, ogromnym wysiłku tej części Polski, jeśli się wymienia największych ludzi tego okresu, to obok Piłsudskiego, Dmowskiego i Paderewskiego trzeba koniecznie uwzględnić nazwisko Wojciecha Korfantego. (Oklaski) Jest to osoba zniszczona przez przedwojenne rządy piłsudczyków i całkowicie dobita przez komunistów. To głęboka niesprawiedliwość, że człowiek tak wielki, który był dyktatorem wymienionych tu powstań, nie został uznany przez komisję za osobę godną wymienienia w tej jakże niezwyklej uchwale. Chciałbym zapytać: dlaczego tak się stało?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

To pytanie do sprawozdawcy, tak?
(Senator Kazimierz Kutz: Tak.)
Proszę bardzo.

Senator Janusz Gałkowski:

Panie Senatorze, Wysoka Izbo, moglibyśmy oczywiście wymienić bardzo wielu Polaków, bardzo wybitnych. Jeśli chodzi o osobę Wojciecha Korfantego, to jego również nikt nie miał zamiaru pominąć. No może troszkę niedobrze się stało, że kiedy była rozpatrywana tego typu inicjatywa, na posiedzeniu komisji pojawił się tylko wnioskodawca i pan senator Niesiołowski. Myślę, że gdyby osoby zainteresowane tym, aby uwzględnić jeszcze inne osoby, bardziej zaangażowane w treść tworzonej uchwały, uczestniczyły w posiedzeniu tej komisji, uniknęlibyśmy na forum Senatu zarzutu, bo de facto to nie jest wynik jakiegoś zaniedbania, tylko, jak sądzę, wynik tego, że w takich dość przyspieszonych warunkach treść tej uchwały była tworzona.

Jeśli jest to wniosek zmierzający do poprawki, to oczywiście będziemy musieli w drugim czytaniu w komisji to przedyskutować. Nie sądzę, by były jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, żeby to odpowiednio zmodyfikować i uwzględnić osobę Wojciecha Korfantego. Mówię w tej chwili za siebie...

(Głos z sali: Czy tylko za siebie?)

...ale nie sądzę, żeby były jakiegokolwiek w tym względzie wątpliwości.

Miałbym jednak prośbę, aby w tego typu sytuacjach wszyscy zainteresowani bardziej aktywnie uczestniczyli w tworzeniu uchwał już w trakcie pierwszego czytania, na forum komisji. Dziękuję.

(Senator Ryszard Bender: Czy można, Panie Marszałku?)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Za chwilę.

Prosiłbym o krótkie pytania, do dyskusji przejdziemy za chwilę, jeżeli państwo senatorowie będą chcieli.

Pan senator Boroń.

Senator Piotr Boroń:

Ja również w sprawie trzeciego akapitu, choć nieco inne mam zastrzeżenia, a właściwie prośbę o uwzględnienie... Tu się pojawiają: I wojna światowa, powstania wielkopolskie i śląskie, wojna polsko-bolszewicka. Gdy zaczyna się to wszystko wymieniać, rzeczywiście zaczyna brakować innych zdarzeń, takich jak na przykład obrona Lwowa i jeszcze innych. A więc jeżeli zaczniemy to wymieniać, to pojawia się takie właśnie niebezpieczeństwo. Prosiłbym więc o uwzględnienie tego, może jakieś stylistyczne wybrnięcie, tak aby czegoś nie zabrakło. Dziękuję.

(Senator Janusz Gałkowski: Można...)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

To jest stwierdzenie.

(Senator Janusz Gałkowski: Tak, ale...)

Proszę bardzo.

Senator Janusz Gałkowski:

Chodzi o poprawkę stylistyczną, czy chodzi o uzupełnienie merytoryczne przez uwzględnienie określonego zdarzenia?

Senator Piotr Boroń:

Ja myślę, że gdybyśmy zapisali to jakoś ogólnie, „za czyn zbrojny”, gdybyśmy odeszli od wylizania konkretnych zdarzeń wojennych, to uniknęlibyśmy również zarzutu o brak czegoś.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Pan senator Bender.

Senator Ryszard Bender:

Czy można, Panie Marszałku, Panie Referujący Senatorze, wprowadzić następującą poprawkę, mianowicie po słowach „droga prowadząca do odzyskania niepodległości po stu dwudziestu trzech latach niewoli, wiodła przez wojny, powstania” - to jest bardzo ogólne - dodać wyrazy „od kościuszkowskiego po styczniowe”?

I następna sprawa. Rzeczywiście, pominięcie jednego ze współarchitektów Polski Odrodzonej Wojciecha Korfantego byłoby z naszej strony

(senator J. Szafraniec)

czymś niezrozumiałym, a więc proponuję dodać po Ignacym Paderewskim również Wojciecha Korfantego.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Czy ktoś jeszcze ma pytanie? Nie.

(Senator Janusz Gałkowski: Dziękuję.)

Otwieram dyskusję...

Jak rozumiem, głos pana profesora był już głosem w dyskusji.

(Senator Ryszard Bender: Pytanie przedłożyłem.)

W takim razie otwieram dyskusję.

Przypominam, że wnioski trzeba zgłaszać na piśmie.

Pan senator Jan Szafraniec.

Proszę, Panie Senatorze, proszę uprzejmie.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

W związku z przyjęciem, najprawdopodobniej, w dniu dzisiejszym uchwały Senatu w sprawie uczczenia Święta Niepodległości przez naszą Izbę my, senatorowie Ligi Polskich Rodzin, chcemy wyrazić swoją solidarność z apelem Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność” wzywającym parlamentarzystów do podjęcia działań legislacyjnych zmierzających do ograniczenia handlu w niedzielę, a także w święta narodowe i kościelne. W apelu sekcji krajowej czytamy: Miłość do ojczyzny to uczciwa i twórcza praca dla niej, ale także szacunek dla tradycji i wartości narodowych. Święto Niepodległości to dzień, w którym mamy okazję przekazać młodemu pokoleniu chlubną historię naszego narodu. Nie róbmy w tym dniu zakupów. Tyle z apelu „Solidarności”.

W związku z tym zwracam się do państwa senatorów, a także do naszych rodzin, abyśmy solidaryzując się z apelem Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność”, wyrazili wdzięczność tym Polakom, którzy wywalczyli naszą niepodległość, poprzez rezygnację z zakupów w dniu jutrzejszym, w dniu Święta Niepodległości naszej ojczyzny. Dziękuję za uwagę. (Oklaski)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Panie Senatorze, niezależnie od tego, czy pan ma rację, czy nie, nie było to wystąpienie w tym punkcie.

(Głos z sali: Tak jest.)

Są oświadczenia senatorskie i proszę tego typu wystąpienia przedstawiać w punkcie: oświadczenia.

Wracamy do dyskusji nad uchwałą.

Proszę bardzo, pan senator Tadeusz Maćkała.

Senator Tadeusz Maćkała:

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, skoro wymieniamy takie wielkie postacie naszej historii, jak Józef Piłsudski, Roman Dmowski, Ignacy Paderewski, to powinniśmy, jak mi się wydaje, wymienić też w naszej uchwale Władysława Sikorskiego. Dziękuję.

(Głos z sali: Kogo?)

Władysława Sikorskiego.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Pan senator Stefan Niesiołowski, proszę bardzo.

(Głos z sali: No, Sikorski!)

(Głos z sali: A Żeligowski?)

(Głos z sali: Właśnie. A Dowbór-Muśnicki?)

Senator Stefan Niesiołowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym w imieniu grupy senatorów Platformy Obywatelskiej udzielić poparcia tej uchwale w takiej treści, w jakiej została przez komisję przedstawiona. Powody poparcia tej uchwały są dość oczywiste. Ja nie będę się rozwodził, powiem o tym w kilku tylko słowach.

To jest rocznica szczególna. To jest rocznica czegoś, co, jak myślę, w całej historii Polski jest znakiem nieprawdopodobnej zupełnie nadziei. Przecież pamiętajmy, co się wtedy działo. Polska już się kurczyła etnicznie, była przez kancelarie Europy traktowana jako wewnętrzny problem Rosji. Pod wieloma względami Europa właściwie się przyzwyczaiła do tego, że Polski nie ma. I gdy wybuchła I wojna światowa, to na zdrowy rozum cóż się mogło stać? Mogły się zmienić granice zaborów. Walczyły ze sobą trzy państwa zaborcze, dwa w koalicji przeciwko jednemu, i mogło się co najwyżej poprawić położenie Polaków. Ale założenie, że wszystkie trzy mocarstwa rozpadną się w tym samym czasie, było założeniem, którego właściwie nikt nie sformułował. Są spory historyków na ten temat, przypisuje się Piłsudskiemu pewną wypowiedź, ale nie chcę do tego wracać. To, co się stało, było określane jako cud listopada – powstała Polska. Gdyby nie było tamtej Polski, dzisiaj, myślę, nas by tu nie było. A to, żeby Polska nie była już nigdy wewnętrzną sprawą żadnego innego państwa... To po to między innymi tutaj siedzimy i za to jesteśmy wdzięczni tym ludziom, których pamięć dzisiaj czcimy. (Oklaski)

Dlatego, Panie Marszałku, Wysoka Izbo, pozwalałam sobie bardzo gorąco poprzeć tę uchwałę. Nie będę już dłużej tego uzasadniał.

I jeszcze jedna sprawa. Jeden z wybitnych pisarzy – warto w tym dniu o tym powiedzieć, przypomnieć pewne sprawy – powiedział, że nasza historia jest właściwie tragiczna, ale w Polsce co jakiś czas zdarza się jakiś solidny cud i dzięki temu

(senator S. Niesiołowski)

w ogóle istnieje. I taki cud był w 1918 r. A jeden z wybitnych publicystów tamtego obozu, Ignacy Matuszewski, powiedział także, że wtedy wyruszyliśmy przeciwko nie trzem, ale czterem zaborcom. Ci trzej zaborcy są oczywiście znani, a ten czwarty zaborca to nasze słabości, partyjniactwo, prywata – te wszystkie rzeczy. I myślę, że nad tym czwartym zaborcą warto także dzisiaj się zastanowić i warto o tym także dzisiaj pomyśleć. (Oklaski)

I kilka słów do tej dyskusji, która miała formę pytań kierowanych do senatora sprawozdawcy. Ja to rozumiem, jest oczywiście bardzo wiele racji w tym, że jest wiele postaci niewymienionych. To prawda. To nie tylko Wojciech Korfanty, ale i Wincenty Witos, Ignacy Daszyński... My to tak sformułowaliśmy i dlatego bym prosił... Ta debata bardzo to przedłuży. Ta uchwała jest pewnym kompromisem. Tam jest napisane: pokolenie Piłsudskiego i Dmowskiego. To są dwa podstawowe nurty i tu nie chodzi akurat o te nazwiska. To jest pokolenie przedstawicieli tych dwóch nurtów, którzy się istotnie różnili, ale i jedni, i drudzy pracowali, nawet nie wiedząc o tym, będąc w konflikcie, na rzecz odbudowania państwa, jak to Dmowski w swej książce napisał. I dlatego jest w uchwale sformułowanie „pokolenie”. Tak że tak proszę na to spojrzeć. Nie było naszą intencją żadne pomijanie. Zasługi Wojciecha Korfanteo zostały przecież przedstawione na początku kadencji tej Izby. Proszę nie traktować tego w ten sposób, że przeciwko komukolwiek jest ta uchwała napisana.

A co do tego, że liczba powstań, wojen, walk jest tak duża i tak trudno... Tu nie chodzi tylko o wojny, bo tu chodzi o matki, które dzieci uczyły pacierza, o dzieci z Wrześni, o ludzi, którzy pracowali, budowali przemysł w Polsce. Historia Polski to na szczęście nie jest tylko historia powstań. I dlatego my wyliczyliśmy te powstania, właśnie po to, żeby nie sprowadzać tego do Kongresówki. Dokładnie taka, jak pan senator Kutz powiedział, była intencja, i dlatego nie ma w uchwale wyliczonych wszystkich. Tam jest napisane: wojny i powstania, a więc wszystkie.

Oczywiście możemy odesłać uchwałę do komisji. Ja jednak uważam, że nie są to powody wystarczające. Żaden tekst nie jest doskonały, a ten tekst, jak myślę, nie zasługuje na to, żeby go w dalszym ciągu jeszcze poprawiać. Jego intencja jest oczywista i szlachetna. W związku z tym gorąco proszę, ze względu na to, że nad takimi tekstami nie debatuje się zbyt długo i nie poddaje się ich nadmiernej obróbce legislacyjnej, bo zawsze sformułowanie dobre można zastąpić lepszym, a te, jak myślę, są wystarczająco dobre, żeby je przyjąć, pozwalam sobie prosić Wysoką Izbę

– razem z senatorem wnioskodawcą pracowaliśmy nad tym tekstem, to jest rezultat naszej pracy w komisji z panem przewodniczącym tej komisji – o przyjęcie tego tekstu już bez dalszych poprawek. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę o zabranie głosu senatora Ryszarda Bendera.

Senator Ryszard Bender:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorzy!

Możemy zrobić taki skrót myślowy, jaki przedstawił pan senator Stefan Niesiołowski, i dać taką ogólną informację, dlaczego czcimy tę jakże ważną datę, osiemdziesiątą siódmą rocznicę odzyskania niepodległości. Ale przecież słowo „powstania” to jest ogólnik. Dlatego upierałbym się, żeby napisać „od kościuszkowskiego po styczniowe”. To będzie wyraziste sformułowanie, a nie jakieś mgławicowe słowo „powstania”.

I druga sprawa. Wiemy, pan senator nie musi mnie przekonywać, że ci dwaj ludzie, Roman Dmowski i Józef Piłsudski, chociaż między nimi iskrzyło, jednak szli ku niepodległej. Ale jest jeszcze Ignacy Paderewski. Jakże jemu wiele zawdzięczamy! Dzięki jego znajomościom, koneksjom międzynarodowym Polska powróciła do niepodległego bytu. I nie możemy o tym zapomnieć. Dzisiaj przez błędy polityki komunistów tracimy Śląsk. I dlatego Wojciecha Korfanteo, który nam na tacy przyniósł ten Śląsk, nie wolno nam pominąć, jak mi się wydaje, gdy mówimy o tej dacie. A Wincenty Witos? Chłop dzięki niemu stał się nie carskim, nie cesarskim, ale polskim chłopem. I dał się we znaki Armii Czerwonej, sprawił, że cud nad Wisłą, również tutaj, w Warszawie, nastąpił. To wszystko są zasługi Wincentego Witosa. Prosiłbym więc, żeby te dwie osoby mogły być tu jeszcze włączone. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Jak rozumiem, Panie Senatorze, to, co pan mówił, jest w pana poprawce na piśmie?

(Senator Ryszard Bender: Prosiłbym, żeby jeszcze Wincentego Witosa tam dodać.)

To proszę to po prostu napisać, bo...

(Senator Ryszard Bender: W tym, że tak powiem, pośpiechu...)

...złoży pan poprawkę na piśmie i komisja będzie nad tym procedować.

Czy ktoś jeszcze chce zabrać głos?

(Rozmowy na sali)

Informuję, że lista mówców została wyczerpana...

A, przepraszam...

Senator Janusz Gałkowski:

Panie Marszałku, wnoszę o wyznaczenie Komisji Ustawodawczej terminu przygotowania dodatkowego sprawozdania, aby możliwe było przeprowadzenie trzeciego czytania projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości, jeszcze w dniu dzisiejszym. Czyli wnoszę o skrócenie... Ten wniosek był już składany przez senatora wnioskodawcę i ja go ponawiam.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Ponieważ w trakcie... Przepraszam...

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Ale był też wniosek o przyjęcie...)

Nie.

Przypominam, że zgodnie z art. 81 ust. 3 Regulaminu Senatu drugie czytanie kończy się skierowaniem projektu uchwały do komisji w celu ustosunkowania się do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków.

Proponuję, aby Senat skierował projekt uchwały do Komisji Ustawodawczej, ponieważ taki wniosek został zgłoszony.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Senat przyjął przedstawioną propozycję. Nie ma sprzeciwu.

Wobec braku innych propozycji stwierdzam...

(Senator Jan Szafraniec: Panie Marszałku, czy można?)

(Głos z sali: To najdalej idący wniosek...)

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Pan senator Niesiołowski.

Senator Stefan Niesiołowski:

Czy można zgłosić wniosek ustnie, a nie na piśmie – bo na piśmie trochę to potrwa – o przegłosowanie uchwały bez poprawek?

(Głosy z sali: Nie ma takiej możliwości.)

Nie? To przepraszam.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Niestety, nie ma takiej możliwości, ponieważ został złożony wniosek na piśmie i Senat musi odesłać projekt uchwały do komisji.

(Głos z sali: Jeszcze senator Szafraniec.)

Tak, Panie Senatorze?

Pan senator Szafraniec, proszę bardzo.

Senator Jan Szafraniec:

Panie Marszałku, ja mam propozycję: czy pan marszałek mógłby zarządzić taką procedurę, żebyśmy mogli składać oświadczenia w czasie pracy Komisji Ustawodawczej? To by nam przyspieszyło pracę.

(Głos z sali: Nie można.)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Niestety, nie mogę. Nie można, Panie Senatorze, bo to nie koniec posiedzenia. Oświadczenia są na końcu posiedzenia.

A więc tak: wobec braku innych propozycji stwierdzam, że Senat skierował do Komisji Ustawodawczej projekt uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.

Zarządzam przedstawienie sprawozdania w dniu...

Aha, przypominam, że senator Ryszard Bender... Przepraszam, przypominam, że senator Gałkowski zgłosił wniosek o wyznaczenie komisji terminu przygotowania dodatkowego sprawozdania w celu przeprowadzenia trzeciego czytania projektu uchwały jeszcze w dniu dzisiejszym.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Senat przyjął przedstawiony wniosek. Nie słyszę sprzeciwu.

Stwierdzam, że Senat wyznaczył komisji termin przedstawienia dodatkowego sprawozdania i zobowiązał ją, aby przygotowała to sprawozdanie jeszcze w dniu dzisiejszym, tak aby trzecie czytanie projektu uchwały mogło się odbyć w dniu 10 listopada.

Zarządzam przerwę do godziny 20.15.

(Głosy z sali: Do 20.30.)

Do 20.30? Przepraszam, do 20.30.

Jeszcze proszę odczytać komunikat.

**Senator Sekretarz
Waldemar Kraska:**

Posiedzenie Komisji Ustawodawczej, podczas którego zostaną rozpatrzone wnioski zgłoszone w toku dyskusji na posiedzeniu plenarnym do uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości, druk senacki nr 13, odbędzie się piętnaście minut po ogłoszeniu przerwy w obradach, w dniu dzisiejszym, to jest 10 listopada, w sali nr 179.

(Przerwa w obradach od godziny 19 minut 44 do godziny 20 minut 35)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Powracamy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.

Przypominam, że Senat, po przeprowadzeniu drugiego czytania projektu uchwały, skierował projekt do Komisji Ustawodawczej i zobowiązał komisję do przedstawienia jeszcze na obecnym posiedzeniu Senatu dodatkowego sprawozdania. Komisja w przerwie w obradach ustosunkowała się do zgłoszonych w toku dyskusji wniosków i przygotowała dodatkowe sprawozdanie.

(marszałek B. Borusewicz)

Przypominam, że sprawozdanie to zawarte jest w druku nr 13X.

Wobec przygotowania przez komisję dodatkowego sprawozdania Senat może przystąpić do trzeciego czytania projektu uchwały.

Przystępujemy do trzeciego czytania projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.

Przypominam, że zgodnie z art. 82 ust. 1 Regulaminu Senatu trzecie czytanie projektu uchwały obejmuje: przedstawienie Senatowi dodatkowego sprawozdania komisji o projekcie uchwały i głosowanie.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawczej senatora Janusza Gałkowskiego o zabranie głosu i przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Senator Janusz Gałkowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja na posiedzeniu w dniu 10 listopada 2005 r. po rozpatrzeniu przedstawionego projektu uchwały oraz wniosków zgłoszonych w toku dyskusji podczas drugiego czytania poparła poprawki drugą i trzecią i wnosi o ich przyjęcie przez Senat wraz z jednolitym projektem uchwały zawartym w druku nr 13S.

W ramach uzasadnienia tylko jedno zdanie. Dlaczego w wyniku dyskusji komisja nie zdecydowała się przyjąć tej pierwszej poprawki? Otóż komisja stwierdziła, iż sformułowanie „wojny, powstania” bez wymieniających konkretnych powstań z tego pierwszego okresu po utracie niepodległości, bez wskazywania konkretnych wydarzeń, będzie najlepszym sformułowaniem. Sformułowanie „powstaniach wielkopolskim, śląskich” dotyczy zaś bezpośrednio, można powiedzieć, odzyskania niepodległości, dlatego te powstania zostały wyraźnie wymienione.

To tyle, dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Zgodnie z art. 82 ust. 3 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do głosowania senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawcy i wnioskodawcy w związku z przedstawionym dodatkowym sprawozdaniem.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zadać takie pytanie? Nie.

Wobec tego zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 2 Regulaminu Senatu przystępujemy do głosowania w sprawie projektu uchwały w sprawie uczczenia

przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.

Przypominam, że zestawienie wniosków zgłoszonych w trakcie drugiego czytania zostało przedstawione w druku nr 13X.

Przypominam, że Komisja Ustawodawcza po rozpatrzeniu przedstawionego projektu uchwały oraz wniosków zgłoszonych w toku dyskusji podczas drugiego czytania poparła poprawki drugą i trzecią i wnosi o ich przyjęcie przez Senat wraz z jednolitym projektem uchwały zawartym w druku nr 13S.

Informuję, że zgodnie z art. 82 ust. 6 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostaną przeprowadzone głosowania nad poprawkami zawartymi w druku nr 13X, a następnie nad przyjęciem projektu uchwały w całości, w brzmieniu zaproponowanym przez komisję, z ewentualnymi zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi przez senatora wnioskodawcę Ryszarda Bendera wnioskami o wprowadzenie poprawek do projektu uchwały, zawartymi w druku nr 13X.

W akapicie drugim w zdaniu pierwszym po wyrazie „powstania” dodaje się wyrazy: „od kościuszkowskiego po styczniowe”. Poprawka pierwsza wskazuje na okres walk o odzyskanie przez Polskę niepodległości od powstania kościuszkowskiego do powstania styczniowego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za, proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw, proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto wstrzymał się od głosu, proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 69 obecnych senatorów 26 głosowało za, 31 – przeciw, 12 się wstrzymało. **(Głosowanie nr 11)**

Poprawka została odrzucona.

W akapicie piątym po wyrazach „Ignacego Paderewskiego” dodaje się wyrazy „Wojciecha Korfantego”. Tak więc w poprawce drugiej wymienia się Wojciecha Korfantego wśród bohaterów walki o niepodległość Polski.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za, proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw, proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto wstrzymał się od głosu, proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 69 obecnych senatorów 67 głosowało za, nikt nie był przeciw, 2 wstrzymało się od głosu.

(Głosowanie nr 12)

Poprawka została przyjęta.

(marszałek B. Borusewicz)

Poprawka trzecia: w akapicie piątym przed wyrazami „i setek tysięcy” dodaje się wyrazy „Wincentego Witosa”. Tak więc w poprawce trzeciej wymienia się Wincentego Witosa wśród bohaterów walki o niepodległość Polski.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za, proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw, proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 69 obecnych senatorów 62 głosowało za, 4 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (Głosowanie nr 13)

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości w całości, w brzmieniu zaproponowanym przez komisję, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

(Oklaski)

Proszę pozwolić mi... Proszę jeszcze pozwolić podać... Powrócimy jeszcze do wyników głosowania, bo jeszcze ich nie odczytałem.

Na 69 obecnych senatorów 69 głosowało za, nikt nie był przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 14**)

Dziękuję.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.

(Głos z sali: Jeszcze...)

Aha, jeszcze pani senator.

Senator Ewa Tomaszewska:

Ja w kwestii formalnej.

Ponieważ kończy się nasze dzisiejsze obradowanie – choć nie zdążyliśmy wyczerpać porządku obrad – a dziś jest 10 listopada, chciałabym przypomnieć, że jest to data rejestracji przez Sąd Najwyższy NSZZ „Solidarność”. To dzięki przemianom ustrojowym spowodowanym przez powstanie i aktywność naszego związku doszło do przywrócenia polskiemu życiu publicznemu izby wyższej polskiego parlamentu, czyli Senatu. Chciałabym tylko, żebyśmy sobie uprzytomnili ten fakt. Wydaje mi się, że dla nas, senatorów Rzeczypospolitej Polskiej, to wydarzenie powinno być ważne. Dziękuję. (Oklaski)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Pani Senator.

Panie i Panowie Senatorowie, informuję, że marszałek Senatu zwołuje posiedzenia: Komisji Gospodarki Narodowej, Komisji Obrony Narodowej oraz Komisji Zdrowia na dzień 15 listopada na godzinę 10.00. Powtarzam: 15 listopada, wtorek.

Zarządzam przerwę w obradach do dnia 15 listopada do godziny 12.00. Dziękuję.

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 20 minut 45)

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 12 minut 01)

(Posiedzeniu przewodniczy wicemarszałek
Maciej Płażyński)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dzień dobry państwu.

Wznawiam posiedzenie.

Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydialnym. Dziękuję bardzo.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: wybór przewodniczących stałych komisji senackich.

Przypominam, że w dniu 10 listopada 2005 r. Senat wybrał przewodniczących: Komisji Kultury i Środków Przekazu, Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, Komisji Praw Człowieka i Praworządności, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, Komisji Spraw Unii Europejskiej, Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Ustawodawczej.

Informuję, że w przerwie w obradach zakończyły posiedzenia i dokonały wyboru kandydatów na swoich przewodniczących pozostałe komisje, to jest: Komisja Gospodarki Narodowej, Komisja Obrony Narodowej i Komisja Zdrowia.

Wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich zawierający projekt uchwały z nazwiskami kandydatów na przewodniczących tych komisji zawarty jest w druku nr 16.

Pragnę ponadto poinformować, że zgodnie z art. 14 ust. 2 Regulaminu Senatu ze zgłoszonymi kandydaturami zapoznał się Konwent Seniorów i zaopiniował je pozytywnie.

Proszę sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, senatora Piotra Łukasza Juliusza Andrzejewskiego, o zabranie głosu i przedstawienie wniosku komisji w sprawie wyboru przewodniczących następujących komisji senackich: Komisji Gospodarki Narodowej, Komisji Obrony Narodowej, Komisji Zdrowia. Proszę, Panie Senatorze.

Senator Piotr Andrzejewski:

Dziękuję.

Panie Marszałku, zanim przystąpię do składania sprawozdania, zgłaszam wniosek o uzu-

pełnienie porządku obrad o punkt: zmiany w składach komisji senackich, i o rozpatrzenie go jako punktu piątego, ostatniego, porządku obrad.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Czy ktoś z państwa, pań i panów senatorów, jest przeciw?

(*Głosy z sali:* Nie, nie.)

Nikt.

Przyjmujemy wniosek.

Senator Piotr Andrzejewski:

Dziękuję.

Nasz projekt uchwały zaprezentowany Senatowi zawiera druk nr 16. Jest to wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w sprawie wyboru przewodniczących komisji senackich.

Komisja proponuje Wysokiemu Senatowi podjęcie następującej uchwały.

„Art. 1. Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera: senatora Marka Waszkowiaka na przewodniczącego Komisji Gospodarki Narodowej; senatora Franciszka Adamczyka na przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej; senatora Władysława Sidorowicza na przewodniczącego Komisji Zdrowia.

Art. 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.”

Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Obecnie proszę przedstawicieli poszczególnych komisji o przedstawienie kandydatów na przewodniczących komisji.

Proszę senatora Stanisława Koguta o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senatora Marka Waszkowiaka na przewodniczącego Komisji Gospodarki Narodowej. Proszę bardzo.

Senator Stanisław Kogut:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym zarekomendować pana Marka Waszkowiaka na przewodniczącego Komisji Gospodarki Narodowej.

Pan Marek Waszkowiak urodził się w Ostrzeszowie. W 1978 r. ukończył studia chemiczne na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym na Uniwersytecie imienia Adama Mickiewicza w Poznaniu. W roku 1987 obronił doktorat z chemii w Akademii Rolniczej w Poznaniu.

W latach 1977–1990 był pracownikiem naukowym Stacji Badawczej w Koninie należącej do Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska PAN w Zabrzu. W 1990 r. podjął pracę w Akademii Rolniczej w Poznaniu. W latach 1994–1995 był dyrektorem zakładu eksportu w prywatnej firmie handlu zagranicznego Konimpex, a w latach 1995–1997 prezesem Zarządu Spółki Handlowo-Usługowej „Hutnik”. W 1997 r. jako dyrektor kierował Biurem Konińskiej Izby Gospodarczej. W latach 2001–2003 zajmował stanowisko dyrektora do spraw rynku w Energomontażu Północ.

Od roku 2001 do roku 2005 wykładał w konińskim oddziale Wyższej Szkoły Kupieckiej w Łodzi, a jednocześnie zajmował się doradztwem gospodarczym.

W latach 1990–1998, a następnie 2002–2005 był radnym Konina, pełniącym ostatnio funkcję wiceprzewodniczącego Rady Miasta w Koninie, a w latach 1990–1994 – prezydentem Konina.

W czwartej kadencji Senatu pełnił funkcję zastępcy przewodniczącego Komisji Gospodarki Narodowej oraz zastępcy Komisji Nadzwyczajnej Legislacji Europejskiej.

W latach 1987–1989 należał do Klubu Politycznego „Ład i Wolność”. Przewodniczył Miejskiemu Komitetowi Obywatelskiemu „Solidarność”, był członkiem założycielem Zjednoczonego Chrześcijaństwa Narodowego oraz członkiem rady naczelnej tej partii. Należy do NSZZ „Solidarność”.

Jest żonaty, ma troje dzieci.

Serdecznie proszę Wysoki Senat o poparcie tego kandydata na stanowisko przewodniczącego Komisji Gospodarki Narodowej. Dziękuję.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

ZChN to Zjednoczenie Chrześcijańsko-Narodowe, Panie Senatorze.

Proszę senatora Piotra Wacha o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senatora Franciszka Adamczyka na przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.

Senator Piotr Wach:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Chciałbym przedstawić kandydaturę senatora Franciszka Adamczyka na przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.

Senator Adamczyk został wybrany w okręgu wyborczym nr 13 w Nowym Sączu z ramienia Platformy Obywatelskiej.

Był posłem na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w III kadencji.

Urodził się w 1952 r. w Lipnicy Wielkiej.

Ukończył studia na Wydziale Rolniczym w Akademii Rolniczej w Krakowie. Odbył również studia podyplomowe na University of Connecticut w Hartford w Stanach Zjednoczonych.

W początkach swojej kariery pełnił szereg funkcji zawodowych związanych z rolnictwem, z produkcją rolną, zarządzaniem w zakresie rolnictwa. Był między innymi prezesem spółki Orawex działającej w branży handlowo-usługowej.

Później pojawiają się w jego życiorysie coraz bardziej znaczące funkcje społeczne, a także funkcje związane z działalnością w samorządzie regionalnym, również z ramienia Rady Europy. A więc najpierw w latach 1990–1998 był delegatem do Sejmiku Samorządowego Województwa Nowosądeckiego, radnym gminy Lipnica Wielka, radnym gminy Jabłonka, delegatem do Krajowego Sejmiku Samorządu Terytorialnego. W latach 1994–2000 był wiceprzewodniczącym Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej i, w tych samych latach, członkiem Kongresu Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy.

W latach 1997–2001 był delegatem do Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy i pełnił tam funkcję przewodniczącego Podkomisji do spraw Nagrody Europy. W latach 1999–2001 był także delegatem do Zgromadzenia Parlamentarnego Unii Zachodnioeuropejskiej.

Od roku 2001 do roku 2005 pracował jako konsul generalny i minister pełnomocny Rzeczypospolitej Polskiej w Chicago.

Jeżeli chodzi o stan rodzinny, to jest żonaty i ma trójkę dzieci.

Chciałbym powiedzieć, że Komisja Obrony Narodowej dzisiaj na swoim posiedzeniu jednogłośnie poparła kandydaturę pana senatora Franciszka Adamczyka – a była to jedyna kandydatura – postanawiając przedstawić go Wysokiemu Senatowi jako kandydata na przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana senatora Michała Okłę o zabranie głosu i przedstawienie kandydatury senatora Władysława Sidorowicza na przewodniczącego Komisji Zdrowia.

Senator Michał Okła:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić sylwetkę pana doktora Władysława Sidorowicza, członka Platformy Obywatelskiej, będącego kandydatem na przewodniczącego Komisji Zdrowia.

Pan doktor Władysław Sidorowicz urodził się 17 września 1945 r. w Wilnie. W 1946 r. jego rodzina osiedliła się we Wrocławiu. Tam skończył szkołę podstawową, liceum i Akademię Medyczną. W Akademii Medycznej studiował z przerwami, albowiem w 1968 r. został zawieszony w prawach studenta i w okresie od kwietnia do września 1968 r. uwięziony za udział w kierowaniu Międzyuczelnianym Komitetem Studenckim. Po sprawie karnej władze uczelniane wbrew prawu uniemożliwiły mu kontynuowanie studiów przez dwa lata. Akademię Medyczną ukończył w 1971 r.

W latach 1972–1975 był doktorantem Kliniki Psychiatrycznej we Wrocławiu. W 1975 r. uzyskał pierwszy stopień, a w 1979 r. drugi stopień specjalizacji z psychiatrii. Z przyczyn politycznych został usunięty z uczelni.

Pełnił funkcję kierownika Poradni Zdrowia Psychicznego i ordynatora Oddziału Dziennego Psychiatrycznego do grudnia 1981 r., kiedy to w nocy z 12 na 13 grudnia został internowany i przebywał w miejscu internowania do 14 czerwca 1982 r.

W roku 1989 uczestniczył w rozmowach Okrągłego Stołu w Zespole do spraw Zdrowia. W rządzie Jana Krzysztofa Bieleckiego był ministrem zdrowia. Następnie był dyrektorem Miejskiego Wydziału Zdrowia we Wrocławiu oraz lekarzem miejskim. Od grudnia 2002 r. pełnił funkcję dyrektora Departamentu Spraw Społecznych w Urzędzie Miejskim we Wrocławiu.

W okresie studiów był działaczem ZSP i ZMW, przewodniczył Zarządowi Uczelnianemu Akademii Medycznej. Od 1980 do 1999 r. był członkiem NSZZ „Solidarność”, gdzie był przewodniczącym komisji zakładowej, delegatem na I Zjazd Krajowy, przewodniczącym Regionalnej Komisji Koordynacyjnej Pracowników Służby Zdrowia i wiceprzewodniczącym Krajowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność”.

W latach 1983–1987 był członkiem Rady Politycznej „Solidarności Walczącej”, a w latach 1990–1992 przewodniczącym Dolnośląskiej Rady Lekarskiej.

Pan doktor Władysław Sidorowicz kierował dziewięcioma programami zdrowotnymi i w nich uczestniczył. Jest też autorem dziesięciu publikacji. Jest ponadto absolwentem wielu uczelni i szkół podyplomowych zarówno polskich, jak i zagranicznych. Otrzymał wiele nagród resortowych, z których za najważniejszą uważamy nagrodę Dwudziestopięciolecia NSZZ „Solidarność”

imienia Aliny Pieńkowskiej. Jest również przewodniczącym rady parafialnej.

Jest żonaty, ma sześcioro dzieci i czworo wnucząt.

Na posiedzeniu Komisji Zdrowia pan doktor Władysław Sidorowicz został jednogłośnie wybrany na kandydata na przewodniczącego Komisji Zdrowia i tę osobę rekomendujemy Wysokiej Izbie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z pań i panów senatorów chce zabrać głos w sprawie przedstawionych kandydat na przewodniczących komisji senackich? Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania nad wyborem przewodniczących następujących komisji senackich: Komisji Gospodarki Narodowej, Komisji Obrony Narodowej i Komisji Zdrowia.

Przypominam, że zgodnie z art. 53 ust. 6 Regulaminu Senatu głosowanie w sprawach personalnych jest tajne i odbywa się przy użyciu opieczętowanych kart do głosowania.

Przystępujemy więc do głosowania tajnego.

Głosowanie zostanie przeprowadzone w sposób analogiczny do głosowania nad dotychczas wybranymi przewodniczącymi komisji, to znaczy odrębnie nad każdym kandydatem, ale na jednej, wspólnej karcie do głosowania.

Do przeprowadzenia głosowania tajnego powołuję sekretarzy: senator Urszulę Gacek, senatora Waldemara Kraskę, senator Margaretę Budner.

Za chwilę senatorowie sekretarze wręczą państwu senatorom opieczętowane karty do głosowania tajnego. Karta zawiera nazwiska wszystkich zgłoszonych kandydatów na przewodniczących komisji.

Informuję, że na karcie do głosowania tajnego przy każdym nazwisku należy postawić tylko jeden znak „x”. Postawienie więcej niż jednego znaku „x” przy nazwisku danego kandydata spowoduje, że głos oddany na tego kandydata będzie uznany za głos nieważny. Niepostawienie żadnego znaku „x” przy nazwisku kandydata oznacza wstrzymanie się od głosu.

Przypominam, że po wypełnieniu kart do głosowania tajnego państwo senatorowie w kolejności alfabetycznej będą wrzucać te karty do urny. Następnie zostanie zarządzona przerwa w obradach, w trakcie której powołani do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze dokonają obliczenia głosów oraz sporządzą protokół głosowania tajnego.

Proszę senatorów sekretarzy o rozdanie kart do głosowania, a państwa senatorów o wypełnienie tych kart.

Czy wszyscy państwo senatorowie otrzymali karty do głosowania tajnego? Tak.

(wicemarszałek M. Płażyński)

Proszę senator sekretarz Margaretę Budner o odczytywanie kolejno nazwisk senatorów, zaś państwa senatorów, po wyczytaniu ich nazwisk, proszę o wrzucanie do urny wypełnionych kart do głosowania tajnego.

Proszę bardzo, Pani Senator.

**Senator Sekretarz
Margareta Budner:**

Mirosław Jan Adamczak
Franciszek Adamczyk
Przemysław Józef Alexandrowicz
Piotr Łukasz Juliusz Andrzejewski
Dorota Irvina Arciszewska-Mielewczyk
Mieczysław Augustyn
Dariusz Jacek Bachalski
Ryszard Janusz Bender
Aleksander Bentkowski
Przemysław Berent
Adam Biela
Krystyna Bochenek
Piotr Marian Boroń
Bogdan Michał Borsewicz
Jarosław Marian Chmielewski
Ryszard Ciecierski
Jerzy Mieczysław Chróścikowski
Krzysztof Piotr Cugowski
Janina Fetlińska
Urszula Józefa Gacek
Janusz Piotr Gałkowski
Elżbieta Gelert
Andrzej Maria Gołaś
Jarosław Gowin
Dariusz Maciej Górecki
Ryszard Józef Górecki
Henryk Górski
Andrzej Stanisław Jaroch
Stanisław Karczewski
Andrzej Jerzy Kawecki
Stanisław Kogut
Bronisław Jan Korfanty
Waldemar Jerzy Kraska
Janusz Kubiak
Anna Maria Kurska
Kazimierz Julian Kutz
Jarosław Waclaw Lasecki
Ryszard Antoni Legutko
Tadeusz Stefan Lewandowski
Bogdan Lisiecki
Roman Edward Ludwiczuk
Andrzej Łuczycki
Józef Mikołaj Łyczak
Włodzimierz Łyczewek
Tadeusz Maćkała
Adam Massalski
Mieczysław Stanisław Maziarz
Andrzej Tadeusz Mazurkiewicz

Paweł Michalak
Marian Miłek
Tomasz Wojciech Misiak
Antoni Andrzej Motyczka
Stefan Konstanty Niesiołowski
Mirosława Nykiel
Michał Okła
Władysław Ortyl
Andrzej Owczarek
Maria Pańczyk-Pozdziej
Andrzej Person
Krzysztof Marek Piesiewicz
Stanisław Piotrowicz
Maciej Płażyński
Lesław Paweł Podkański
Krzysztof Jakub Putra
Elżbieta Rafalska
Zbigniew Włodzimierz Rau
Marek Dariusz Rocki
Zbigniew Romaszewski
Jadwiga Julia Rudnicka
Czesław Rybka
Czesław Wincenty Ryszka
Sławomir Sadowski
Jacek Sauk
Władysław Sidorowicz
Radosław Tomasz Sikorski
Robert Maciej Smoktunowicz
Jan Szafraniec
Zbigniew Marian Szaleniec
Jerzy Szmit
Antoni Szymański
Jerzy Marek Szymura
Mieczysław Szyszka
Rafał Józef Ślusarz
Ewa Tomaszewska
Zbigniew Andrzej Trybuła
Piotr Wach
Marek Waszkowiak
Kazimierz Wiatr
Roman Władysław Wierzbicki
Elżbieta Węcławska-Sauk
Mariusz Sebastian Witczak
Edmund Kazimierz Wittbrodt
Michał Józef Wojtczak
Jacek Władysław Włosowicz
Ludwik Zalewski
Piotr Benedykt Zientarski
Marek Ziółkowski
Kosma Tadeusz Złotowski
Czesław Marek Żelichowski

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Czy wszyscy państwo senatorowie oddali głosy?
Dziękuję.

Proszę pana senatora sekretarza o przeczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Waldemar Kraska:

Są dwa komunikaty.

Posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich odbędzie się w dniu dzisiejszym zaraz po ogłoszeniu przerwy w sali obrad plenarnych.

I drugi komunikat. Bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w sali nr 217 odbędzie się posiedzenie Klubu Prawo i Sprawiedliwość.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Proszę senatorów sekretarzy o obliczenie głosów i sporządzenie protokołu głosowania tajnego.

Zarządzam przerwę w obradach do godziny 12.45.

Dziękuję bardzo.

(Przerwa w obradach od godziny 12 minut 22 do godziny 12 minut 50)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Wznawiam obrady.

Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydalnym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: wybór przewodniczących stałych komisji senackich.

Przypominam, że powołani do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze zakończyli obliczanie głosów i sporządzili protokół głosowania tajnego.

Ogłaszam wyniki głosowania tajnego nad wyborem przewodniczących komisji senackich.

„Protokół głosowania tajnego z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie wyboru przewodniczących komisji senackich.

Powołani przez marszałka Senatu do przeprowadzenia głosowania tajnego sekretarze: senator Urszula Gacek, senator Margareta Budner, senator Waldemar Kraska, stwierdzają, że w głosowaniu tajnym:

— nad wyborem senatora Marka Waszkowika na przewodniczącego Komisji Gospodarki Narodowej oddano głosów 86, głosów nieważnych nie było, za głosowało 84 senatorów, przeciw – 2;

— nad wyborem senatora Franciszka Adamczyka na przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej oddano głosów 86, głosów nieważnych nie było, za głosowało 82, przeciw głosowało 3 senatorów...

(Głosy z sali: 1 się wstrzymał.)

... i 1 się wstrzymał od głosu;

— nad wyborem senatora Władysława Sidorowicza na przewodniczącego Komisji Zdrowia oddano głosów 86, głosów nieważnych nie było, za głosowało 84, przeciw głosowało 2 senatorów.”

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie wyboru przewodniczących następujących komisji senackich: Komisji Gospodarki Narodowej, Komisji Obrony Narodowej i Komisji Zdrowia.

Proszę teraz o podejście do stołu prezydalnego wybranych w dniu dzisiejszym przewodniczących komisji senackich... *(oklaski)* ...a pana marszałka Borusewicza proszę o wręczenie uchwał.

Dziękuję bardzo, gratuluję.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: zmiany w składach komisji senackich.

Przypominam, że wnioski Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w tych sprawach zawarte są w drukach nr 17 i 18.

Proszę sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, senatora Piotra Łukasza Juliusza Andrzejewskiego, o zabranie głosu i przedstawienie wniosków komisji.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Piotr Andrzejewski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich proponuje podjęcie następującej uchwały w sprawie zmian w składach komisji senackich.

„Art. 1. Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, odwołuje: senator Annę Kurską z Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, senatora Roberta Smoktunowicza z Komisji Ustawodawczej, senatora Antoniego Szymańskiego z Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich.

Art. 2. Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera: senator Annę Kurską do Komisji Praw Człowieka i Praworządności, senatora Roberta Smoktunowicza do Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

Art. 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.”

Przypomnę, że senator Antoni Szymański objął z woli Wysokiej Izby przewodnictwo Komisji Rodziny i Polityki Społecznej.

Druga uchwała, przedstawiona w druku nr 18, jest związana z wybraniem członkostwa w komisji przez senatora Ryszarda Ciecierskiego. Proponujemy, aby Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybrał senatora Ryszarda Ciecierskiego do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz do Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tych sprawach? Nie widzę chętnych.

Przystępujemy zatem do głosowania nad przedstawionymi przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektami uchwał.

W pierwszej kolejności będziemy głosować nad projektem uchwały przedstawionym w druku senackim nr 17, a następnie nad projektem uchwały w druku nr 18.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektem uchwały w sprawie zmian w składach komisji, druk nr 17.

Proszę o naciśnięcie przycisku „obecny”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 86 obecnych senatorów 86 było za. (**Głosowanie nr 15**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie zmian w składach komisji senackich.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektem uchwały w sprawie zmian w składach komisji senackich, druk nr 18.

Proszę o naciśnięcie przycisku „obecny”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały, proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw, proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu, proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 82 było za. (**Głosowanie nr 16**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie zmian w składach komisji senackich.

Informuję, że porządek obrad drugiego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Przypominam, że zgodnie z art. 49 ust. 2 Regulaminu Senatu oświadczenia nie mogą trwać dłużej niż pięć minut. Przedmiotem oświadczenia mogą być sprawy związane z wykonywaniem mandatu, przy czym nie może ono dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia. Nad oświadczeniami senatorskimi nie przeprowadza się dyskusji.

Nie ma żadnych komunikatów?

(*Głos z sali: Jest komunikat.*)

Przypominam państwu senatorom, że zgodnie z art. 49 ust. 2a Regulaminu Senatu marszałek odmówi przyjęcia niewy ogłoszonych oświadczeń, których treści nie można ustalić lub których wygłoszenie przez senatora nie byłoby możliwe w przysługującym mu na to czasie, czyli w ciągu pięciu minut.

Może jeszcze komunikat, żebyście państwo go wysłuchali w całości, a później będą oświadczenia. Proszę bardzo.

**Senator Sekretarz
Waldemar Kraska:**

Uprzejmie informuję, iż marszałek Senatu zwołuje posiedzenie Prezydium Senatu w dniu 15 listopada 2005 r., pół godziny po zakończeniu drugiego posiedzenia Senatu.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

O wygłoszenie swojego oświadczenia proszę panią senator Ewę Tomaszewską.

Senator Ewa Tomaszewska:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mija dziesięć lat funkcjonowania urzędu rzecznika ubezpieczonych. Urząd zajmuje się ochroną praw ubezpieczonych poprzez działania interwencyjne, edukacyjno-informacyjne i współudział w tworzeniu prawa ubezpieczeniowego.

W ubiegłym tygodniu, 9 listopada bieżącego roku, odbyła się międzynarodowa konferencja podsumowująca ten etap prac urzędu pod kątem ochrony praw konsumenckich. Mam nadzieję, że nie wykroczę poza przyjęte obyczaje, jeśli w imieniu państwa senatorów tą drogą podziękuję panu rzecznikowi ubezpieczonych i wszystkim pracownikom urzędu za ich ważną społecznie pracę. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze dwa komunikaty.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

**Senator Sekretarz
Waldemar Kraska:**

Posiedzenie Komisji Praw Człowieka i Praworządności odbędzie się bezpośrednio po zakończeniu obrad Senatu w sali nr 101. Porządek obrad: wybór zastępcy przewodniczącego komisji i sprawy organizacyjne.

(senator sekretarz W. Kraska)

Posiedzenie Komisji Rodziny i Polityki Społecznej poświęcone wyborowi zastępcy przewodniczącego komisji odbędzie się bezpośrednio po zakończeniu obrad Senatu w sali nr 176.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

O wygłoszenie oświadczenia proszę pana senatora Jerzego Szmita.

Senator Jerzy Szmit:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Wyrażam swój sprzeciw i oburzenie w związku z uchynieniem przez wojewodę warmińsko-mazurskiego rozporządzeń w sprawie planów ochrony czterech parków krajobrazowych: Mazurskiego Parku Krajobrazowego, Parku Krajobrazowego Wzgórz Dylewskich, Parku Krajobrazowego Pojezierza Iławskiego i Parku Krajobrazowego Wysoczyzny Elbląskiej.

Parki krajobrazowe Warmii i Mazur są bardzo ważnymi i cenionymi obszarami chronionymi, będącymi wizytówką naszego regionu, Polski i Europy. Wymagają zatem troski i opieki ze strony administracji samorządowej i rządowej. Należy również wspierać wielopokoleniową walkę o zachowanie bogactwa przyrody Warmii i Mazur.

W rozmowie telefonicznej pan wojewoda wyjaśnił, że jego decyzja wynika z wymogów prawa określonych w nowej ustawie regulującej sprawę ochrony środowiska oraz z nacisków ze strony poprzedniego kierownictwa MSWiA oraz Ministerstwa Ochrony Środowiska. Przyznał jednocześnie, że wymienione obszary straciły tym samym dodatkową ochronę, której zapewnienie było jednym z fundamentalnych celów powołania parków krajobrazowych.

Z drugiej strony wiadomo, że istnieje ogromna presja ze strony osób, które wykupiły wiele cennych obszarów Warmii oraz Mazur i od dawna usilnie zabiegają o możliwość bardzo intensywnego inwestowania, jednak w myśl prawa, które nie obejmuje dotychczasowych wymagań ochronnych.

Wymienione decyzje, podjęte przez wojewodę warmińsko-mazurskiego, stworzyły właśnie taką sytuację. Możemy zatem mówić o bardzo poważnym zagrożeniu, jakiemu podlegają obecnie obszary wymienionych parków krajobrazowych. Wskazuje na to dotychczasowa praktyka oraz fakt, że opracowanie nowych planów będzie wymagało znaczących nakładów finansowych i czasu. Wynika to ze skomplikowanej procedury opracowania nowych planów ochrony. W tej sytuacji możemy mówić o bardzo niebezpiecznych działaniach odchodzącej ekipy rządowej.

Zwracam się do właściwego pana ministra o zbadanie tej sprawy i podjęcie działań, w wyniku których opisane na wstępie obszary, wchodzące w skład wymienionych parków krajobrazowych, będą nadal podlegały stosownej ochronie. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Zbigniew Romaszewski, proszę bardzo.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Swoje oświadczenie kieruję zarówno do pana premiera, jak i do ministra skarbu.

W kwietniu bieżącego roku, w trakcie prac Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji nad nowelizacją ustawy – Prawo energetyczne, zgłosiłem poprawkę, ujętą w obecnym art. 9 lit. k, na mocy którego operatorzy systemów przesyłowych mają funkcjonować jako jednoosobowe spółki Skarbu Państwa. Poprawka miała zapewnić kontrolę państwa nad podstawową infrastrukturą związaną z bezpieczeństwem energetycznym Polski, istotną również dla prawidłowego, zgodnego z regułami Unii funkcjonowania krajowego systemu elektroenergetycznego oraz krajowego systemu gazownictwa. Ustawa wraz z tą poprawką weszła w życie z dniem 5 maja 2005 r.

Nie ulega wątpliwości, iż ta nowa norma prawna przyczyniła się w dużej mierze, między innymi, do racjonalizacji przygotowywanej przez ówczesny rząd koncepcji prywatyzacji Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa SA. To na podstawie tego artykułu ustawy część majątku przesyłowego, a ściślej mówiąc, najistotniejsze, aktywne elementy sieci, została przekazana operatorowi systemu przesyłowego, obecnie Gaz System Sp. z o.o., i tym samym wyłączona z procesu prywatyzacji.

Obecny rząd w swoich wystąpieniach programowych przykłada dużą wagę do tych problemów, eksponując zarówno potrzebę zachowania kontroli państwa nad strategicznymi systemami krajowej infrastruktury, jak również konieczność wdrożenia programu służącego zbudowaniu konkurencyjnego rynku energii elektrycznej i zdywersyfikowanego rynku gazu. Zostało to jednoznacznie przedstawione w sejmowym exposé pana premiera z 10 listopada bieżącego roku.

W pełni podzielając wskazane priorytety Rady Ministrów, powodowany troską wynikającą z zaobserwowania niezrozumiałej dla mnie opieszałości w realizacji – lub zgoła zaniechania – niezbędnych działań wymaganych znowelizowaną ustawą – Prawo energetyczne, pozwałam sobie zgłosić oświadczenie dotyczące przyczyn takiego stanu rzeczy oraz działań rządu sprzyjających

(senator Z. Romaszewski)

szybkemu urzeczywistnieniu priorytetów polityki energetycznej.

Dlatego zapytuję, po pierwsze: dlaczego do dzisiaj nie powstał operator systemu przesyłowego w elektroenergetyce zgodny z przywoływaną ustawą?

Po drugie: dlaczego Polskie Sieci Elektroenergetyczne, odpowiedzialne za powstanie operatora, będące stuprocentową spółką Skarbu Państwa, przez pół roku nie realizują ustawy i dlaczego minister skarbu na to nie reaguje?

Po trzecie: dlaczego Polskie Sieci Energetyczne SA, tworząc u siebie spółkę córkę, operatora systemu przesyłowego, wbrew jednoznacznym zapisom ustawowym nie przekazały tej spółce majątku sieciowego, tworząc w ten sposób operatora nie tylko niezgodnego z ustawą, ale i w połowie fikcyjnego.

Po czwarte: dlaczego minister Skarbu Państwa, odpowiedzialny za nadzór właścicielski i za realizację zapisów ustawy – Prawo energetyczne, nie mianował do czasu przejęcia operatora pod swój bezpośredni nadzór właścicielski przedstawiciela Ministerstwa Skarbu Państwa, przewodniczącego rady nadzorczej zarówno PSE SA, jak i PSE operatora systemu przesyłowego?

Po piąte: jakie działania i w jakim czasie zamierza podjąć Rada Ministrów, pan premier osobiście, a przede wszystkim minister Skarbu Państwa, by jak najszybciej doprowadzić do sytuacji wymaganej prawem w odniesieniu do operatorów systemów przesyłowych?

Przy formułowaniu tych szczegółowych pytań nie sposób oprzeć się wrażeniu, iż wskazany przede mną przypadek niespektowania i lekceważenia prawa nie ma jednostkowego charakteru. Podobne przypadki, jak powszechnie wiadomo, występują niemal masowo tak w administracji publicznej, jak w spółkach Skarbu Państwa. Skuteczne wyeliminowanie tych sytuacji wymaga kompleksowych i szeroko zakrojonych działań, a to z kolei wymaga czasu. Jestem przekonany, iż zgodnie z zapowiedziami pana premiera rząd nie tylko wypracuje stosowne programy i mechanizmy w tym zakresie, ale będzie je także konsekwentnie realizował. Niemniej jednak każdy pozytywny przykład właściwego uporządkowania spraw będzie dodatkowo sprzyjał przywracaniu, w szerszej skali, koniecznej normalności. Dlatego też ze swojej strony, jako autor istotnego dla naszego państwa zapisu ustawowego, deklaram dalsze śledzenie biegu spraw związanych z ustawowym wypełnianiem norm zapisanych w art. 9 lit. k ustawy – Prawo energetyczne, a także swój osobisty udział w pracach z tym związanych. Wierzę też, iż moja interpelacja przysłuży się strukturalnej administracji publicznej i przedsiębiorstw nadzorowanym przez Skarb Państwa, pomoże w pogłębianiu autorefleksji nad powinnością powszechnego poszanowania prawa.

Przy formułowaniu tych szczegółowych pytań nie sposób nie postawić pytania fundamentalnego: dlaczego to Senat RP musiał w ostatniej chwili wprowadzić tę – tak ważką dla interesów Polski – poprawkę? I dlaczego narzucone tą poprawką działania, mające najwyższą rangę ustawową, nie są realizowane przez spółkę Skarbu Państwa? Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Jan Szafranec, proszę bardzo.

Senator Jan Szafranec:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Swoje oświadczenie kieruję do prezesa Rady Ministrów, pana Kazimierza Marcinkiewicza.

Otóż zwracam się do pana premiera z prośbą i jednocześnie z gorącym apelem dotyczącym poprawy infrastruktury drogowej w województwie podlaskim.

Podlaskie drogi znajdują się w fatalnym stanie, są stanowczo za wąskie i niebezpieczne. Tragedia, która wydarzyła się pod Jeżewem, w wyniku której zginęli podlascy uczniowie, unaocznia faktyczny obraz naszych dróg. Są one, niestety, nieprzystosowane do dużego natężenia ruchu samochodowego i ciężarowego. Wiedzą to najlepiej mieszkańcy tamtych miejscowości, którzy na co dzień muszą zmagać się z tym problemem.

W trosce o życie i bezpieczeństwo Podlasia oraz wszystkich uczestników ruchu drogowego zainicjowana została przez tutejsze media akcja zbierania podpisów pod petycją w sprawie zapewnienia odpowiednich funduszy na budowę drugiej jezdni do Jeżewa i obwodnicy Zambrowa, obwodnic Augustowa i Wasilkowa, a także w sprawie przyspieszenia prac nad budową drogi ekspresowej Warszawa – Białystok – Budzisko. To są najbardziej pilne postulaty.

Popierając w pełni petycję Podlasiaków kierowaną do pana premiera, zwracam się ponownie z gorącym apelem o podjęcie niezbędnych, koniecznych działań, które przyczynią się do poprawy bezpieczeństwa podlaskich dróg. Z wyrazami szacunku... Dziękuję bardzo. (Oklaski)

(Głos z sali: Brawo.)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Mieczysław Augustyn.

Senator Mieczysław Augustyn:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Moje oświadczenie kieruję do ministra spraw zagranicznych. Dotyczy ono przywrócenia pol-

(senator M. Augustyn)

skiego obywatelstwa Polakom żyjącym w Niemczech, mającym status bezpaństwowców.

W związku z sygnałami o krzywdzie, jaka dzieje się tej grupie Polaków żyjących w Niemczech, a określonych jako bezpaństwowcy, zwracam się do ministra spraw zagranicznych, a także do polskich służb konsularnych w Niemczech, do Wspólnoty Polskiej i senackiej Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą o działania zmierzające do przywrócenia niemieckim dipisom polskiego pochodzenia należnych im praw, w tym zniesienia obowiązku opłacania przez nich wizy do Polski.

Historia osób zainteresowanych rozwiązaniem tego problemu jest bardzo dramatyczna. W czasie drugiej wojny światowej zostali oni wywiezieni na przymusowe roboty do Niemiec, głównie z terenów kresów wschodnich. Po wojnie często nie mieli gdzie i do kogo wracać. Ich dokumenty zaginęły, pozostali więc na terenie Niemiec. Alianci sklasyfikowali ich jako bezpaństwowców, czyli obcokrajowców pozbawionych ojczyzny. Ludzie ci mają takie wpisy w paszportach. Przez władze niemieckie traktowani są jako bezpaństwowcy pochodzenia polskiego, natomiast przez władze polskie jako obcokrajowcy. Są to często członkowie Związku Polaków „Rodło” i Związku Polaków „Zgoda”. Przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej przynależność do polskich organizacji wiązała się z ulgami w opłatach paszportowych przy wyjeździe do Polski. Obecnie – w sytuacji, gdy nawet Niemcy wjeżdza-

ją do Polski bez wiz – polscy bezpaństwowcy muszą płacić za wizę. Na dodatek za czasów PRL płacili, w przeliczeniu, jedynie 12 euro, a dziś – 109.

Wydaje się bezsporne, że polskie władze powinny jak najszybciej rozwiązać problem malejącej ciągle grupy sędziwych polskich bezpaństwowców w Niemczech. To nie jest kwestia ekonomiczna ani humanitarna. Chodzi o godność tych Polaków, którzy słusznie czują się nie tylko poszkodowani, ale także poniżeni. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Lista senatorów zapisanych do złożenia oświadczenia została wyczerpana.

Informuję, że następujący senatorowie złożyli swoje oświadczenia do protokołu: pan senator Roman Ludwiczuk, pan senator Jarosław Lasacki, pan senator Stanisław Kogut, pan senator Adam Biela oraz wspólnie senatorowie Adam Biela i Czesław Ryszka*.

Informuję, że protokół drugiego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej szóstej kadencji, zgodnie z art. 39 ust. 3 Regulaminu Senatu, zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, w pokoju nr 255.

Zamykam drugie posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej szóstej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 13 minut 11)

* Oświadczenia złożone do protokołu – w załączeniu.

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1 M.J. Adamczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 F. Adamczyk	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+
3 P.J. Alexandrowicz	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
4 P.Ł. Andrzejewski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
5 D. Arciszewska-Mielewczyk	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
6 M. Augustyn	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+
7 D.J. Bachalski	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
8 R.J. Bender	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
9 A. Bentkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 P. Berent	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
11 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	?	+	+	+	+	+
13 P.M. Boroń	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+
14 B.M. Borusewicz	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 M. Budner	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 J.M. Chmielewski	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	?	?	-	+	+	+
17 J.M. Chróścikowski	.	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
18 R. Ciecierski	+	+
19 K.P. Cugowski	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
20 J. Fetlińska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 U.J. Gacek	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	?	+	+	+	+	.
22 J.P. Gałkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 E. Gelert	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
24 A.M. Gołaś	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+
25 J. Gowin	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
26 D.M. Górecki	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	-	+	-	+	.	.
28 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 A.S. Jaroch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
30 S. Karczewski	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 A.J. Kawecki	.	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
32 S. Kogut	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+
33 B.J. Korfanty	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
34 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 J. Kubiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 A.M. Kurska	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+
37 K.J. Kutz	+	-	+	+	+	+	+
38 J.W. Lasecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	.	.
39 R.A. Legutko	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 T.S. Lewandowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
41 B. Lisiecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
42 R.E. Ludwiczuk	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+
43 A. Łuczycki	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+	?	+	+	+
44 J.M. Łyczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 W. Łyczywek	+	-	+	+	+	+	+	-	+
46 T. Maćkała	+	-	+	+	+	.	.
47 A. Massalski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
48 M.S. Maziarz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 A.T. Mazurkiewicz	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+
50 P. Michalak	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+
51 M. Miłek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
52 T.W. Misiak	+	+
53 A.A. Motyczka	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 2. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry

Art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw dotyczących nabywania własności nieruchomości – DzU z 2005 r. nr 157 poz. 1315 – przewiduje stwierdzenie prawomocnym orzeczeniem sądu, na wniosek osoby uprawnionej, naruszenia prawa pierwokupu mieszkania zakładowego lub interesu prawnego osoby uprawnionej. Postępowanie w tej sprawie jest wolne od opłat sądowych – art. 4 ust. 4. Tymczasem niektóre sądy, między innymi Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach, żądają od osób składających wnioski o stwierdzenie naruszenia prawa pierwokupu, interesu prawnego oraz ustalenie warunków wykonania tego prawa dla osoby uprawnionej opłacenia pozwu niemalą kwotą w terminie siedmiu dni „pod rygorem zwrotu pozwu”. Postępowanie takie nie jest zgodne ani z obowiązującymi przepisami art. 4 ustawy, ani też z intencjami wnioskodawców w Senacie, ustawa ta została bowiem uchwalona właśnie z inicjatywy Senatu RP.

W związku z tym bardzo proszę o podjęcie stosownych kroków, które pomogłyby zapobiec pobieraniu opłat przez sądy w sytuacji składania przez osoby zainteresowane pozwów-wniosków o stwierdzenie naruszenia prawa pierwokupu, interesu prawnego oraz ustalenie warunków wykonania tego prawa dla osób uprawnionych.

Adam Biela

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę oraz senatora Czesława Ryszkę

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry

Sprawa dotyczy refundacji kosztów utworzenia i utrzymania czterech stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych przez ZW Fabex Marian Honkisz w Kozach koło Bielska Białej.

Sąd Okręgowy w Bielsku Białej wyrokiem z dnia 16 czerwca 2005 r., sygn. akt: IC 180/04, oddalił powództwo oraz odstąpił od obciążenia powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu. Jako uzasadnienie takiego rozstrzygnięcia sąd pierwszej instancji przyjął, że powód nie udokumentował wydatkowania kwoty na utworzenie nowych miejsc pracy oraz wynagrodzenia wypłaconego osobom niepełnosprawnym.

Tymczasem w apelacji skierowanej do sądu apelacyjnego powód wskazał, iż, po pierwsze, nie wyjaśniono w toku postępowania sądu pierwszej instancji wszystkich okoliczności faktycznych mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy; po drugie, naruszono prawo materialne na skutek błędnej wykładni §9 rozporządzenia ministra pracy i polityki socjalnej z dnia 25 czerwca 1998 r. przez przyjęcie, że zwrotowi mogą podlegać koszty poniesione przez pracodawcę na zakup środków trwałych stanowiących bezpośrednio wyposażenie nowych lub przystosowanych stanowisk pracy, warunkujących wykonawstwo powierzonych – zgodnie z kwalifikacjami osoby niepełnosprawnej – czynności, po udokumentowaniu zakupu w formie dowodów wpłaty, a nie, jak brzmi zapis §9 rozporządzenia, „w formie rachunku, faktury lub dowodów wpłaty”. Wnoszący apelację wykazuje się odpowiednimi dokumentami księgowymi w przedmiotowej sprawie. Aktualnie toczy się postępowanie apelacyjne w tej sprawie – sygn. akt: IACA 1697/05.

Według naszego rozeznania naruszono faktycznie prawo do refundacji kosztów przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą. Sądy powinny raczej sprzyjać i zachęcać przedsiębiorców do aktywności zgodnej z prawem, a nie zniechęcać ich.

W tej sytuacji bardzo prosimy o objęcie nadzorem przedmiotowej sprawy.

Z wyrazami poważania
Adam Biela
Czesław Ryszka

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę oraz senatora Czesława Ryszkę

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry oraz ministra spraw wewnętrznych i administracji Ludwika Dorna

Państwo Urszula i Marian H., zamieszkali w miejscowości Kozy koło Bielska Białej, złożyli do wojewody śląskiego w dniu 26.04.2005 r. wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji pozwolenia na budowę pawilonu wystawowego sprzedaży samochodów wydanej przez ówczesnego kierownika Urzędu Rejonowego w Bielsku Białej w dniu 30.05.1996 r. (AUN 7351/D/27/96/Prz) na podstawie art. 156 §1 pkt 5, 6, 7 k.p.a., uchylonej w dniu 30.04.1999 r. decyzją starosty bielskiego (nr ZR-B 7351/D/14/99), a utrzymanej w mocy decyzją wojewody śląskiego z dnia 28.06.1999 r. (AG/B.Y-1/7356/97/99).

Wnioskodawcy na podstawie przepisów art. 157 §2 k.p.a. wnoszą o wznowienie postępowania i stwierdzenie nieważności decyzji pozwolenia na budowę pawilonu wystawowego sprzedaży samochodów w momencie jej wydania i uprawomocnienia. W uzasadnieniu swojego wniosku podają oni następujące przyczyny.

Po pierwsze, decyzja Urzędu Rejonowego w Bielsku Białej z dnia 30.05.1996 r. (AUN 7351/D/27/96/Prz) została wydana nieważnie z powodu pominięcia w postępowaniu strony, to jest pani Doroty Ducinowskiej, której posesja graniczy od strony zachodniej z posesją inwestora, i która bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu, czym naruszono art. 156 §1 pkt 5 i 7.

Po drugie, decyzja ta, zatwierdzająca projekt budowy opracowany na podstawie podkładów geodezyjnych uzgodnionych z właścicielami podziemnych kabli, jest niewykonalna ze względu na odmienny niż na podkładach mapowych rzeczywisty przebieg podziemnych kabli wytyczony w terenie przez pracowników Zakładów Energetycznych oraz Telekomunikacji Polskiej.

Po trzecie, wyszły na jaw istotne okoliczności towarzyszące procesowi wydawania przedmiotowej decyzji oraz personalna zbieżność w późniejszych działaniach: kierownika Urzędu Rejonowego, a następnie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Wojewoda śląski decyzją z dnia 23.05.2005 r. (RR/B-AB/HB/7111/68/05) odmówił wszczęcia postępowania w tej sprawie, zaś Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, przekazując odpowiedź na otrzymaną w dniu 22.08.2005 r. skargę państwa Honkisz w związku ze swoją decyzją z dnia 26.07.2005 r. (OR/ORZ/ARC/711,1696/05), przedstawił Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie, pismem z dnia 12.09.2005 r., wniosek o oddalenie ich skargi.

W naszym przekonaniu zarówno wojewoda śląski, jak i Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego wydając decyzję o oddaleniu skargi państwa H., nie uwzględnili wszystkich powodów podanych przez wnioskodawców. W związku z tym bardzo prosimy o skontrolowanie formalnej i merytorycznej prawidłowości podjętych decyzji oraz o objęcie nadzorem dalszego postępowania w tej sprawie.

Adam Biela
Czesław Ryszka

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Koguta

Oświadczenie skierowane do ministra transportu i budownictwa Jerzego Polaczka

Po ostatnich tragicznych wypadkach drogowych w Polsce nasz kraj zyskał miano czarnego punktu Europy. Gwałtowny przyrost liczby samochodów od 2004 r., czyli od momentu wejścia do Unii Europejskiej, kiedy sprowadzono 1,4 miliona samochodów, oraz wzrost liczby przewozów towarowych – szacuje się, że w bieżącym roku przez nasze granice przejedzie 8 milionów tirów – bez rozbudowy istniejącej sieci drogowej oraz budowy nowych połączeń spowodował, że w Polsce na drogach ginie najwięcej ludzi w Europie. Od 1990 r. na naszych drogach zginęło sto tysięcy osób. To tak, jakby z mapy Polski zniknął Grudziądz albo Zielona Góra – napisano w „Newsweeku” (nr 41/05).

Jedną z podstawowych przyczyn tego stanu jest z pewnością brak uregulowań prawnych, które umożliwią szybką i skuteczną budowę nowej oraz przebudowę już istniejącej sieci drogowej. Zmian natychmiastowych wymaga:

- a) jakość i sposób wprowadzania nowych ustaw, rozporządzeń, wytycznych i zaleceń;
- b) podejście do problemu pozyskania terenu;
- c) kodeks postępowania administracyjnego, w zakresie prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach budowy i przebudowy dróg;
- d) ustalenie jasnych i precyzyjnych zasad ochrony pasa drogowego w związku z przebudową drogi;
- e) ustawa – Prawo zamówień publicznych, w zakresie przyspieszenia i uproszczenia procedury.

Odnosnie do pktu a:

Od 1 stycznia 2004 r. do dnia dzisiejszego dokonano jedenastu zmian w prawie budowlanym, weszło też w życie co najmniej dziesięć rozporządzeń oraz nowa ustawa – Prawo ochrony środowiska, które to akty prawne znacznie hamują przygotowanie inwestycji, zwłaszcza dużych, z uwagi na:

— długotrwały proces przygotowania i rozstrzygnięcia przetargu na przygotowanie lub realizację inwestycji, na przykład pojawienie się nowych uprawnień zawodowych zmienia warunki przetargu wobec personelu;

— kilkuletni proces opracowywania dokumentacji: studium wykonalności, koncepcji i dokumentacji projektowych; zmiana przepisów powoduje, że na przykład założenia przyjęte na etapie koncepcji tracą aktualność;

— wymagane na etapie zlecenia sporządzenia dokumentacji kwalifikacje w zakresie przebudowy, rozbudowy lub budowy tracą moc wraz ze zmianami definicji w prawie budowlanym;

— nieustanne zmiany kompetencji w zakresie wydawania pozwoleń na budowę i ich podział między urzędy wojewódzkie i starostwa powodują, że możliwe jest na przykład otrzymanie pozwolenia jedynie na część zadania, której nie można wykonać odrębnie.

Poważnym problemem jest również wprowadzanie zmian w przepisach, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia bądź też po upływie czternastu dni od tej daty. Duże inwestycje przygotowuje się kilka lat i każda taka zmiana, obowiązująca prawie natychmiast, już na etapie mocno zaawansowanych prac projektowych pociąga za sobą:

- zmiany przyjętych rozwiązań projektowych;
- zmiany dokonanych uzgodnień, decyzji, opinii;
- zmiany w obszarze zajęcia terenu, które powodują, że dokonuje się na przykład dwukrotnie wykupu terenu od jednej osoby i ponosi niepotrzebne koszty notarialne itp.

Odnosnie do pktu b:

Obowiązujące zasady ochrony własności prywatnej powodują, że nie sposób szybko uzyskać prawa dysponowania terenem, zwłaszcza wobec nieuregulowania stanu prawnego nieruchomości, konfliktów rodzinnych i innych trudności związanych z odmową zgody na sprzedaż, wycofaniem się właścicieli z wyrażanej zgody itd. Konsekwencje tych problemów są identyczne jak w pktcie a i dotyczą wszystkich większych inwestycji.

Odnosnie do pktu c:

Kodeks postępowania administracyjnego przewiduje, że na wydanie opinii, decyzji administracyjnej organ prowadzący ma jeden miesiąc, a w skomplikowanych sprawach – dwa miesiące. Z tego terminu wyłącza się czas niezbędny na pozyskanie odpowiednich opinii i uzgodnień. W efekcie czas na wydanie decyzji ULICP w wypadku dużego zadania może wynieść na przykład dwa lata, a postępowanie odwoławcze może wydłużyć ten okres jeszcze o rok. Ponadto większość opinii i uzgodnień uzyski-

wanych po wydaniu decyzji lokalizacyjnej ma roczny okres ważności, co też znacznie utrudnia przygotowanie inwestycji.

W pasie drogowym zlokalizowanych jest bardzo dużo urządzeń obcych. Każda ich przebudowa wymuszona modernizacją drogi wymaga uzgodnienia warunków przebudowy z ich zarządcami. Ponieważ zarządcami są przeważnie firmy prywatne, warunki przebudowy sprowadzają się często do prób modernizacji własnych sieci za cudze pieniądze. Nowelizacją ustawy o drogach publicznych próbowano ten problem rozwiązać, ale nowe przepisy dotyczą tylko sieci, co do których wydano decyzję administracyjną o ich lokalizacji w pasie drogowym, nie dotyczą zaś urządzeń zlokalizowanych bez decyzji administracyjnych, a jedynie na podstawie zgody bądź pozwolenia, a takich właśnie przypadków jest większość. Często z tego powodu koszt inwestycji wzrasta dwukrotnie.

Oдноśnie do pktu e:

Ustawa – Prawo zamówień publicznych nie uwzględnia specyfiki dużych liniowych zadań inwestycyjnych o bardzo obszernej i skomplikowanej dokumentacji. W chwili obecnej, z uwagi na tragiczny bilans wypadków drogowych oraz wieloletnie zapóźnienia w inwestycjach drogowych, powinna powstać nowa ustawa – Prawo inwestycyjne dla rozwoju drogownictwa, która dotyczyłaby budowy, przebudowy i rozbudowy dróg publicznych. Jej zakres zbliżony byłby do specustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r., z tym że:

— dotyczyłaby ona wszystkich dróg publicznych;

— opierałaby się na doświadczeniach ze stosowaniem specustawy w odniesieniu do dróg krajowych w czasie nie dłuższym niż trzy lata.

Ustawa ta powinna obejmować wszystkie zagadnienia związane z drogownictwem, od fazy projektowania poprzez pozyskanie terenu, uzyskanie pozwolenia na budowę, zamówienia publiczne, realizację, aż po oddanie do użytkowania, powinna ponadto obowiązywać określony czas, na przykład do 2015 r., to jest do zakończenia kolejnego etapu wykorzystania środków unijnych.

Każde „poprawianie” licznych obowiązujących ustaw spowoduje, że będzie między nimi coraz więcej niespójności, a praca drogowców będzie podlegała na ich wyjaśnieniu i ciągłym przygotowywaniu inwestycji.

Przykładowe problemy i proponowane sposoby ich rozwiązania.

1. Uprawnienia budowlane.

Należałoby rozważyć możliwość nadawania uprawnień firmom. Uprawnienia te przyznawano by równoległe z uprawnieniami nadawanymi osobom. Sprawą firmy byłoby zatrudnienie osób o odpowiedniej wiedzy i doświadczeniu. Odpowiedzialność zawodowa mogłaby wtedy spoczywać również na firmach, które mogłyby upoważniać konkretnych pracowników nieposiadających uprawnień do podpisywania projektów, dokonywania wpisów do dziennika budowy itd. Sposób nadawania tych uprawnień: firma musiałaby się wykazać na przykład dziesięcioletnim doświadczeniem w wykonawstwie danego typu robót jako główny wykonawca bądź podwykonawca, potwierdzonym referencjami.

2. Ważność pozwolenia na budowę i innych decyzji administracyjnych oraz uzgodnień i pozwoleń.

Pozwolenie na budowę powinno być ważne przez pięć lat ze względu na okres gromadzenia środków finansowych na realizację inwestycji. Pozostałe decyzje administracyjne, pozwolenia i uzgodnienia miałyby minimalny termin ważności trzech lat.

3. Zajęcie terenu pod inwestycje drogowe.

Po otrzymaniu propozycji wykupu właściciel terenu miałby miesiąc na określenie swojego stanowiska. W przypadku odmowy bądź braku pisemnego stanowiska w tej sprawie zajęcie terenu pod inwestycję następowaloby z mocy prawa. Właścicielowi przysługiwałoby bezpłatne postępowanie sądowe, które określiłoby warunki zapłaty czy też innej rekompensaty za teren. W przypadku podjęcia przez właściciela działki negocjacji cenowych, inwestor drogowy miałby trzy miesiące na wspólne ustalenie ceny, przewidujące dwie dodatkowe propozycje. W przypadku braku porozumienia w tym terminie co do ceny gruntu, następowaloby zajęcie terenu, a właścicielowi przysługiwałoby bezpłatne postępowanie sądowe. W wypadku niemożności ustalenia właścicieli bądź złożenia im oferty cenowej, zajęcie terenu następowaloby po miesiącu od daty zwrotki propozycji wykupu. Właścicielowi przysługiwałoby również bezpłatne postępowanie sądowe.

4. Usytuowanie zapisów o ochronie środowiska w takim kontekście, aby wyeliminować świadome działania szkodzące środowisku, a nie tak jak obecnie, w sposób uniemożliwiający faktyczne przygotowanie i realizację zadań. Absolutnie błędną i szkodliwą gospodarczo była decyzja o uspołecznieniu procesów inwestycyjnych.

5. Konieczne dla poprawy funkcjonowania ustawy – Prawo zamówień publicznych wydaje się na przykład uporządkowanie terminów proceduralnych, między innymi skrócenie terminów na udzielenie odpowiedzi, protest i odwołanie oraz obwarowanie terminów dostarczenia wyroków arbitrażu, uniezwolnienie zmiany warunków udziału w postępowaniu oraz kryteriów wyboru wykonawcy na etapie przed otwarciem ofert, a w przypadku ujawnienia błędów proceduralnych zniesienie konieczności uniezwolnienia postępowania, ujednoczenie interpretacji zapisów ustawy pod kątem sprzecznych wyroków

arbitrów, wprowadzenie mechanizmu chroniącego system zamówień przed nadużywaniem środków ochrony prawnej wykonawców poprzez zróżnicowanie kwot wpisów w zależności od wartości zamówienia, wprowadzenie w sposób jednoznaczny rezerwy kontraktowej, prawa do zmian koniecznych, skrócenia terminów składania ofert i wiele, wiele innych zmian.

Stanisław Kogut

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Koguta

Oświadczenie skierowane do prezesa Urzędu Zamówień Publicznych Tomasza Czajkowskiego

Obecna ustawa o zamówieniach publicznych naraża zamawiającego na przeciągające się odwołania, jeśli nie wybierze on najtańszego wykonawcy. W efekcie do przetargów stają firmy, które nie płacą za towary innym firmom, ludziom płacą po 3 zł za godzinę, oszukują na jakości materiałów, dlatego że muszą wyjść na swoje, bo przecież dały niską cenę. Według obecnego prawa nie można ich wykluczyć z kolejnego przetargu. A jak przyjdą duże roboty – kanalizacje, wodociągi – gdzie będzie się liczył efekt ekologiczny, samorządy będą bankrutować jeden po drugim. No chyba, że o to w Polsce chodzi.

Należy zmienić ustawę o zamówieniach publicznych w ten sposób, żeby zamawiający mógł wykluczyć z przetargu firmę wpisaną na publiczną czarną listę niesolidnych wykonawców w innych przetargach.

Z wyrazami szacunku
Stanisław Kogut

Oświadczenie złożone przez senatora Jarosława Laseckiego

Oświadczenie skierowane do minister finansów Teresy Lubiąskiej

Szanowna Pani Minister!

1 stycznia 2004 r. wprowadzona została zmiana ustawy o urzędach i izbach skarbowych (tekst jednolity z 2004 r., DzU nr 121 poz. 1267 z późniejszymi zmianami). Powołano dwadzieścia nowych wyspecjalizowanych urzędów skarbowych, których zadaniem jest obsługa wybranej kategorii podatników.

Do grona przedsiębiorców, co do których zmieniono właściwość urzędów skarbowych, zgodnie z art. 5 ust. 9b ustawy o urzędach i izbach skarbowych, zaliczamy:

- 1) podatkowe grupy kapitałowe;
- 2) banki;
- 3) zakłady ubezpieczeń;
- 4) jednostki działające na podstawie przepisów o publicznym obrocie papierami wartościowymi oraz przepisów o funduszach inwestycyjnych;
- 5) jednostki działające na podstawie przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 6) oddziały lub przedstawicielstwa przedsiębiorstw zagranicznych;
- 7) osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które:
 - a) w ostatnim roku podatkowym osiągnęły przychód netto, w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług o równoważności co najmniej 5 milionów euro według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na koniec roku podatkowego albo
 - b) jako rezydenci w rozumieniu przepisów prawa dewizowego biorą udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu przedsiębiorstwami położonymi za granicą lub w ich kontroli albo posiadają udział w kapitale takich przedsiębiorstw, albo
 - c) są zarządzane bezpośrednio lub pośrednio przez nierezydenta w rozumieniu przepisów prawa dewizowego lub nierezydent dysponuje co najmniej 5% głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, albo
 - d) jako rezydenci w rozumieniu przepisów prawa dewizowego jednocześnie bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu podmiotem krajowym i podmiotem zagranicznym w rozumieniu innych ustaw lub w jego kontroli albo posiadają jednocześnie udział w kapitale takich podmiotów.

Ta wprowadzona, nowa klasyfikacja podmiotów gospodarczych spowodowała kontrowersyjne zaszerzeganie wielu niewielkich przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą na terenie byłego województwa częstochowskiego, ale mających na przykład zagranicznych udziałowców z pięcioprocentowymi udziałami, do nowo powołanego wyspecjalizowanego urzędu skarbowego w Sosnowcu. Nowa klasyfikacja podmiotów tylko z pozoru dotyczy wąskiej grupy podatników. Biorąc pod uwagę fakt, że niespełnienie kryteriów nie wyłącza podatnika, od dnia dokonania zmian, z nowej właściwości urzędu skarbowego, ale że to zaszerzeganie obowiązuje jeszcze przez dłuższy okres (zgodnie z art. 5a ustawy o urzędach i izbach skarbowych), można przewidzieć, iż grono nowych podatników takiegoż urzędu skarbowego będzie się jeszcze długo zwiększać.

Powołanie Pierwszego Śląskiego Urzędu Skarbowego w Sosnowcu, obejmującego swoim zasięgiem terytorialnym powiaty: będziński, tarnogórski, zawierciański, częstochowski (miasto Częstochowa), myszkowski, lubliniecki, kłobucki, jest poważnym utrudnieniem dla przedsiębiorców. Zbyt duża odległość od firmy od miejsca właściwego urzędu skarbowego jest poważną przeszkodą w codziennym funkcjonowaniu każdej jednostki gospodarczej. Nie sprzyja to również zainteresowaniu potencjalnych inwestorów zagranicznych, którzy postrzegają taką sytuację jako niedogodną przy wyborze miejsca do inwestowania.

Czy ze względu zarówno na tak duży obszar terytorialny powiatów częstochowskiego, myszkowskiego, lublinieckiego i kłobuckiego, jak i na funkcjonowanie na tym terenie ponad czterystu firm spełniających kryteria ustawy, nie można by utworzyć na terenie miasta Częstochowy jednostki wyspecjalizowanego urzędu skarbowego obejmującego swoim zasięgiem terytorialnym wymienione powiaty? Pozwoliłoby to w znaczny sposób usprawnić pracę wielu przedsiębiorców oraz obniżyć koszty funkcjonowania firm.

Uprzejmie proszę o udzielenie szczegółowej odpowiedzi w tej sprawie.

Z poważaniem
Jarosław W. Lasecki

Oświadczenie złożone przez senatora Jarosława Laseckiego

Oświadczenie skierowane do ministra Skarbu Państwa Andrzeja Mikosza

Szanowny Panie Ministrze!

W związku ze sprzedażą Huty Częstochowa Związkowi Przemysłowemu Donbas zwracam się do Pana Ministra z zapytaniem: na co dokładnie zostaną przeznaczone pieniądze ze sprzedaży Huty Częstochowa?

Zaniepokoiły mnie informacje dotyczące uzyskanej przez Towarzystwo Finansowe „Silesia” spółka z o.o. ze sprzedaży huty kwoty kilkuset milionów złotych, która to miałaby zostać przekazana za pośrednictwem Agencji Rozwoju Przemysłu na rzecz restrukturyzacji przemysłu stoczniowego. Czy zatem środki ze sprzedaży huty w Częstochowie miałyby zostać użyte na inwestycje poza terenem regionu częstochowskiego, którego mieszkańcy musieli znosić niedogodności związane z funkcjonowaniem huty w przeszłości i znoszą je obecnie? Co stanie się ze środkami uzyskanymi ze sprzedaży Huty Częstochowa? Środki w jakiej wysokości, uzyskane ze sprzedaży Huty Częstochowa, zostaną przeznaczone na inwestycje w regionie częstochowskim?

Mam wielką nadzieję, iż Pan Minister uzna, że wszelkie wpływy z prywatyzacji Huty Częstochowa, po zostały oczywiście po spłaceniu zobowiązań wynikających z układu restrukturyzacyjnego, powinny być zainwestowane w rewitalizację terenów wokół huty, jak i w przedsięwzięcia umożliwiające tworzenie nowych miejsc pracy w Częstochowie i regionie częstochowskim.

Uprzejmie proszę o udzielenie szczegółowej odpowiedzi w tej sprawie.

Z poważaniem
Jarosław W. Lasecki

Oświadczenie złożone przez senatora Romana Ludwiczuka

Oświadczenie skierowane do ministra gospodarki Piotra Woźniaka

Szanowny Panie Ministrze!

Oświadczenie dotyczy wykorzystania funduszy strukturalnych UE na walkę z bezrobociem i wykluczeniem społecznym.

Zwracam się do Pana z prośbą o przedstawienie dokładnych informacji dotyczących planowanych zmian w procedurach Sektorowego Programu Operacyjnego „Rozwój Zasobów Ludzkich”.

Reprezentuję okręg wyborczy, w którym bardzo poważnymi i zauważalnymi problemami są wysokie bezrobocie oraz wykluczenie społeczne. Pomimo wielu wysiłków i starań samorządów, w wielu gminach powiatów wałbrzyskiego i kłodzkiego stopa bezrobocia nadal przekracza 25%. Jednym z instrumentów, który umożliwi walkę z bezrobociem i wykluczeniem społecznym, jest Sektorowy Program Operacyjny „Rozwój Zasobów Ludzkich”. W ramach tego programu można starać się o sfinansowanie różnych działań, jak na przykład szkoleń osób z grup zagrożonych wykluczeniem społecznym, mających na celu przewyżczenie problemów, którymi osoby te są obciążone.

Ostatnio w mediach pojawiły się niepokojące informacje związane z bardzo słabym wykorzystaniem funduszy strukturalnych na lata 2004–2006. Aby tego uniknąć, planowane jest uproszczenie wielu przepisów.

Panie Ministrze, chciałbym więc uzyskać następujące informacje.

Po pierwsze, czy utworzenie nowego ministerstwa – rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Gospodarki oraz zniesienia Ministerstwa Gospodarki i Pracy, DzU nr 220 poz. 1880 – będzie miało wpływ, a jeśli tak, to jaki, na składanie aplikacji w ramach SPO RZL ze strony wnioskodawców?

Po drugie, czy przewidujecie państwo w przyszłym roku zmiany w samych procedurach aplikacyjnych dla wnioskodawców w ramach SPO RZL? Na czym one będą polegały?

Po trzecie, czy planowane są jakieś zmiany w samym systemie zaliczkowania w ramach SPO RZL?

Po czwarte, jakie państwo planujecie podjąć działania, aby zwiększyć zainteresowanie SPO RZL, a tym samym liczbę ewentualnych wnioskodawców?

Po piąte, jakie nowe programy operacyjne z zakresu przeciwdziałania bezrobociu, wykluczeniu społecznemu i z zakresu rozwoju zasobów ludzkich na lata 2007–2013 są planowane?

Proszę Pana Ministra o ustosunkowanie się do przedstawionych zagadnień

Z poważaniem
Roman Ludwiczuk

Oświadczenie złożone przez senatora Romana Ludwiczuka

Oświadczenie skierowane do ministra transportu i budownictwa Jerzego Polaczka

Szanowny Panie Ministrze!

Oświadczenie dotyczy sprawy kontynuacji budowy zachodniego odcinka obwodnicy wałbrzyskiej.

Zwracam się do Pana z prośbą o przedstawienie dokładnych informacji dotyczących budowy zachodniego odcinka obwodnicy wałbrzyskiej oraz realizacji podpisanego porozumienia w tej sprawie.

Przypomnę Panu, że w dniu 25 lipca 2005 r. pomiędzy prezydentem miasta Wałbrzycha a dyrektorem generalnym dróg krajowych i autostrad zawarto porozumienie w sprawie współpracy i współfinansowania zadania inwestycyjnego związanego z budową zachodniego odcinka obwodnicy wałbrzyskiej.

W związku z lawinowo narastającym natężeniem ruchu kołowego oraz brakiem możliwości poprawy ruchu objazdami nie można obecnie realizować remontów kapitalnych głównych ciągów komunikacyjnych – wykonywane są jedynie bieżące naprawy – pomimo znacznego stopnia ich dekapitalizacji. Rozwiązaniem tego problemu miała być właśnie budowa obwodnicy wałbrzyskiej, tworzącej nowy, alternatywny ciąg komunikacyjny miasta, a na odcinku biegnącym z północy na południe stanowiącej także wschodnią obwodnicę uzdrowiskowego miasta Szczawna Zdroju.

Podstawowym zadaniem obwodnicy będzie przede wszystkim przejęcie i wyprowadzenie ruchu tranzytowego z centrum miasta, jak również odciążenie Szczawna Zdroju, jeśli chodzi o przelotowe przejazdy przez to miasto wałbrzyszan. Należy tutaj nadmienić, że w okresie powojennym w północnej części Wałbrzycha wybudowano dwa nowe osiedla mieszkaniowe, w których zamieszkuje około siedemdziesięciu tysięcy ludzi. Natomiast duże przedsiębiorstwa produkcyjne, takie jak zakłady porcelany, zakłady koksownicze, zlokalizowane są głównie w południowej części miasta. Taki układ powoduje przejazdy praktycznie jedną drogą, drogą nr 35, w obrębie Wałbrzycha bądź przez uzdrowisko Szczawno Zdrój. Oprócz aspektu komunikacyjnego, niewątpliwie najważniejszego, nie bez znaczenia jest także aspekt społeczny: mniejsze zużycie paliwa, mniejsza emisja spalin na drogach o wyższych parametrach technicznych, jak również obniżenie poziomu hałasu i drgań, prawidłowe funkcjonowanie uzdrowiska.

Przez cały okres realizacji zachodniego odcinka obwodnicy wałbrzyskiej był on finansowany ze środków pochodzących z budżetu państwa aż do 1 stycznia 1999 r. Z tym dniem, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przekazywania inwestycji centralnych – DzU z 1998 r. nr 162 poz. 1139 – inwestycja ta została przekazana do dalszej realizacji miastu Wałbrzych będącemu miastem na prawach powiatu. Po przejęciu inwestycji przez miasto jej finansowanie odbywało się ze środków pochodzących z subwencji drogowej i własnych środków gminy Wałbrzych do momentu, gdy z dniem 1 stycznia 2003 r. Wałbrzych utracił status miasta na prawach powiatu. Taka decyzja spowodowała, że prezydent miasta przestał pełnić funkcję zarządcy w wypadku drogi krajowej nr 35 w granicach administracyjnych miasta Wałbrzycha, jak również nie może już podejmować decyzji z zakresu planowania, budowy i modernizacji tej drogi oraz inwestycji związanej z budową obwodnicy.

Zaniechanie inwestowania w wytyczonym kierunku spowodowałoby zmarnotrawienie wielu wysiłków i wyrzeczeń miejscowej społeczności, podjętych przed wielu laty. Dlatego też władze miast czyniły liczne kroki i starania mające na celu doprowadzenie do przekazania tej inwestycji drogowej, tak ważnej dla miasta Wałbrzycha i Szczawna Zdroju oraz ich społeczności, właściwemu zarządcy, to jest generalnemu dyrektorowi dróg krajowych i autostrad, i kontynuowania przez niego budowy.

Panie Ministrze, z posiadanych przeze mnie informacji wynika, że GDDKiA przystąpiła do realizacji tego zadania. Ogłoszono przetarg na wykonanie koncepcji programowej dla zachodniego odcinka obwodnicy wałbrzyskiej, zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami.

W związku z tym proszę Pana Ministra o przedstawienie szczegółowych informacji, czy to zadanie zostało wprowadzone do załącznika inwestycyjnego do budżetu państwa oraz Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad oraz czy zarezerwowano stosowne środki finansowe na ten cel.

Z poważaniem
Roman Ludwiczuk

Oświadczenie złożone przez senatora Romana Ludwiczuka

Oświadczenie skierowane do generalnego dyrektora dróg krajowych i autostrad Edwarda Gajerskiego

Szanowny Panie Dyrektorze!

Oświadczenie dotyczy sprawy kontynuacji budowy zachodniego odcinka obwodnicy wałbrzyskiej.

Zwracam się do Pana z prośbą o przedstawienie dokładnych informacji dotyczących budowy zachodniego odcinka obwodnicy wałbrzyskiej oraz realizacji podpisanego porozumienia w tej sprawie.

Przypomnę Panu, że w dniu 25 lipca 2005 r. pomiędzy prezydentem miasta Wałbrzycha a dyrektorem generalnym dróg krajowych i autostrad zawarto porozumienie w sprawie współpracy i współfinansowania zadania inwestycyjnego związanego z budową zachodniego odcinka obwodnicy wałbrzyskiej.

W związku z lawinowo narastającym natężeniem ruchu kołowego oraz brakiem możliwości poprawy ruchu objazdami nie można obecnie realizować remontów kapitalnych głównych ciągów komunikacyjnych – wykonywane są jedynie bieżące naprawy – pomimo znacznego stopnia ich dekapitalizacji. Rozwiązaniem tego problemu miała być właśnie budowa obwodnicy wałbrzyskiej, tworzącej nowy, alternatywny ciąg komunikacyjny miasta, a na odcinku biegnącym z północy na południe stanowiącej także wschodnią obwodnicę uzdrowiskowego miasta Szczawna Zdroju.

Podstawowym zadaniem obwodnicy będzie przede wszystkim przejęcie i wyprowadzenie ruchu tranzytowego z centrum miasta, jak również odciążenie Szczawna Zdroju, jeśli chodzi o przelotowe przejazdy przez to miasto wałbrzyszan. Należy tutaj nadmienić, że w okresie powojennym w północnej części Wałbrzycha wybudowano dwa nowe osiedla mieszkaniowe, w których zamieszkuje około siedemdziesięciu tysięcy ludzi. Natomiast duże przedsiębiorstwa produkcyjne, takie jak zakłady porcelany, zakłady koksownicze, zlokalizowane są głównie w południowej części miasta. Taki układ powoduje przejazdy praktycznie jedną drogą, drogą nr 35, w obrębie Wałbrzycha bądź przez uzdrowisko Szczawno Zdrój. Oprócz aspektu komunikacyjnego, niewątpliwie najważniejszego, nie bez znaczenia jest także aspekt społeczny: mniejsze zużycie paliwa, mniejsza emisja spalin na drogach o wyższych parametrach technicznych, jak również obniżenie poziomu hałasu i drgań, prawidłowe funkcjonowanie uzdrowiska.

Przez cały okres realizacji zachodniego odcinka obwodnicy wałbrzyskiej był on finansowany ze środków pochodzących z budżetu państwa aż do 1 stycznia 1999 r. Z tym dniem, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu przekazywania inwestycji centralnych – DzU z 1998 r. nr 162 poz. 1 139 – inwestycja ta została przekazana do dalszej realizacji miastu Wałbrzych będącemu miastem na prawach powiatu. Po przejęciu inwestycji przez miasto jej finansowanie odbywało się ze środków pochodzących z subwencji drogowej i własnych środków gminy Wałbrzych do momentu, gdy z dniem 1 stycznia 2003 r. Wałbrzych utracił status miasta na prawach powiatu. Taka decyzja spowodowała, że prezydent miasta przestał pełnić funkcję zarządcy w wypadku drogi krajowej nr 35 w granicach administracyjnych miasta Wałbrzycha, jak również nie może już podejmować decyzji z zakresu planowania, budowy i modernizacji tej drogi oraz inwestycji związanej z budową obwodnicy.

Zaniechanie inwestowania w wytyczonym kierunku spowodowałoby zmarnotrawienie wielu wysiłków i wyrzeczeń miejscowej społeczności, podjętych przed wielu laty. Dlatego też władze miast czyniły liczne kroki i starania mające na celu doprowadzenie do przekazania tej inwestycji drogowej, tak ważnej dla miasta Wałbrzycha i Szczawna Zdroju oraz ich społeczności, właściwemu zarządcy, to jest generalnemu dyrektorowi dróg krajowych i autostrad, i kontynuowania przez niego budowy.

Panie Dyrektorze, z posiadanych przeze mnie informacji wynika, że GDDKiA przystąpiła do realizacji tego zadania. Ogłoszono przetarg na wykonanie koncepcji programowej dla zachodniego odcinka obwodnicy wałbrzyskiej, zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami.

W związku z tym proszę Pana Dyrektora o przedstawienie szczegółowych informacji, czy to zadanie zostało wprowadzone do załącznika inwestycyjnego do budżetu państwa oraz Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad oraz czy zarezerwowano stosowne środki finansowe na ten cel.

Z poważaniem
Roman Ludwiczuk

Uchwały Senatu RP
podjęte
na 2. posiedzeniu Senatu

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 listopada 2005 r.

w sprawie zmiany Regulaminu Senatu

Art. 1.

W uchwale Senatu z dnia 23 listopada 1990 r. – Regulamin Senatu (M. P. z 2002 r. Nr 54, poz. 741 oraz z 2004 r. Nr 15, poz. 232 i Nr 18, poz. 302) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust. 1 w pkt 17 wyrazy „Komisji Emigracji i Polaków za Granicą” zastępuje się wyrazami „Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą”;
- 2) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Ustanawia się następujące komisje stałe:
 - 1) Gospodarki Narodowej,
 - 2) Kultury i Środków Przekazu,
 - 3) Nauki, Edukacji i Sportu,
 - 4) Obrony Narodowej,
 - 5) Praw Człowieka i Praworządności,
 - 6) Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich,
 - 7) Rodziny i Polityki Społecznej,
 - 8) Rolnictwa i Ochrony Środowiska,
 - 9) Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej,
 - 10) Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą,
 - 11) Spraw Unii Europejskiej,
 - 12) Spraw Zagranicznych,
 - 13) Ustawodawczą,
 - 14) Zdrowia.”;
- 3) w art. 72 w ust. 1 i w art. 79 w ust. 1 wyrazy „Komisji Ustawodawstwa i Praworządności” zastępuje się wyrazami „Komisji Ustawodawczej”;
- 4) w art. 73:
 - a) w ust. 2 wyrazy „Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych” zastępuje się wyrazami „Komisji Gospodarki Narodowej”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych” zastępuje się wyrazami „Komisję Gospodarki Narodowej”;
- 5) załącznik do uchwały otrzymuje brzmienie:

„Załącznik do uchwały
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 23 listopada 1990 r.
– Regulamin Senatu

Przedmiotowy zakres działania komisji senackich

Przedmiotem działania komisji są w szczególności sprawy:

- 1) Komisji Gospodarki Narodowej – bieżąca i perspektywiczna polityka gospodarcza państwa, zasady kształtowania stosunków własnościowych i przekształcenia własnościowe, restrukturyzacja gospodarki, system finansowy państwa (w tym polityka pieniężna, budżet, kredyty, bankowość, polityka podatkowa i celna), fundusze celowe, ubezpieczenia, działania antymonopolistyczne, rynek kapitałowy, sprawy Skarbu Państwa, działalność przedsiębiorstw państwowych, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, łączność, budownictwo, transport i gospodarka morską, górnictwo i energetyka, turystyka, stosunki gospodarcze z zagranicą;
- 2) Komisji Kultury i Środków Przekazu – kultura i sztuka, rozwój twórczości, upowszechnianie kultury, ochrona dziedzictwa kulturalnego, współpraca kulturalna z zagranicą, organizacja instytucji kulturalnych, polityka informacyjna państwa, etyka mediów;
- 3) Komisji Nauki, Edukacji i Sportu – organizacja i rozwój badań naukowych, system kształcenia i wychowania, system doskonalenia zawodowego nauczycieli i kadry naukowej, sprawy dzieci i młodzieży, poradnictwo zawodowe dla młodzieży oraz przygotowanie absolwentów szkół średnich i wyższych do zatrudnienia, kultura fizyczna i sport, organizacja instytucji naukowych i oświatowych, współpraca naukowa z zagranicą;
- 4) Komisji Obrony Narodowej – obronność i bezpieczeństwo państwa, przemysł zbrojeniowy, działalność i funkcjonowanie sił zbrojnych;

- 5) Komisji Praw Człowieka i Praworządności – prawa i wolności obywatelskie i ich instytucjonalne gwarancje, sprawy związane z funkcjonowaniem wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa publicznego, przestrzeganie prawa, przestrzeganie praw człowieka, instytucje społeczeństwa obywatelskiego i organizacje pozarządowe;
- 6) Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich – rozpatrywanie wniosków dotyczących immunitetu parlamentarnego, czynności związane z wnioskiem o pociągnięcie do odpowiedzialności konstytucyjnej senatora przed Trybunałem Stanu, warunki wykonywania mandatu senatorskiego, wygaśnięcie mandatu, rozpatrywanie zarzutów niewykonywania przez senatora obowiązków senatorskich oraz zachowania nieodpowiadającego godności senatora oraz innych spraw z zakresu etyki senatorskiej, analizowanie oświadczeń senatorów o stanie majątkowym i przedstawianie wyników analizy Prezydium Senatu, działalność biur senatorskich, wyrażanie opinii w sprawach określonych w Regulaminie Senatu dotyczących w szczególności wykładni i stosowania Regulaminu, dokonywanie analiz skarg i wniosków kierowanych do Senatu i jego organów oraz rozpatrywanie spraw wynikających z funkcjonowania Kancelarii Senatu;
- 7) Komisji Rodziny i Polityki Społecznej – prawna ochrona rodziny oraz problemy ekonomiczne, mieszkaniowe i wychowawczo-kulturowe rodziny, polityka socjalna państwa, prawo pracy, polityka zatrudnienia i walka z bezrobociem, system ubezpieczeń społecznych, ochrona pracowników, w tym bezpieczeństwo i higiena pracy, problemy osób niepełnosprawnych;
- 8) Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska – produkcja rolnicza, przetwórstwo artykułów rolnych, rynek rolny, restrukturyzacja oraz modernizacja rolnictwa i jego otoczenia, wielofunkcyjny rozwój wsi, infrastruktura terenów wiejskich, problemy finansowe rolnictwa oraz przemysłu przetwórczego i przemysłu pracującego na rzecz rolnictwa, handel zagraniczny artykułami rolnymi i żywnościowymi, kształtowanie własności rolniczej, problemy socjalne ludności rolniczej, organizacje i instytucje rolnicze, kreowanie rynku na nowe produkty i usługi rolnictwa, ochrona i kształtowanie środowiska, ochrona zasobów naturalnych, gospodarka wodna, geologia, leśnictwo i gospodarka leśna, łowiectwo, edukacja ekologiczna, gospodarka finansowa państwa w zakresie ochrony środowiska, atomistyka i ochrona radiologiczna, współpraca z zagranicą w zakresie ekologii;
- 9) Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – organizacja i funkcjonowanie struktur samorządu terytorialnego, rozwój regionalny, finanse samorządu terytorialnego, gospodarka mieniem komunalnym, funkcjonowanie organów administracji państwowej;
- 10) Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą – więzi z krajem, Polakami i osób polskiego pochodzenia zamieszkałych za granicą i ich sytuacja prawna, inicjowanie i koordynacja współpracy środowisk polonijnych, ochrona dziedzictwa polskiej kultury i historii za granicą oraz opiniowanie dla Prezydium Senatu planu i wykonania zadań zleconych przez Prezydium Senatu w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą;
- 11) Komisji Spraw Unii Europejskiej – związane z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, w szczególności zajmowanie stanowisk i wyrażanie opinii na temat projektów aktów prawnych Unii Europejskiej, projektów umów międzynarodowych, których stroną mają być Unia Europejska, Wspólnoty Europejskie lub ich państwa członkowskie, oraz planów pracy Rady Unii Europejskiej, rocznych planów legislacyjnych Komisji Europejskiej, rozpatrywanie informacji i innych dokumentów przedkładanych przez Radę Ministrów;
- 12) Komisji Spraw Zagranicznych – polityka zagraniczna państwa, kontakty międzyparlamentarne i międzynarodowe stosunki gospodarcze;
- 13) Komisji Ustawodawczej – ogólna problematyka legislacyjna i jednolitości prawa, koordynacja prac ustawodawczych Senatu, rozpatrywanie regulacji kodeksowych i inicjatyw ustawodawczych Senatu, analiza orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego i podejmowanie działań ustawodawczych mających na celu wykonanie wyroków Trybunału Konstytucyjnego;
- 14) Komisji Zdrowia – promocja zdrowia, profilaktyka, system organizacji ochrony zdrowia, bezpieczeństwo zdrowotne i współpraca z zagranicą w zakresie zdrowia.”.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU**Bogdan BORUSEWICZ**

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 10 listopada 2005 r.

w sprawie powołania komisji senackich

Art. 1

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 1 Regulaminu Senatu, powołuje komisje senackie w następującym składzie:

Komisja Gospodarki Narodowej:

Dorota Arciszewska-Mielewczyk

Przemysław Berent

Adam Biela

Jarosław Chmielewski

Andrzej Gołaś

Stanisław Kogut

Bronisław Korfanty

Jarosław Lasecki

Bogdan Lisiecki

Andrzej Łuczycki

Tadeusz Maćkała

Marian Miłek

Tomasz Misiak

Antoni Motyczka

Mirosława Nykiel

Andrzej Owczarek

Lesław Podkański

Krzysztof Putra

Jerzy Szmit

Jerzy Szymura

Marek Waszkowiak

Roman Wierzbicki

Jacek Włosowicz

Komisja Kultury i Środków Przekazu:

Krystyna Bochenek

Piotr Boroń

Krzysztof Cugowski

Kazimierz Kutz

Adam Massalski

Maria Pańczyk-Pozdziej

Krzysztof Piesiewicz

Czesław Ryszka

Jacek Sauk

Jan Szafraniec

Elżbieta Więclawska-Sauk

Komisja Nauki, Edukacji i Sportu:

Przemysław Alexandrowicz

Adam Biela

Janina Fetlińska

Jarosław Gowin

Ryszard Górecki

Waldemar Kraska

Kazimierz Kutz

Roman Ludwiczuk

Adam Massalski

Marian Miłek

Andrzej Person

Zbigniew Rau
Marek Rocki
Czesław Rybka
Zbigniew Szaleniec
Mieczysław Szyszka
Ewa Tomaszewska
Zbigniew Trybuła
Piotr Wach
Kazimierz Wiatr

Komisja Obrony Narodowej:

Franciszek Adamczyk
Henryk Górski
Tadeusz Lewandowski
Władysław Ortyl
Czesław Rybka
Rafał Ślusarz
Piotr Wach
Ludwik Zalewski

Komisja Praw Człowieka i Praworządności:

Aleksander Bentkowski
Andrzej Kawecki
Ryszard Legutko
Krzysztof Piesiewicz
Zbigniew Romaszewski
Kosma Złotowski

Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska:

Mirosław Adameczak
Jerzy Chrościkowski
Elżbieta Gelert
Andrzej Gołaś
Henryk Górski
Józef Łyczak
Paweł Michalak
Lesław Podkański
Marek Waszkowiak
Roman Wierzbicki
Michał Wojtczak

Komisja Rodziny i Polityki Społecznej:

Mieczysław Augustyn
Stanisław Kogut
Elżbieta Rafalska
Władysław Sidorowicz
Jan Szafraniec
Antoni Szymański
Ewa Tomaszewska
Zbigniew Trybuła

Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą:

Mirosław Adameczak
Dorota Arciszewska-Mielewczyk
Dariusz Bachalski
Ryszard Bender
Piotr Boroń
Krzysztof Cugowski
Urszula Gacek
Dariusz Górecki
Bronisław Korfanty
Anna Kurska
Roman Ludwiczuk
Włodzimierz Łyczywek

Tadeusz Maćkała
Andrzej Mazurkiewicz
Michał Okła
Andrzej Person
Stanisław Piotrowicz
Maciej Płażyński
Jadwiga Rudnicka
Czesław Ryszka
Sławomir Sadowski
Jacek Sauk
Kazimierz Wiatr
Elżbieta Więclawska-Sauk
Ludwik Zalewski
Piotr Zientarski

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej:

Przemysław Alexandrowicz
Jerzy Chrościkowski
Jarosław Gowin
Andrzej Jarocho
Stanisław Karczewski
Janusz Kubiak
Andrzej Owczarek
Elżbieta Rafalska
Sławomir Sadowski
Mariusz Sebastian Witczak
Marek Ziółkowski
Czesław Żelichowski

Komisja Spraw Unii Europejskiej:

Przemysław Berent
Margareta Budner
Urszula Gacek
Paweł Michalak
Mirosława Nykiel
Zbigniew Szaleniec
Jerzy Szymura
Mieczysław Szyszka
Edmund Wittbrodt
Jacek Włosowicz
Kosma Złotowski

Komisja Spraw Zagranicznych:

Franciszek Adamczyk
Ryszard Górecki
Andrzej Jarocho
Andrzej Kawecki
Jarosław Lasecki
Andrzej Mazurkiewicz
Stefan Niesiołowski
Zbigniew Rau
Marek Rocki
Radosław Sikorski
Marek Ziółkowski

Komisja Ustawodawcza:

Piotr Łukasz Juliusz Andrzejewski
Aleksander Bentkowski
Jarosław Chmielewski
Janusz Gałkowski
Stanisław Piotrowicz
Robert Smoktunowicz
Michał Wojtczak

Komisja Zdrowia:

Margareta Budner
Janina Fetlińska
Elżbieta Gelert
Stanisław Karczewski
Waldemar Kraska
Józef Łyczak
Mieczysław Maziarz
Michał Okła
Jadwiga Rudnicka
Władysław Sidorowicz
Rafał Ślusarz
Czesław Żelichowski

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 10 listopada 2005 r.

w sprawie wyboru przewodniczących komisji senackich

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera:

- **senator Krystynę Bochenek**
na przewodniczącą Komisji Kultury i Środków Przekazu,
- **senatora Kazimierza Wiatra**
na przewodniczącego Komisji Nauki, Edukacji i Sportu,
- **senatora Zbigniewa Romaszewskiego**
na przewodniczącego Komisji Praw Człowieka i Praworządności,
- **senatora Antoniego Szymańskiego**
na przewodniczącego Komisji Rodziny i Polityki Społecznej,
- **senatora Jerzego Chróścikowskiego**
na przewodniczącego Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska,
- **senator Elżbietę Rafalską**
na przewodniczącą Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej,
- **senatora Ryszarda Bendera**
na przewodniczącego Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą,
- **senatora Edmunda Wittbrodta**
na przewodniczącego Komisji Spraw Unii Europejskiej,
- **senatora Stefana Niesiołowskiego**
na przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych,
- **senatora Janusza Gałkowskiego**
na przewodniczącego Komisji Ustawodawczej.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 10 listopada 2005 r.

w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, w 87. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości, składa hołd pokoleniu Polaków, które doprowadziło do odrodzenia się Państwa Polskiego.

Droga prowadząca do odzyskania niepodległości po 123 latach niewoli wiodła przez wojny, powstania, a także przez działania na rzecz narodowej świadomości i tożsamości. Jej uwieńczeniem była najwyższa ofiara złożona na ołtarzu Ojczyzny w walkach toczonych w czasie I wojny światowej. Niewielka grupa patriotów, która wyruszyła w 1914 roku z Oleandrów, aby obudzić Polskę do walki o wolność, powinna być dla nas wzorem, jak tak niewielu może uczynić tak wiele.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej wyraża głęboką wdzięczność za czyn zbrojny i przelaną krew w I wojnie światowej, powstaniach wielkopolskim i śląskich. Pamiętamy również o tych, którzy w wojnie polsko-bolszewickiej uratowali zagrożoną niepodległość Polski osłaniając Europę przed Armią Czerwoną.

Wyrażamy głęboką wdzięczność zarówno tym, którzy z orężem w ręku szli drogą prowadzącą do niepodległości, jak i tym, którzy poprzez działania dyplomatyczne doprowadzili do uznania bytu niepodległego Państwa Polskiego.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza, iż pokolenie Józefa Piłsudskiego, Romana Dmowskiego, Ignacego Paderewskiego, Wojciecha Korfantego, Wincentego Witosa i setek tysięcy innych - imiennych i bezimiennych - bohaterów tamtych czasów, dobrze zasłużyło się Polsce, dając wzór postępowania następnym pokoleniom, jak za Ojczyznę walczyć, jak jej bronić i jak ją kochać.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 listopada 2005 r.

w sprawie wyboru przewodniczących komisji senackich

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera:

- **senatora Marka Waszkowiaka**
na przewodniczącego Komisji Gospodarki Narodowej,
- **senatora Franciszka Adamczyka**
na przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej,
- **senatora Władysława Sidorowicza**
na przewodniczącego Komisji Zdrowia.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 listopada 2005 r.

w sprawie zmian w składach komisji senackich

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, odwołuje:

- 1) senator Annę Kurską z Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich,
- 2) senatora Roberta Smoktunowicza z Komisji Ustawodawczej,
- 3) senatora Antoniego Szymańskiego z Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich.

Art. 2.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera:

- 1) senator Annę Kurską do Komisji Praw Człowieka i Praworządności,
- 2) senatora Roberta Smoktunowicza do Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

Art. 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 15 listopada 2005 r.

w sprawie zmian w składach komisji senackich

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera senatora Ryszarda Ciecierskiego do Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz do Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Treść

2. posiedzenia Senatu w dniach 9, 10 i 15 listopada 2005 r.

(Obrady w dniu 9 listopada)

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarza	
Projekt porządku obrad	
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości	
senator Andrzej Mazurkiewicz	3
Przyjęcie wniosku formalnego	
Zatwierdzenie porządku obrad drugiego posiedzenia	
Punkt pierwszy porządku obrad: drugie czytanie projektów uchwał w sprawie zmiany Regulaminu Senatu	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich	
senator sprawozdawca	
Piotr Andrzejewski	4
Zapytania i odpowiedzi	
senator Krzysztof Piesiewicz	8
senator sprawozdawca	
Piotr Andrzejewski	9
senator Robert Smoktunowicz	10
senator sprawozdawca	
Piotr Andrzejewski	10
senator Zbigniew Szaleniec	11
senator sprawozdawca	
Piotr Andrzejewski	11
senator Jerzy Szymura	11
senator sprawozdawca	
Piotr Andrzejewski	11
senator Władysław Sidorowicz	12
senator sprawozdawca	
Piotr Andrzejewski	12
senator Tomasz Misiak	12
Wniosek formalny o ogłoszenie przerwy	
senator Stefan Niesiołowski	12
senator Krzysztof Putra	13
senator Stefan Niesiołowski	13
senator Włodzimierz Łyczywek	13
senator Krzysztof Putra	13
Wznowienie obrad	
Otwarcie dyskusji	
senator Jan Szafraniec	14
senator Krzysztof Putra	15
senator Adam Biela	17
senator Krzysztof Piesiewicz	17
senator Robert Smoktunowicz	18
senator Ryszard Bender	19
senator Zbigniew Romaszewski	20
senator Mariusz Witczak	20
senator Kazimierz Wiatr	21
senator Dariusz Bachalski	22
senator Władysław Sidorowicz	23
senator Piotr Andrzejewski	23
senator Ewa Tomaszewska	24
senator Krzysztof Piesiewicz	25
senator Stanisław Kogut	25
senator Mieczysław Augustyn	26
senator Krzysztof Putra	26
Zamknięcie dyskusji	
Skierowanie projektu uchwały do komisji	
Komunikaty	
Wznowienie obrad	
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich	
senator sprawozdawca	
Piotr Andrzejewski	27
Zapytania i odpowiedzi	
senator Antoni Szymański	28
senator Władysław Sidorowicz	28
senator Andrzej Mazurkiewicz	29
Głosowanie nr 1	29
Głosowanie nr 2	30

Głosowanie nr 3	30	Głosowanie nr 8	30
Głosowanie nr 4	30	Głosowanie nr 9	31
Głosowanie nr 5	30	Podjęcie uchwały w sprawie zmiany Regu-	
Głosowanie nr 6	30	laminu Senatu	
Głosowanie nr 7	30	Komunikaty	

(Obrady w dniu 10 listopada)

Wznowienie posiedzenia		Przedstawienie kandydatury senatora Ryszarda Bendera na przewodniczącego Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą	
Punkt drugi porządku obrad: powołanie stałych komisji senackich		senator Ludwik Zalewski	37
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich		Przedstawienie kandydatury senatora Edmunda Wittbrodta na przewodniczącego Komisji Spraw Unii Europejskiej	
senator sprawozdawca		senator Urszula Gacek	38
Piotr Andrzejewski	32	Przedstawienie kandydatury senatora Stefana Niesiołowskiego na przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych	
senator Edmund Wittbrodt	33	senator Marek Rocki	38
Głosowanie nr 10.	33	Przedstawienie kandydatury senatora Janusza Gałkowskiego na przewodniczącego Komisji Ustawodawczej	
Podjęcie uchwały w sprawie powołania komisji senackich		senator Piotr Andrzejewski	39
Komunikaty		Tajne głosowanie	
senator Marek Ziółkowski	34	Wznowienie obrad	
Wznowienie obrad		Punkt trzeci porządku obrad (cd.)	
Punkt trzeci porządku obrad: wybór przewodniczących stałych komisji senackich		Ogłoszenie wyników tajnego głosowania	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich		Podjęcie uchwały w sprawie wyboru przewodniczących stałych komisji senackich	
senator sprawozdawca		Komunikaty	
Mieczysław Augustyn	35	Wznowienie obrad	
Przedstawienie kandydatur		Punkt czwarty porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.	
Przedstawienie kandydatury senator Krystyny Bochenek na przewodniczącą Komisji Kultury i Środków Przekazu		Sprawozdanie Komisji Ustawodawczej	
senator Maria Pańczyk-Pozdziej	35	senator sprawozdawca	
Przedstawienie kandydatury senatora Kazimierza Wiatra na przewodniczącego Komisji Nauki, Edukacji i Sportu		Janusz Gałkowski	42
senator Adam Massalski	36	Zapytania i odpowiedzi	
Przedstawienie kandydatury senatora Zbigniewa Romaszewskiego na przewodniczącego Komisji Praw Człowieka i Praworządności		senator Kazimierz Kutz	42
senator Krzysztof Piesiewicz	36	senator sprawozdawca	
Przedstawienie kandydatury senatora Antoniego Szymańskiego na przewodniczącego Komisji Rodziny i Polityki Społecznej		Janusz Gałkowski	43
senator Jan Szafranec	36	senator Piotr Boroń	43
Przedstawienie kandydatury senatora Jerzego Chróścikowskiego na przewodniczącego Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska		senator Ryszard Bender	43
senator Marek Waszkowiak	37	Otwarcie dyskusji	
Przedstawienie kandydatury senator Elżbiety Rafalskiej na przewodniczącą Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej		senator Jan Szafranec	44
senator Stanisław Karczewski	37	senator Tadeusz Maćkała	44
		senator Stefan Niesiołowski	44
		senator Ryszard Bender	45
		Wniosek formalny o wyznaczenie terminu przedstawienia dodatkowego sprawozdania Komisji Ustawodawczej	
		senator Janusz Gałkowski	46
		senator Stefan Niesiołowski	46
		senator Jan Szafranec	46

Skierowanie projektu uchwały do komisji
Przyjęcie wniosku formalnego
Komunikaty
Wznowienie obrad
Punkt czwarty porządku obrad (cd.)
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości.
Sprawozdanie Komisji Ustawodawczej

senator sprawozdawca Janusz Gałkowski	47
Głosowanie nr 11	47
Głosowanie nr 12.	47
Głosowanie nr 13.	48
Głosowanie nr 14.	48
Podjęcie uchwały w sprawie uczczenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta Niepodległości senator Ewa Tomaszewska	48

(Obrady w dniu 15 listopada)

Wznowienie posiedzenia	
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)	
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: zmiany w składach komisji senackich senator Piotr Andrzejewski	49
Przyjęcie wniosku formalnego	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich senator sprawozdawca Piotr Andrzejewski	49
Przedstawienie kandydatur	
Przedstawienie kandydatury senatora Marka Waszkowiaka na przewodniczącego Komisji Gospodarki Narodowej senator Stanisław Kogut	50
Przedstawienie kandydatury senatora Franciszka Adamczyka na przewodniczącego Komisji Obrony Narodowej senator Piotr Wach	50
Przedstawienie kandydatury senatora Władysława Sidorowicza na przewodniczącego Komisji Zdrowia senator Michał Okła	51
Tajne głosowanie	
Komunikaty	
Wznowienie obrad	
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)	
Ogłoszenie wyników tajnego głosowania	
Podjęcie uchwały w sprawie wyboru przewodniczących komisji senackich	
Punkt piąty porządku obrad: zmiany w składach komisji senackich	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich senator sprawozdawca Piotr Andrzejewski	53
Głosowanie nr 15.	54
Podjęcie uchwały w sprawie zmian w składach komisji senackich Głosowanie nr 16.	54
Podjęcie uchwały w sprawie zmian w składach komisji senackich	

Komunikaty	
Oświadczenia senator Ewa Tomaszewska	54
Komunikaty	
Oświadczenia senator Jerzy Szmit	55
senator Zbigniew Romaszewski	55
senator Jan Szafraniec	56
senator Mieczysław Augustyn	56
Zamknięcie posiedzenia	
Wyniki głosowań	
Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewyłoszone podczas 2. posiedzenia Senatu	
Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę	65
Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę oraz senatora Czesława Ryszkę	66
Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę oraz senatora Czesława Ryszkę	67
Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Koguta	68
Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Koguta	71
Oświadczenie złożone przez senatora Jarosława Laseckiego	72
Oświadczenie złożone przez senatora Jarosława Laseckiego	73
Oświadczenie złożone przez senatora Romana Ludwiczuka	74
Oświadczenie złożone przez senatora Romana Ludwiczuka	75
Oświadczenie złożone przez senatora Romana Ludwiczuka	76
Uchwały	
Uchwała Senatu w sprawie zmiany Regulaminu Senatu	79
Uchwała Senatu w sprawie powołania komisji senackich	81
Uchwała Senatu w sprawie wyboru przewo-	

dniczących komisji senackich	85	dniczących komisji senackich	87
Uchwała Senatu w sprawie uczczenia przez		Uchwała Senatu w sprawie zmian w skła-	
Senat Rzeczypospolitej Polskiej Święta		dach komisji senackich	88
Niepodległości	86	Uchwała Senatu w sprawie zmian w skła-	
Uchwała Senatu w sprawie wyboru przewo-		dach komisji senackich	89